

หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

319 อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 14 ถนนพญาไท แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

T +66 2109 5432
F +66 2160 5438
W www.nxpo.or.th/A/

ที่ อว 6204/728

24 มิถุนายน 2564

คณะกรรมการศาสตร์และสังคมศาสตร์

เลขที่รับ 671 วันที่ 30 มิ.ย. 64

เวลา 11.30 น.

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

2546

วันที่ 6 ก.ค. 2564

เวลา

เรื่อง อนุมัติทุนอุดหนุนการวิจัย

เรียน ผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย สัญญารับทุนเลขที่ A13F640089 จำนวน 2 ฉบับ

หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) มีความยินดีที่จะแจ้งให้ทราบว่า หน่วย บพท. ได้อนุมัติทุนอุดหนุนการวิจัย เรื่อง “การจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช” โดยมี ดร.สุดาวรรณ์ มีบัว มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เป็นหัวหน้าโครงการ ระยะเวลาโครงการ 1 ปี 3 เดือน ตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2564 ถึงวันที่ 14 สิงหาคม 2565 มูลค่างบประมาณรวม 1,500,000 บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

บพท. จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ ลงนามในสัญญารับทุนทั้ง 2 ฉบับ พร้อมด้วยพยาน 1 ท่าน และโปรดส่งคืนสัญญาทั้ง 2 ฉบับ ให้ บพท. ภายในวันที่ 6 กรกฎาคม 2564 เมื่อทุกฝ่ายได้ลงนามครบถ้วนแล้ว บพท. จะส่งคู่มือสัญญาคืนมาให้ท่านเก็บไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งโอนงบประมาณเข้าบัญชีธนาคารของหน่วยงานตามที่แจ้งไว้กับ บพท. คือ ชื่อบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช - บพท. เลขที่บัญชี 816-0-88772-8 ธนาคารกรุงไทย สาขาตลาดหัวอิฐ ทั้งนี้ เมื่อหน่วยงานได้รับงบประมาณจาก บพท. แล้ว ขอให้ออกไปเสร็จรับเงินส่งกลับให้ บพท. ไว้เป็นหลักฐาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ศ.ดร. อว.ช.
- โฆษก/รองอธิการบดี

(นางสาวสุดาวรรณ์ มีบัว)

คณบดี

30 มิ.ย. 64

ขอแสดงความนับถือ

ก

(ดร.กิตติ สัจจาวัฒนา)

ผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุน
ด้านการพัฒนาระดับพื้นที่

อ.ทองแก้ว

(ผศ.ดร.วิจิตร เพชร)

รองอธิการบดี รักษาการแทน
อธิการบดี

สำเนาเรียน ดร.สุดาวรรณ์ มีบัว มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

(นางสาวสุดาวรรณ์ มีบัว)

คณบดี

หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่
โทรศัพท์ 02-298-0611 ต่อ 205 (ณชพล กัลล์ประวิทย์)
Email : nachapol.kal@nxpo.or.th

เรียน อธิการบดี

- 1) เพื่อโปรดทราบและพิจารณา (ลงนาม)
- 2) เห็นควรมอบ - ดมส, ลอพ

ดร.กิตติ สัจจาวัฒนา
- 6 ก.ค. 2564

สัญญาให้ทุนโครงการ การจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช
ภายใต้แผนงาน มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาพื้นที่
โปรแกรม 13 นวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนนวัตกรรม
แพลตฟอร์ม 4 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ

สัญญาเลขที่ A13F640089

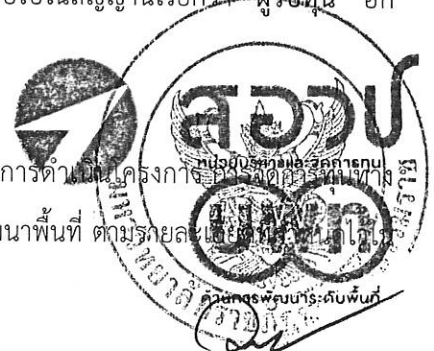
สัญญานี้ทำขึ้น ณ สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ ตั้งอยู่ 319
อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 14 ถนนพญาไท แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330 เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2564
ระหว่าง

สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ โดย หน่วยบริหารและ
จัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) โดย นายกิตติ สัจจาวัฒนา ผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการ
พัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ
นวัตกรรมแห่งชาติ ดังรายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำสั่งสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ
นวัตกรรมแห่งชาติ ที่ 33/2563 เรื่อง มอบอำนาจปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ ลงวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2563 และสำเนาคำสั่งคณะกรรมการ หน่วยบริหารและจัดการทุนด้าน
การพัฒนาระดับพื้นที่ ที่ 2/2563 เรื่อง แต่งตั้งผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ ลงวันที่ 20
กรกฎาคม พ.ศ. 2563 และสำเนาพระราชบัญญัติสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ พ.ศ.
2562 ภาคผนวก 7 แนบท้ายสัญญานี้ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ให้ทุน” ฝ่ายหนึ่ง กับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจี้ อำเภอมืองนครศรีธรรมราช จังหวัด
นครศรีธรรมราช 80280 โดย นายวิชิต สุขทร ตำแหน่งผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ดังรายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำสั่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ 1/2564
เรื่อง แต่งตั้งรักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2564 และสำเนา
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ภาคผนวก 7 แนบท้ายสัญญานี้ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับทุน” อีก
ฝ่ายหนึ่ง

คู่สัญญาดังกล่าวทั้งสองฝ่ายมีข้อความดังต่อไปนี้

ผู้ให้ทุนตกลงให้ทุนแก่ผู้รับทุน และผู้รับทุนตกลงรับทุน เพื่อใช้ในการดำเนินโครงการ
วัฒนธรรมหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ภายใต้แผนงานมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาพื้นที่ ตามรายละเอียด
เอกสารแนบท้ายสัญญา ซึ่งประกอบด้วยภาคผนวกดังต่อไปนี้

ภาคผนวก 1	เงื่อนไขของสัญญา	จำนวน 5 หน้า
ภาคผนวก 2	ขอบเขตของการดำเนินงานโครงการ	จำนวน 175 หน้า
ภาคผนวก 3	ข้อตกลงสนับสนุนด้านการเงิน	จำนวน 4 หน้า
ภาคผนวก 4	การจัดทำและการส่งมอบรายงานการดำเนินงานโครงการ และ/หรือผลงานวิจัยอื่น ๆ ของโครงการ (หากมี)	จำนวน 1 หน้า
ภาคผนวก 5	รายละเอียดผลงานวิจัยเดิมของผู้รับทุน	จำนวน 1 หน้า
ภาคผนวก 6	กรรมสิทธิ์ของผลงานวิจัยของโครงการ	จำนวน 1 หน้า
ภาคผนวก 7	เอกสารประกอบของคู่สัญญา	จำนวน 69 หน้า

เอกสารแนบท้ายสัญญาดังกล่าวข้างต้นให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้ ในกรณีที่มีความขัดหรือแย้งกันระหว่างข้อความในเอกสารแนบท้ายสัญญาดังกล่าว ให้ผู้ให้ทุนเป็นผู้ตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามสัญญา

สัญญานี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความ โดยละเอียดตลอดแล้ว เห็นว่าตรงตามเจตนารมณ์ทุกประการ จึงได้ลงลายมือชื่อพร้อมทั้งประทับตราสำคัญของนิติบุคคล (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และคู่สัญญาต่างยึดถือไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้ให้ทุน
(นายกิตติ สัจจาวัฒนา)

ผู้อำนวยการหน่วยบริหารและจัดการทุน
ด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

ลงชื่อ.....พยาน
(นายณชพล กัลล์ประวิทย์)

ลงชื่อ.....ผู้รับทุน
(นายวิจิต สุขทร)

ผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ลงชื่อ.....พยาน
(นางสาวสุดาวรรณ มีบัว)

ภาคผนวก 1

เงื่อนไขของสัญญา

ข้อ 1 สัญญานี้มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่ทำสัญญานี้ โดยผู้ให้ทุนตกลงให้ทุนและผู้รับทุนตกลงรับทุนเพื่อใช้ในการดำเนินโครงการ การจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ภายใต้แผนงาน มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาพื้นที่ โปรแกรม 13 นวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนนวัตกรรม แพลตฟอร์ม 4 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ ตามข้อเสนอโครงการของผู้รับทุน ภาคผนวก 2 แนบท้ายสัญญานี้ ที่ได้รับอนุมัติจากผู้ให้ทุนแล้ว ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “โครงการ” โดยผู้รับทุนได้มอบหมายให้ นางสาวสุดาวรรณ มีบัว สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เป็นหัวหน้าโครงการเพื่อประสานงานและดำเนินงานโครงการ โดยมีระยะเวลาการดำเนินงานโครงการ 1 ปี 3 เดือน นับตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2564 จนถึงวันที่ 14 สิงหาคม 2565

ข้อ 2 ผู้รับทุนรับรองว่าหากโครงการเป็นการวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ก่อนดำเนินการวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ดังกล่าว หรือหากโครงการเป็นการวิจัยในสัตว์ทดลองจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในสัตว์ทดลองก่อนดำเนินการวิจัยในสัตว์ทดลองดังกล่าว ตลอดจนจัดส่งสำเนาเอกสารที่แสดงว่าได้รับความเห็นชอบดังกล่าวให้แก่ผู้ให้ทุนล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 (สามสิบ) วัน ก่อนดำเนินการวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ หรือการวิจัยในสัตว์ทดลองดังกล่าว

ผู้รับทุนต้องรับผิดชอบการดำเนินงานโครงการโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ร่วมดำเนินงาน ตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามจริยธรรมการวิจัย รวมทั้งจัดให้มีการบันทึกขั้นตอนการดำเนินงานโครงการอย่างเป็นระบบและเก็บเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เป็นเวลาอย่างน้อย 10 (สิบ) ปี นับแต่วันที่การดำเนินงานโครงการเสร็จสิ้น

ข้อ 3 หากเกิดอุปสรรคหรือมีความจำเป็นไม่สามารถดำเนินงานโครงการได้ หรือมีความจำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงขอบเขตการดำเนินโครงการตามภาคผนวก 2 ผู้รับทุนจะต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ให้ทุนทราบภายใน 30 (สามสิบ) วัน นับตั้งแต่วันที่เกิดอุปสรรคหรือมีความจำเป็นดังกล่าว เพื่อให้ผู้ให้ทุนพิจารณาให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ให้ทุนไม่เห็นชอบด้วยการแก้ไขเปลี่ยนแปลงดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ผู้ให้ทุนมีสิทธิยุติการสนับสนุนเงินทุนหรือปรับเปลี่ยนจำนวนเงินทุน และอาจพิจารณาเรียกคืนเงินทุนที่ผู้รับทุนได้รับไปจากผู้ให้ทุนด้วย

ข้อ 4 ผู้รับทุนรับรองว่าบรรดาเอกสารหรือข้อความใด ๆ อันปรากฏในเอกสาร ที่ผู้รับทุนได้ยื่นหรือถ้อยคำใด ๆ ที่ผู้รับทุนได้แจ้งแก่ผู้ให้ทุนตามสัญญานี้ รวมทั้งข้อมูลและเอกสารในรายงานต่าง ๆ และหลักฐานด้านการเงินที่เสนอต่อผู้ให้ทุน เป็นความจริงทุกประการและยินยอมให้ตรวจสอบได้

ข้อ 5 ผู้รับทุนจะดำเนินงานโครงการให้ครบถ้วนสมบูรณ์ตามสัญญา เพื่อให้ได้ผลสมความมุ่งหมายของผู้ให้ทุน และบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการทุกประการ และจะควบคุมดูแลหัวหน้าโครงการและผู้ร่วมดำเนินงานโครงการให้ดำเนินงานโครงการด้วยความวิริยะอุตสาหะ รวมทั้งจะปฏิบัติและควบคุมดูแลหัวหน้าโครงการและผู้ร่วมดำเนินงานโครงการให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสัญญา เอกสารแนบท้ายสัญญา ตลอดจนข้อบังคับ ระเบียบ และข้อกำหนดของผู้ให้ทุนที่กำหนดเกี่ยวกับการรับเงินทุน ทั้งที่ผู้ให้ทุนได้ประกาศใช้บังคับแล้วหรือที่จะประกาศใช้บังคับในภายหน้าอย่างเคร่งครัด โดยผู้รับทุนทราบข้อบังคับ ระเบียบ และข้อกำหนดของผู้ให้ทุนซึ่งกำหนดเกี่ยวกับการรับเงินทุนแล้ว ณ วันทำสัญญานี้ ดังต่อไปนี้

(1) คู่มือการบริหารจัดการโครงการวิจัยและนวัตกรรม หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

ข้อ 6 ผู้รับทุนจะดำเนินการและควบคุมดูแลให้หัวหน้าโครงการและผู้ร่วมดำเนินงานโครงการใช้เงินทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการอย่างประหยัดและเหมาะสม ตลอดจนจัดเตรียมหลักฐานการรับและการจ่ายเงินทุนให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อให้ผู้ให้ทุนตรวจสอบได้ตลอดเวลา และในกรณีที่เกิดปัญหาซึ่งต้องพิจารณาว่า การใช้เงินทุนเพื่อดำเนินงานภายใต้โครงการของหัวหน้าโครงการ ผู้ร่วมดำเนินงานโครงการ และ/หรือผู้รับทุนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ ผู้รับทุนตกลงให้ผู้ให้ทุนเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของผู้ให้ทุนดังกล่าวให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ 7 ผู้รับทุนรับรองว่าไม่เคยรับเงินทุนในการดำเนินงานโครงการเดียวกันนี้จากแหล่งอื่นอยู่ก่อนและรับรองว่าจะไม่นำโครงการที่ได้รับเงินทุนนี้ไปขอทุนจากแหล่งอื่นเพิ่มเติมอีก เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากผู้ให้ทุนก่อน

ข้อ 8 ในการสนับสนุนเงินทุน ผู้ให้ทุนทรงไว้ซึ่งสิทธิในการปรับลดเงินทุนที่จัดสรรให้กับผู้รับทุนตามความเหมาะสม

ข้อ 9 หากผู้รับทุนมีเงินทุนคงเหลือจากการดำเนินงานโครงการตามสัญญานี้ ผู้รับทุนจะต้องนำเงินทุนที่เหลือดังกล่าวมามอบคืนให้แก่ผู้ให้ทุนภายใน 30 (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ผู้ให้ทุนแจ้งปิดโครงการเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 10 คุรุภัณฑ์เพื่อการดำเนินโครงการเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้รับทุน เว้นแต่จะมีการตกลงกันเป็นหนังสือเป็นอย่างอื่น หากผู้รับทุนไม่สามารถดำเนินงานโครงการให้สำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือผลการประเมินโครงการไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่ผู้ให้ทุนกำหนด ผู้รับทุนต้องส่งคืนคุรุภัณฑ์เพื่อการดำเนินโครงการให้แก่ผู้ให้ทุนภายใน 30 (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้ให้ทุน โดยคุรุภัณฑ์เพื่อการดำเนินโครงการนั้นต้องอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ในขณะที่ส่งคืน เว้นแต่จะเป็นการเสื่อมสภาพตามปกติของการใช้งานหรือมีการตกลงกันเป็นอย่างอื่นเป็นหนังสือ

นอกจากนี้ผู้รับทุนจะใช้และบำรุงรักษาวัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์เพื่อการดำเนินโครงการที่ได้จัดหามาภายใต้โครงการให้อยู่ในสภาพดีใช้การได้อยู่เสมอ และยินยอมให้ผู้ให้ทุนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ให้ทุนตรวจตราวัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์เพื่อการดำเนินโครงการดังกล่าวได้ในเวลาอันสมควร ทั้งนี้ ผู้รับทุนต้องทำทะเบียนวัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์เพื่อการดำเนินโครงการดังกล่าว โดยจะต้องบันทึกในระบบฐานข้อมูลที่ผู้ให้ทุนกำหนด และแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ผู้ให้ทุนทราบ โดยเฉพาะครุภัณฑ์เพื่อการวิจัยของประเทศ ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้นักวิจัยได้เข้าถึงฐานข้อมูลและสามารถขอใช้ครุภัณฑ์ได้ รวมทั้งก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อวงการวิจัยและสังคม

รายได้หรือค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่ได้รับจากการให้ใช้ครุภัณฑ์ ให้ถือเป็นรายได้ของเจ้าของกรรมสิทธิ์ในครุภัณฑ์นั้น

กรณีที่วัสดุ อุปกรณ์ และ/หรือครุภัณฑ์เพื่อการดำเนินโครงการสูญหายหรือเสียหายโดยเหตุที่ผู้รับทุนต้องรับผิดชอบผู้รับทุนต้องจัดหาทดแทนหรือจัดการซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ติดตั้งเดิมด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง

ข้อ 11 การแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาฯ ให้ทำเป็นสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมและลงนามผูกพันโดยผู้มีอำนาจลงนามของแต่ละฝ่าย เว้นแต่ในกรณีที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการขยายระยะเวลาดำเนินงานวิจัย การเปลี่ยนแปลงนักวิจัยในโครงการ การเปลี่ยนแปลงแผนการดำเนินงาน และการปรับงบประมาณข้ามหมวดต่างๆ ให้ทำเป็นหนังสือโต้ตอบระหว่างกัน

ข้อ 12 ผู้รับทุนรับรองและจะควบคุมดูแลให้หัวหน้าโครงการและผู้ร่วมดำเนินงานโครงการรับรองว่าจะไม่นำงานภายใต้โครงการ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือส่วนใดส่วนหนึ่ง ไปให้บุคคลภายนอกรับช่วงดำเนินงานแทน เว้นแต่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ให้ทุนก่อน หรือเป็นกรณีที่เงื่อนไขในขอบเขตการดำเนินงานโครงการตาม ภาคผนวก 2 แนบท้ายสัญญานี้กำหนดให้สามารถกระทำได้ ทั้งนี้ ผู้รับทุนยังคงต้องรับผิดชอบการดำเนินงานของบุคคลภายนอกดังกล่าวโดยประการทั้งปวง และจะดำเนินการให้บุคคลภายนอกดังกล่าวผูกพันโดยสัญญาในการปฏิบัติตามเงื่อนไขของสัญญานี้ อย่างเคร่งครัด ซึ่งหากผู้ให้ทุนร้องขอให้ส่งสำเนาสัญญาดังกล่าวให้แก่ผู้ให้ทุน ผู้รับทุนจะต้องจัดส่งสำเนาสัญญาดังกล่าวให้แก่ผู้ให้ทุนภายใน 30 (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ผู้ให้ทุนร้องขอ

ข้อ 13 ผู้รับทุนตกลงเก็บรักษาข้อมูลและผลงานที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานโครงการ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้รวมเรียกว่า “ข้อมูลที่เป็นความลับ” ไว้เป็นความลับอย่างเคร่งครัดเป็นระยะเวลา 1 ปี 3 เดือน นับแต่วันที่เกิดข้อมูลที่เป็นความลับดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้รับทุนต้องจัดการให้หัวหน้าโครงการ ผู้ร่วมดำเนินงานโครงการ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่เป็นความลับทั้งหมดเข้าผูกพันในข้อตกลงเป็นหนังสือเพื่อการเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นความลับด้วย ซึ่งหากผู้ให้ทุนร้องขอข้อตกลงดังกล่าว ผู้รับทุนจะต้องส่งให้ผู้ให้ทุนภายใน 30 (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หน้าที่ในการรักษาความลับของข้อมูลที่เป็นความลับตามวรรคหนึ่ง จะไม่ขัดแย้งกับผู้รับทุน หากผู้รับทุนสามารถแสดงพยานหลักฐานได้ว่า

(1) ข้อมูลที่เป็นความลับดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ได้รับทราบอยู่ก่อนเวลาที่ได้รับทราบข้อมูลเป็นความลับ

นั้น

(2) ผู้รับทุนได้รับมอบข้อมูลที่เป็นความลับดังกล่าวมาจากบุคคลที่สามซึ่งไม่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดในการรักษา

ความลับหรือข้อจำกัดสิทธิในการใช้ข้อมูลดังกล่าวอย่างข้อมูลที่เป็นความลับเช่นเดียวกับสัญญา

(3) ข้อมูลที่เป็นความลับดังกล่าวเป็นข้อมูลที่รู้จักกันโดยทั่วไปโดยชอบด้วยกฎหมายก่อนหรือขณะที่ผู้รับทุนได้รับทราบข้อมูลที่เป็นความลับดังกล่าว

(4) ข้อมูลที่เป็นความลับดังกล่าวได้ถูกเปิดเผยต่อสาธารณะและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปแล้ว หลังจากที่ได้รับทราบได้รับทราบข้อมูลที่เป็นความลับ โดยไม่ได้เกิดจากการฝ่าฝืนข้อกำหนดในการรักษาความลับของข้อมูลที่เป็นความลับภายใต้สัญญา

(5) ข้อมูลที่เป็นความลับดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ได้มาจากการวิจัยพัฒนาขึ้นเองโดยอิสระโดยผู้รับทุนซึ่งนอกเหนือขอบเขตของการดำเนินงานโครงการภายใต้สัญญาและไม่ได้เกิดจากการใช้ผลงาน เอกสาร รายละเอียด ขั้นตอน ตลอดจนข้อมูลใด ๆ ที่ได้มาจากการดำเนินงานโครงการภายใต้สัญญา

(6) ข้อมูลที่เป็นความลับดังกล่าวเป็นข้อมูลที่กำหนดให้ต้องเปิดเผยโดยกฎหมายหรือตามคำสั่งศาล ทั้งนี้ ผู้รับทุนจะต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ให้ทุนได้รับทราบถึงข้อกำหนดหรือคำสั่งดังกล่าวก่อนที่จะดำเนินการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับดังกล่าว และในการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับดังกล่าว ผู้รับข้อมูลจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนทางกฎหมายเพื่อขอให้คุ้มครองข้อมูลที่เป็นความลับดังกล่าวไม่ให้ถูกเปิดเผยต่อสาธารณะด้วย

(7) ข้อมูลที่เป็นความลับดังกล่าวนั้นกลายเป็นข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นความลับแล้ว โดยชอบด้วยกฎหมายก่อนเวลาที่เปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับดังกล่าว

หากผู้รับทุนประสงค์จะเปิดเผย เผยแพร่ ข้อมูล หรือผลงานใดที่เกี่ยวข้องหรือเนื่องจากการดำเนินงานโครงการไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ใดหรือสื่อใด หรือแก่บุคคลภายนอก หรือในการสาธิตแก่สาธารณชนไม่ว่า ณ ที่ใด ให้ถือเป็นการรับผิดชอบของผู้รับทุน ทั้งนี้ ผู้รับทุนจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ให้ทุนก่อน และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้ให้ทุนกำหนด จึงจะเปิดเผย เผยแพร่ หรือสาธิตแก่สาธารณชนดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ความยินยอมของผู้ให้ทุนไม่เป็นเหตุให้ผู้รับทุนหลุดพ้นจากความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผย เผยแพร่ หรือสาธิตแก่สาธารณชนดังกล่าว

ในการเปิดเผย เผยแพร่ หรือสาธิตแก่สาธารณชน ซึ่งข่าวสาร ข้อมูล หรือผลงาน ดังกล่าวตามวรรคสาม ผู้รับทุนจะต้องกล่าวอ้างหรือระบุข้อความด้วยว่า “ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ โดยหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)” ด้วยทุกครั้ง และส่งสำเนาของสิ่งที่ได้เปิดเผย เผยแพร่ หรือสาธิตดังกล่าวให้ผู้ให้ทุนจำนวน 1 ชุด ด้วย

ข้อ 14. การเลิกสัญญา

สัญญาเลิกกันเมื่อเกิดกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

(1) ทั้งสองฝ่ายตกลงกันเป็นหนังสือเพื่อเลิกสัญญานี้โดยกำหนดเวลาที่สัญญาลงด้วย

(2) ผู้ให้ทุนใช้สิทธิบอกเลิกสัญญานี้ในกรณีที่ผู้รับทุนไม่ปฏิบัติตาม ปฏิบัติไม่ครบถ้วน หรือปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใดที่กำหนดไว้ในสัญญานี้ และผู้ให้ทุนได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับทุนปฏิบัติให้ถูกต้องตามสัญญาแล้ว ผู้รับทุนไม่ปฏิบัติตาม

(3) ผู้ให้ทุนใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาในกรณีที่ผู้รับทุนมิได้ดำเนินงานโครงการด้วยความชำนาญหรือด้วยความเอาใจใส่เท่าที่พึงคาดหมายได้จากบุคลากรที่มีคุณสมบัติในระดับเดียวกัน

(4) ผู้ให้ทุนใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาในกรณีที่ผู้ให้ทุนพิจารณาเห็นว่า การดำเนินงานโครงการของผู้รับทุนจะล่าช้าเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญา หรือจะเนิ่นนานเกินกว่าระยะเวลาตามโครงการที่รับทุนอันเป็นเหตุให้โครงการของผู้รับทุนจะไม่เป็นประโยชน์อีกต่อไป

เมื่อผู้ให้ทุนใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาตาม (2) (3) หรือ (4) ให้ถือว่าสิ้นสุดลงทันทีนับแต่วันที่ผู้รับทุนได้รับหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาจากผู้ให้ทุน ซึ่งผู้รับทุนต้องหยุดดำเนินงานโครงการทันทีและดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อลดค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่อาจมีให้น้อยที่สุด โดยผู้รับทุนไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานโครงการนับแต่วันที่สัญญานี้สิ้นสุดลงและไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายหรือค่าตอบแทนใด ๆ จากผู้ให้ทุนทั้งสิ้น

ข้อ 15 ผลภายหลังสัญญาลิ้นสุดลง

กรณีที่สัญญาลิ้นสุดลงตาม ข้อ 14 (2) (3) หรือ (4) ผู้รับทุนจะต้องชดใช้คืนเงินทุนทั้งหมดหรือบางส่วนตามให้ผู้ให้ทุนเห็นสมควรให้แก่ผู้ให้ทุนภายใน 30 (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ผู้รับทุนได้รับหนังสือแจ้งจากผู้ให้ทุน ทั้งนี้ ในกรณีเกิดความเสียหายอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ผู้ให้ทุน ผู้ให้ทุนมีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายอย่างใดอย่างหนึ่งจากผู้รับทุนอีกด้วย

นอกจากนี้ผู้รับทุนต้องจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานภายใต้โครงการ รวมทั้งปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการดำเนินงานภายใต้โครงการและข้อเสนอแนะ และส่งให้แก่ผู้ให้ทุนภายใน 60 (หกสิบ) วัน นับแต่วันที่ผู้รับทุนได้รับหนังสือบอกเลิกสัญญานั้น หรือดำเนินการอื่นใดจนเป็นที่พอใจของผู้ให้ทุน

ข้อ 16 เงินทุนที่ผู้รับทุนได้รับไปจากผู้ให้ทุนตามสัญญานี้ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการและค่าภาษีอากรที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานโครงการด้วย

ข้อ 17 ผู้รับทุนมิใช่เป็นตัวแทนหรือลูกจ้างของผู้ให้ทุนในการดำเนินงานโครงการตามสัญญานี้

ผู้รับทุนต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ให้ทุนและป้องกันมิให้ผู้ให้ทุนต้องรับผิดชอบในบรรดาสิทธิเรียกร้องค่าเสียหาย ค่าใช้จ่าย หรือราคา รวมตลอดถึงการเรียกร้องโดยบุคคลที่สามอันเกิดจากความผิดพลาดหรือการกระทำหรือการละเว้นไม่กระทำการของผู้รับทุน หัวหน้าโครงการ หรือผู้ร่วมดำเนินงานโครงการของผู้รับทุน หรือของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับทุน

ผู้รับทุนจะต้องไม่ดำเนินการใดที่เป็นการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาหรือสิทธิใดตามกฎหมายของบุคคลที่สามหรือของผู้ให้ทุน โดยผู้รับทุนจะต้องรับผิดชอบต่อการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือสิทธิใดในทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าวทั้งหมดและแทนผู้ให้ทุนโดยสิ้นเชิง

ภาคผนวก 2

ขอบเขตของการดำเนินงานโครงการ

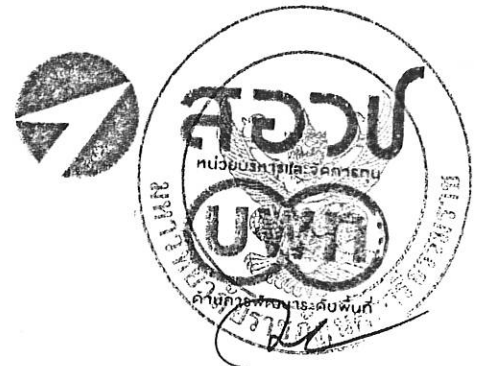
ขอบเขตของการดำเนินงานโครงการ

ข้อ 1. ผู้รับทุนตกลงดำเนินงาน “โครงการ การจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช” ตามขอบเขตของการดำเนินงานโครงการปรากฏตามเอกสารข้อเสนอโครงการ จำนวน 173 (หนึ่งร้อยเจ็ดสิบสาม) หน้า เอกสารแนบท้ายภาคผนวก 2 ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของภาคผนวก 2

ข้อ 2. ผู้รับทุนจะดำเนินงานโครงการ ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้

2.1 (เครือข่ายนายหนึ่ง) 1.ห้องแบงค์ อนุรักษ์ ศรีทิพย์ อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2.ห้อง โอปอ ปริญญา รัตนบุรี อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 3.ห้องจำเนียร คำหวาน ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช 4.ห้องวีระ ลูกทุ่งบันเทิง ตำบลปะเหลียน อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช 5.ห้องวรพจน์ เทียนทอง ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช (เครือข่ายสถานประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน) 6. คุณศิริมาศ รักษ์คอน วิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑ์แกะหนังตระกูลรักษ์คอน 129/26 หมู่5 ซอยรังสียา 2 ตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช และ/หรือ

2.2 สถานที่อื่นใดตามที่คู่สัญญาจะตกลงกันเป็นหนังสือต่อไป

เอกสารแนบท้ายภาคผนวก 2

(ข้อเสนอโครงการ) (โปรดแนบเอกสารให้ถูกต้องและสอดคล้องกับข้อเท็จจริงในการดำเนินงาน)

แบบฟอร์มข้อเสนอชุดโครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Proposal)

เพื่อของบประมาณ ด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
โครงการริเริ่มสำคัญ (Flagship Project) ปีงบประมาณ 2564

แพลตฟอร์ม (Platform) 4. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ.....
โปรแกรม (Program) 13. นวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนนวัตกรรม.....
โปรแกรมย่อย (Sub Program)
แผนงานหลัก มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาพื้นที่.....
แผนงานย่อย การจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน และสำนึกท้องถิ่น.....
ประเด็นริเริ่มสำคัญ(Flagship) .....
เป้าหมาย (Objective) O.4.13. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองบนฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ-หลัก (Key Result) KR4.13.3. มูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์บนฐานทุน ทรัพยากร วัฒนธรรมในพื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี
ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ-รอง (Key Result) .....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

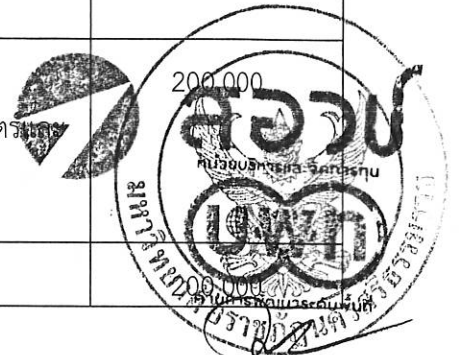
1. ชื่อชุดโครงการวิจัย

(ภาษาไทย) การจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช

(ภาษาอังกฤษ) The Cultural Capital Management of Shadow Plays for Nakhon Si Thammarat Province.

2. โครงการวิจัยย่อยภายใต้ชุดโครงการวิจัย (กรอกเฉพาะชุดโครงการวิจัย)

ชื่อโครงการย่อย	หัวหน้าโครงการย่อย	งบประมาณ
แผนงาน: การจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนึกรักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช	ดร.สุดาวรรณ์ มีบัว คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	450,000
1. การศึกษาดำเนิน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา ผลิตภัณฑ์ และการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยสู่การสร้างแผนที่หนังตะลุงของจังหวัดนครศรีธรรมราช	อ.วาที ทรัพย์สิน ผอ.วิทยาลัยศิลปะและวัฒนธรรม	200,000
2. การสร้างความร่วมมือและเครือข่ายหนังตะลุงเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนึกท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช	พี่ระพงค์ สุจริตพันธ์ อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	200,000
3. การจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนัง	อ.ญาดา จุลเสวก	200,000

ชื่อโครงการย่อย	หัวหน้าโครงการย่อย	งบประมาณ
ตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช	อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์	
4. การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนังตะลุงเพื่อยกระดับผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช	อ.ดวงรัก รัตนพันธ์ อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์	250,000
5. การประเมินมูลค่าเศรษฐกิจและผลลัพธ์ทางสังคมผลิตภัณฑ์หนังตะลุงและการแสดง จังหวัดนครศรีธรรมราช	อ.จากรุณี ไชยพรรณ อาจารย์คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	200,000
รวมงบประมาณทั้งสิ้น		1,500,000

3. ลักษณะโครงการวิจัย

- โครงการใหม่ ดำเนินงานจำนวน .....1.....ปี 3 เดือน
 โครงการต่อเนื่องจำนวน .....ปี โดยเริ่มรับงบประมาณในปี.....
จำนวน.....บาท ดำเนินงานเป็นปีที่ .....

4. คำสำคัญ (Keywords)

(ภาษาไทย) การจัดการ ทูตทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจชุมชน หนังตะลุง ย่านวัฒนธรรม นครศรีธรรมราช
(ภาษาอังกฤษ) Management, Cultural Capital, Community Economy, Shadow Puppet Show, around Cultural Market, Nakhon Si Thammarat

5. สาขาการวิจัย (เลือกจากฐานข้อมูลในระบบ)

สาขาสังคมศาสตร์

6. รายละเอียดของคณะผู้วิจัย (ใช้ฐานข้อมูลจากระบบสารสนเทศกลางเพื่อบริหารงานวิจัยของประเทศ) ประกอบด้วย

ลำดับ	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	สัดส่วนการวิจัย
1	ดร.สุดาวรรณ์ มีบัว	หัวหน้าโครงการ	คณบดีคณะ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 60
2	ผศ.ดร.สมรักษ์ รอดเจริญ	ผู้ร่วมวิจัย	รองผู้อำนวยการ สถาบันวิจัยและพัฒนา ร้อยละ 20
3	ดร.ธัชชา สามพิมพ์	ผู้ร่วมวิจัย	รองผู้อำนวยการ สถาบันวิจัยและพัฒนา

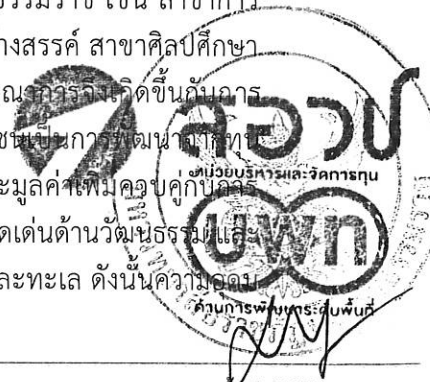
ส่วนที่ 2 ข้อมูลโครงการวิจัย

1. บทสรุปผู้บริหาร (สรุปเป้าหมายและวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินงานวิจัยและการขับเคลื่อนผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

จากการที่ ผศ.ดร.บัณฑิต อินดวงค์ ผู้อำนวยการศูนย์นวัตกรรมอาหารแห่งมหาวิทยาลัยศิลปากร (EAST) ได้บรรยายในหัวข้อ “การปรับห่วงโซ่มูลค่าใหม่ของพืชเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มส่วนแบ่งให้เกษตรกรด้วยการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือ อววน.” ในเวทีเสวนา Recovery Forum สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) กล่าวว่า การแก้ปัญหาเศรษฐกิจฐานรากเพื่อขจัดความยากจน ต้องมองปัญหาเชิงระบบ สร้างแต้มต่อเพื่อให้มีช่องทางในการเพิ่มมูลค่าของพืชเศรษฐกิจ เพิ่มส่วนแบ่งรายได้ของสินค้าชุมชน หรือ โอท็อปชุมชน ซึ่งในขณะนี้สัดส่วนของรายได้ยังอยู่ในระดับที่ยังไม่สูงมากนักและเป็นกลุ่มใหญ่ราว 123,000 ราย และมีส่วนสำคัญที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความยากจนได้ตรงจุด ซึ่งเป็นประเด็นที่คณะผู้วิจัยให้ความสำคัญมาก โดยสิ่งที่ท้าทายเกี่ยวกับประเด็นการขจัดความยากจนอย่างตรงจุด ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจเสนอแผนงานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาความยากจนทั้งระบบของประชาชนในพื้นที่โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช ภายใต้แผนงานชื่อ “การจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนึกรักท้องถิ่น จังหวัดนครศรีธรรมราช”

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชยังได้พัฒนากลไกการบริหารจัดการงานวิจัยเชิงพื้นที่เพื่อสนับสนุนการทำงานวิจัยเชิงพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ โดยการตั้งหน่วยบริหารจัดการงานวิจัยเชิงพื้นที่ขึ้น เพื่อกำกับ ติดตาม และดูแล กระบวนการดำเนินงานวิจัยตั้งแต่ระยะต้นน้ำตลอดจนถึงปลายน้ำ รวมถึงมีการปรับแก้กฎระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับเชิงนโยบาย อาทิเช่น ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนทุนวิจัยเพื่อการดำเนินการวิจัยร่วมกับองค์กรอื่น (Matching Fund) พ.ศ.2562 ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง หลักเกณฑ์ค่าธรรมเนียม และค่าตอบแทนเกี่ยวกับการตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยในวารสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พ.ศ.2562 ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราการจัดสรรผลประโยชน์ในผลงานทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2562 เป็นต้น ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชกำลังดำเนินการปรับแก้โดยการเพิ่มน้ำหนักในการนับภาระงานให้แก่การทำงานวิจัยเชิงพื้นที่ของบุคลากร จึงส่งผลให้การทำงานวิจัยเชิงพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชมีประสิทธิภาพและเข้มแข็งเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีหน้าที่หลายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการทุนภารกิจด้านวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ การพัฒนาชุมชน หรือท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นก็เป็นอีกบทบาทหน้าที่ที่จะช่วยกัน ยกกระดับความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการรายใหม่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชนเพื่อส่งเสริมในระดับพื้นที่ เน้นความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ภาควิชาการ สถาบันการศึกษาในพื้นที่ ภาคราชการ จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคมและภาคเอกชน ทั้งนี้บทบาทดังกล่าวทุกคณะในมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ในการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม โดยเฉพาะคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นคณะที่ให้ความสำคัญกับการจัดการทุน วัฒนธรรม มีหลักสูตรหลายหลักสูตรที่ทำหน้าที่เหล่านี้อยู่ในชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น สาขาการออกแบบนิเทศศิลป์ สาขาการท่องเที่ยว สาขาการจัดการวัฒนธรรมเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สาขาศิลปศึกษา สาขาดนตรีศึกษา สาขานาฏศิลป์ และสาขาภาษาไทย ดังนั้นการมีหลักสูตรแนวบูรณาการจึงคิดขึ้นค้นคว้าการทำงานพื้นที่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างดีเยี่ยม สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเป็นงานที่พัฒนาพื้นที่ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและทุนทางศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำมาใช้ในการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มควบคู่กับลด อนุรักษ์และพัฒนาไว้ซึ่งเอกลักษณ์นั้น จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรมและ ทรัพยากรธรรมชาติ ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมในมิติเทือกเขา ป่าไม้ นา และทะเล ดังนั้นความ

สมบูรณ์จึงมีสูงมากในทางธรรมชาติ และชื่อเสียงทางเมืองวัฒนธรรม ดังคำขวัญเมืองการท่องเที่ยวที่ว่า “นครศรีธรรมราช เมืองประวัติศาสตร์ พระธาตุทองคำ ชื่นฉ่ำธรรมชาติ แร่ธาตุอุดม เครื่องถมสามกษัตริย์ มากวัดมากศิลป์ ครบสิ้นกุ้งปู”

การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยฐานทุนทางวัฒนธรรมในพื้นที่ผ่านกระบวนการสร้างความร่วมมือ และพัฒนาผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมที่มีความน่าสนใจมากของจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงพบว่า หนึ่งตระกูลคือประเด็นที่น่าสนใจจะพัฒนาได้ โดยมีมหาวิทยาลัยเป็นกลไกสำคัญในการอำนวยความสะดวกให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ ในมิติต่างๆผ่านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยกระบวนการวิจัยเชิง ปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมที่จะสร้างกลไกความร่วมมือกับภาคีหลักในพื้นที่ ได้แก่ เครือข่ายศิลปิน องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และภาคธุรกิจ เอกชน ในการจัดทำแผนที่ทางวัฒนธรรม ซึ่งนำไปสู่การต่อยอด ส่งเสริมผู้ประกอบการวัฒนธรรม และเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมและมีเป้าหมายเพื่ออัตราการเติบโตของมูลค่าเศรษฐกิจฐานรากและมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น ทำให้รายได้ในพื้นที่เพิ่มสูงขึ้น และมีผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม หรือบริการทางวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น สามารถรวมกลุ่มเป็น วิสาหกิจทางวัฒนธรรม โดยการศึกษาข้อมูลด้านภูมิปัญญา เรื่องเล่า หนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญา เรื่องเล่าหนึ่งตระกูลในบริบทพื้นที่ จังหวัด นครศรีธรรมราช ไม่ว่าจะเป็น ด้านประวัติศาสตร์ เรื่องเล่า ตำนาน ความเชื่อ เรื่องราว ที่มีความเชื่อมโยง กับ การดำรงชีวิต พิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับหนึ่งตระกูล นำมาสู่การสร้างแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญา เรื่องเล่า หนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน และสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุ จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยนำข้อมูลที่ผ่านการเก็บรวบรวมอย่างเป็นระบบตามหลักวิชาการ มาสู่การจัดเก็บเผยแพร่ องค์ความรู้ที่มีคุณค่าเพื่อการอนุรักษ์ให้เกิดสำนักท้องถิ่น และเป็นประโยชน์ในการจัดทำแผนที่ทางวัฒนธรรม ซึ่ง นำไปสู่การต่อยอดส่งเสริมผู้ประกอบการวัฒนธรรม และเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการทางวัฒนธรรม และสร้าง การมีส่วนร่วมของภาคีหลักในพื้นที่ ได้แก่ เครือข่ายศิลปิน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และภาคธุรกิจ เอกชนสู่การยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่น

ต่อยอดโดยการสร้างความร่วมมือและเครือข่ายหนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนัก ท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรม “หนึ่งตระกูล” สู่การพัฒนาเพื่อให้เกิดเป็นชุมชนนวัตกรรม ที่สามารถส่งเสริมการ พัฒนาให้เกิดนวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจฐานราก และมีเป้าหมายเพื่อการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน ท้องถิ่นเพื่อการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองบนฐานปรัชญาเศรษฐกิจ เพื่อศึกษาพัฒนาการของ คณะหนึ่งตระกูลในจังหวัดนครศรีธรรมราช และรูปแบบความร่วมมือและเครือข่ายหนึ่งตระกูล ผู้ประกอบการทาง วัฒนธรรมในการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระธาตุ จังหวัด นครศรีธรรมราช เพื่อเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการสร้างผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมและการรวมกลุ่ม วิสาหกิจวัฒนธรรมแก่ภาคีที่เกี่ยวข้องกับหนึ่งตระกูลในจังหวัดนครศรีธรรมราช และนำข้อมูลที่ผ่านการเก็บ รวบรวมอย่างเป็นระบบตามหลักวิชาการมาสู่การจัดเก็บเพื่อถ่ายทอดการเข้าถึงข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ เผยแพร่องค์ความรู้ที่มีคุณค่าเพื่อการอนุรักษ์และประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนาในรูปแบบของการยกระดับ การเพิ่มมูลค่าเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ การสร้างผู้ประกอบการในท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชน ทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่เกิดจากความต้องการและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์และพัฒนา มรดก

การพัฒนาอัตลักษณ์การแสดงหนึ่งตระกูล เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน และสำนักท้องถิ่นย่านตลาด วัฒนธรรม ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาและต่อยอดส่งเสริมผู้ประกอบการวัฒนธรรมและบริการทางวัฒนธรรมและมี เป้าหมายเพื่ออัตราการเติบโตของมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก ทำให้รายได้ในพื้นที่เพิ่มสูงขึ้น มหาลัยบูรพา นครศรีธรรมราชภายใต้กระบวนการทำงานวิจัยเชิงพื้นที่แบบมีส่วนร่วม โดยเริ่มศึกษาและศึกษาด้านภูมิปัญญา กลางน้ำ ปลายน้ำ ทำให้ผลสรุปการทำงานวิจัยเกิดการบูรณาการของศาสตร์ที่หลากหลาย ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์

จากการผสมความร่วมมือของภาครัฐและเอกชนรวมถึงชุมชน ในการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ชุมชนทั้งทางด้าน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก โดยอาศัยทุนทางวัฒนธรรมที่เป็นทุนเดิมของ ชุมชน จังหวัดนครศรีธรรมราชมีศิลปหัตถกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและแฝงไว้ซึ่งจิต วิญญาณของชุมชนท้องถิ่น ปัจจุบันช่างแกะหนังตะลุงไม่ได้แกะหนังตะลุงเพื่อการแสดงเพียงอย่างเดียว หากแต่ ได้มีการแกะหนังตะลุงเพื่อจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก จึงศึกษาศิลปะการแกะหนังตะลุง และสร้าง ต้นแบบผลิตภัณฑ์จากหนังตะลุงและจำหน่ายเชิงพาณิชย์ในครั้งนี้ จะเป็นส่วนในหารช่วยให้ชุมชนหรือกลุ่มแกะ หนังตะลุง ในจังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถเกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับชุมชน และเพิ่มมูลค่าให้กับ ผลิตภัณฑ์หนังตะลุง มีกระบวนการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการเรียนรู้วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการ ออกแบบผลิตภัณฑ์ร่วมไปถึงการสร้างแบรนด์สินค้า เพื่อจัดจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ เกิดการทำงานร่วมกันแบบ บูรณาการระหว่างชุมชน กลุ่มอาชีพ ผู้ผลิต หรือผู้ประกอบการ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ นักวิจัย นักออกแบบ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ทั้งในรูปแบบงานวิจัยและการบริการวิชาการ ร่วมไปถึงการบูรณาการ การเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย

ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจึงได้พัฒนาแผนงานโครงการวิจัยเรื่อง “การจัดการทุนทาง วัฒนธรรมหนังตะลุงเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนึกท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุ วรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยแบ่งออกเป็น 5 โครงการย่อยภายใต้แผนงานวิจัยนี้การวิจัยดังนี้

1. การศึกษาดำเนินการ เรื่องเล่า ภูมิปัญญา ผลิตภัณฑ์และการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยสู่ การสร้างแผนที่หนังตะลุงของจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. การสร้างความร่วมมือและเครือข่ายหนังตะลุงเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนึกท้องถิ่นย่าน ตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. การจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับ ผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช
4. การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนังตะลุงเพื่อยกระดับผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัด นครศรีธรรมราช
5. การประเมินมูลค่าเศรษฐกิจฐานรากและผลลัพธ์ทางสังคมผลิตภัณฑ์หนังตะลุงและการแสดง จังหวัด นครศรีธรรมราช

2. หลักการและเหตุผล (แสดงถึงบริบทของพื้นที่และระบุที่ไปที่มาของปัญหาและความต้องการของพื้นที่

ประเทศไทยได้มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มต้นจาก Thailand 1.0 ที่เน้น เกษตรกรรมแบบดั้งเดิม มาสู่ Thailand 2.0 ที่เน้นอุตสาหกรรมเบา และพัฒนาสู่ Thailand 3.0 ที่เน้น อุตสาหกรรมที่มีความซับซ้อนมากขึ้น จวบจนปัจจุบัน แต่ในความเป็นจริง Thailand 3.0 เป็นโมเดลการพัฒนา ที่ค่อนข้าง “เปราะบาง” เป็นการเร่งการเจริญเติบโต เพื่อไล่กวดให้ทันประเทศที่พัฒนาแล้ว จึงใช้วิธีการแบบ “มั่งง่าย” ด้วยการพัฒนามน “การปักชำ” จึงมีการเจริญเติบโตแบบรากแขนง เทคโนโลยีและทุนของต่างชาติที่ นานเข้ามาไม่มีกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างจริงจัง ขาดการสะสมทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทุน มนุษย์ ประเทศไทยจึงถูกมองเป็น “ประเทศที่ดูเหมือนทันสมัย แต่ไม่พัฒนา” ส่งผลให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับ วิฤตต์ต้มยำกุ้ง ในปี พ.ศ. 2540 ซึ่งหลังจากการเกิดวิกฤตแล้ว อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ ตกลงมาอยู่ที่ระดับร้อยละ 3-4 มาเกือบ 20 ปีจวบจนปัจจุบัน นี่คือภาวะของกรติดอยู่ใน “กับดักประเทศไทย รายได้ปานกลาง” (Middle Income Trap)

แนวทางหนึ่งในการที่จะหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลาง ก็คือ การสร้างความมั่งคั่งให้กับประเทศไทย จะต้องยกเครื่องกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเสียใหม่ เน้นการใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

ความคิดสร้างสรรค์ แทนการเน้นทรัพยากรพื้นฐาน ที่นับวันจะหมดลงเรื่อย ๆ เป็นการเติมเต็ม “ความได้เปรียบในเชิงเปรียบเทียบ” ที่มีอยู่ด้วย “ความได้เปรียบในการแข่งขัน” เพื่อ “สร้างมูลค่า” แทนที่จะเป็นแค่ “เพิ่มมูลค่า” ผลลัพธ์ที่ได้จากการขับเคลื่อนกลไกเศรษฐกิจชุดใหม่ จึงเป็นไปในลักษณะ “ทำน้อยได้มาก” ไม่ใช่ในลักษณะ “ทำมากได้น้อย” แบบเดิมอีกต่อไป ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องลดความเสี่ยงทั้งทางเศรษฐกิจการเมืองและสังคมด้วยการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจออกจากเมืองหลวง ที่ผ่านมา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ 8 เป็นต้นมา ตลอดจนทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์หลักของรัฐบาลได้เน้นความสำคัญของการพัฒนาพื้นที่ให้เจริญเติบโต อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นคือความเจริญเติบโตโดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจของจังหวัดต่าง ๆ ยังไปได้ช้ามาก ในขณะที่ช่องว่างการพัฒนาระหว่างเมืองกับชนบทก็ยิ่งขยายตัวมากขึ้นเรื่อย ๆ

ทิศทางของการปฏิรูปประเทศมีความชัดเจนเพิ่มขึ้นเป็นลำดับในอันที่จะเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Approach) เพื่อลดช่องว่าง แก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างผลของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมให้เกิดขึ้นในพื้นที่ กลไกการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่ประกอบด้วยภาคส่วนที่สำคัญ ได้แก่ กลไกภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาชน และภาควิชาการ ความเติบโตก้าวหน้าของพื้นที่จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลและ

ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงของศักยภาพ ปัญหา ความต้องการ โอกาสและทางเลือก การพัฒนาของพื้นที่จำนวนมาก บทบาทของมหาวิทยาลัยในการทำงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดไปสู่ทิศทางการสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Growth) จึงเป็นบทบาทที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ภายใต้ทิศทางการปฏิรูปประเทศดังกล่าว นอกจากนี้ ในปัจจุบันรัฐบาลได้เริ่มดำเนินการปฏิรูประบบงบประมาณที่เน้นการปฏิรูประบบงบประมาณเชิงพื้นที่ (Area Based Budgeting) ซึ่งสำนักงบประมาณกำลังดำเนินการปรับแก้กฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ และกระทรวงมหาดไทยจะต้องปรับกระบวนการทำแผนพัฒนาจังหวัดใหม่ โดยเน้นการใช้ข้อมูลความรู้ที่เข้มข้นและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเสนอปัญหาและพิจารณาโครงการที่ส่วนราชการจะดำเนินการเพื่อแก้ปัญหานั้น ในการนี้ มหาวิทยาลัยจะเป็นโครงสร้างด้านความรู้ที่สำคัญมากเพื่อสนับสนุนให้จังหวัดมีข้อมูลและความรู้เพื่อการวางแผนแก้ปัญหาและพัฒนาพื้นที่ได้อย่างตรงจุด

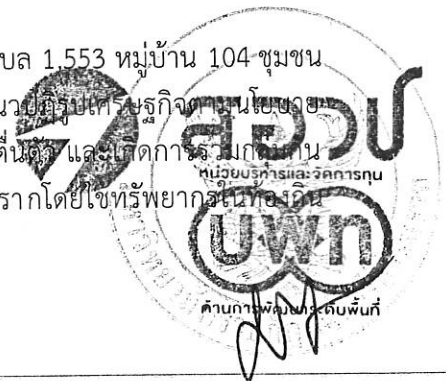
จากความสำคัญดังกล่าวมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจึงได้ดำเนินงานวิจัยเชิงพื้นที่โดยการขับเคลื่อนงานด้านการพัฒนาพื้นที่แบบบูรณาการร่วมกับหน่วยงานรัฐ ชุมชน หน่วยงานเอกชน และกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ พบว่าโครงการประสบผลสำเร็จอย่างสูง สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทั้งในส่วนของหน่วยงานต่าง ๆ และชุมชนในพื้นที่ ดังนั้นในโครงการ flagship ในปีงบประมาณ พ.ศ.2564 นี้ ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจึงได้ทำโครงการภายใต้แผนงานย่อย

การจัดการทุนวัฒนธรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่น ในกรอบการวิจัย มหาวิทยาลัยกับการขับเคลื่อนทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยใช้ชื่อในการศึกษาวิจัยว่า “การจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่น จังหวัดนครศรีธรรมราช” เพื่อนำประสบการณ์และความสำเร็จสู่ทุกภาคส่วนตามกลไกความร่วมมือ

2.1 บริบทของพื้นที่

หนึ่งตระกูลในจังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งการปกครองเป็น 23 อำเภอ 165 ตำบล 1,553 หมู่บ้าน 104 ชุมชน ซึ่งมีความหลากหลายของการประกอบอาชีพของประชากร อย่างไรก็ตามตามแนวปฏิรูปเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พบว่า ประชากรในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการตั้งตัว และเกิดการรวมกลุ่มกันหลากหลายในชุมชนเพื่อการประกอบอาชีพและขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจฐานรากโดยใช้ทรัพยากรคนท้องถิ่นเป็นฐานการผลิต

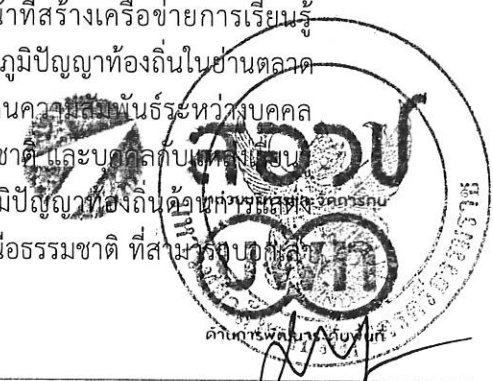

หนังตะลุง เป็นศิลปะการแสดงของภาคใต้ที่มีความสำคัญถือเป็นส่วนหนึ่งของศิลปะและนันทนาการ ความบันเทิงเรีงรมย์ ยังเป็นสื่อกลางในการสร้างความสัมพันธ์ของประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี มีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ถ่ายทอดความคิด ค่านิยมทางวัฒนธรรม (สาจิตร พงศ์พัชร, 2542) อีกทั้งยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับฐานรากและการพัฒนาชุมชนในยุคปัจจุบัน สามารถนำเอาข้อมูลองค์ความรู้ที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนา นับว่าเป็นองค์ความรู้ที่เป็นฐานเพื่อต่อยอดและยกระดับการพัฒนาที่ต้องตระหนักถึงคุณค่าของฐานวัฒนธรรมท้องถิ่นหรือความรู้ที่มีคุณค่า โดยเฉพาะการศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายที่ได้มีความมุ่งหมายของการเก็บรวบรวมข้อมูล

เพียงเพื่อการอนุรักษ์ แต่หากเป็นการนำข้อมูลดังกล่าวมาจัดระบบให้มีความเป็นระเบียบทางวิชาการที่มีความน่าเชื่อถือ สามารถนำมาเผยแพร่ ต่อยอด เพิ่มมูลค่า ในขณะที่เดียวกันยังเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการสร้างผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมและการรวมกลุ่มวิสาหกิจวัฒนธรรมแก่ภาคีที่เกี่ยวข้องกับหนังตะลุงในจังหวัด นครศรีธรรมราช หรือการศึกษาเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์และการพัฒนา รวมถึงการสร้างความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายหนังตะลุงเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนและสำนักท้องถิ่นควบคู่กัน ดังที่ ปรีชา ช่างขวัญยืน (2560) กล่าวว่า การอนุรักษ์อย่างพัฒนาและการพัฒนาอย่างอนุรักษ์เป็นสิ่งที่เป็นไปได้และยอมรับได้ สะท้อนความเป็นตัวตนของกลุ่มชนหรือชุมชนนั้น ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ เครื่องใช้ การแสดงออกทางประเพณี พิธีกรรม การแสดง บทเพลง และอาหาร ที่เกี่ยวโยงกับวิถีชีวิตที่ผ่านการบ่มเพาะจากครอบครัว การขัดเกลาจากสังคมและการหล่อหลอมทางวัฒนธรรม จนก่อเกิดเป็นวิถีแห่งการดำรงชีวิตหรือวัฒนธรรมของชุมชนที่หล่อหลอมให้เกิดเป็นอัตลักษณ์หรือตัวตนของกลุ่มคนหรือชุมชน (ศิริพร ณ ถลาง, 2559)

หนังตะลุง เป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านของประเทศไทยที่มีความสำคัญต่อชุมชนท้องถิ่นทางภาคใต้ มาเป็นเวลาช้านาน เปรียบเสมือนเป็นสถาบันหนึ่งในสังคม คือ สถาบันศิลปะและนันทนาการ ทำให้ในอดีตหนังตะลุงมีหน้าที่หลัก คือ ให้ความบันเทิงเรีงรมย์และการพักผ่อนหย่อนใจของสมาชิกในชุมชน ท้องถิ่น นอกจากนี้เนื่องจากหนังตะลุงเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็ง สามารถทำหน้าที่ถ่ายทอดความคิดและค่านิยมทางวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่ผ่านมามีงานวิจัยที่เห็นว่าหนังตะลุงมีส่วนช่วยสนับสนุน และเป็นเครื่องมือบูรณาการสถาบันต่าง ๆ ทางสังคม ตลอดจนเป็นสื่อกลางที่ส่งเสริมความสามัคคี และสร้างความสัมพันธ์อันดีให้แก่สมาชิกในชุมชนนั้น ๆ (สุวิมล เวชวิโรจน์, เหมือนมาต หนูมาศ, จิรวรรณ พรหมทอง, สุชาติพิทย์ อร่ามศักดิ์, สมปราษฎ์ วุฒิจันทร์, 2561) อีกทั้งยังถือเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในการแสดง สะท้อนถึงเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ด้านวัฒนธรรมของผู้คนในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีการสืบทอดกันมาอย่างยาวนาน ซึ่งหากพิจารณาในมิติด้านสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจแล้วนั้น หนังตะลุงยังสร้างความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกับมิติด้านสังคมในแง่ของการสร้างความสัมพันธ์ของผู้คน การแสดงออกซึ่งความผูกพัน และยังเป็นเครื่องมือในการสร้างเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นผ่านการแสดง และสร้างรายได้แก่คณะและพื้นที่การประกอบอาชีพของคนในชุมชน บนฐานของการนำองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ประโยชน์

นอกเหนือการเป็นส่วนหนึ่งในมิติทางวัฒนธรรม หนังตะลุงยังทำหน้าที่สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และยกระดับเศรษฐกิจฐานรากของชุมชน จะเห็นได้ว่าการพิจารณารากฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นในย่านตลาดหน้าพระธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีที่มาจากรากฐานประกอบด้วย มิติด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม บุคคลกับสิ่งเหนือธรรมชาติ และบุคคลกับสิ่งเหนือธรรมชาติ (พัชรินทร์ สิริสุนทร, 2550) ซึ่งในบริบททางศิลปะและวัฒนธรรมที่นับว่าเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านศิลปะการแสดงที่มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับธรรมชาติ และบุคคลกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ที่สามารถ

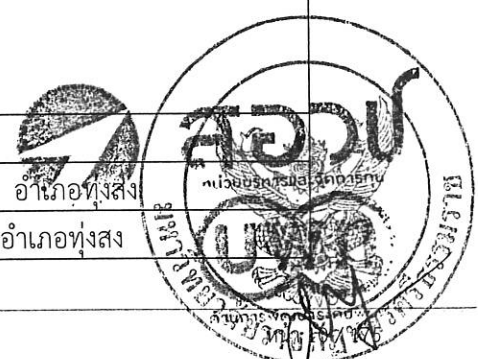

เรื่องราวด้านคุณค่าในมิติด้านความเชื่อ ประวัติศาสตร์ และด้านวัฒนธรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ในปัจจุบัน มีการให้ความสำคัญกับการศึกษาและพัฒนาเพื่อยกระดับมูลค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นของหนังตะลุง

โดยเฉพาะในยุคของการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่ถือว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ โดยการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์หรือผลงานบนฐานภูมิปัญญา ควบคู่กับการรักษารากเหง้า การอนุรักษ์ความเป็นไทย (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2554) ซึ่งหนังตะลุงยังเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีศักยภาพต่อการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยเป็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเพื่อสร้างสินค้าทางวัฒนธรรมหรือการทำให้วัฒนธรรมเป็นสินค้า และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจควบคู่กับการรักษาไว้ซึ่งคุณค่าในการให้ความสำคัญกับการศึกษาข้อมูลองค์ความรู้ด้านเรื่องเล่า ตำนาน ประวัติศาสตร์ ความเชื่อ วัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับการดำรงชีวิตของผู้คนและชุมชน นับว่าเป็นประเด็นสำคัญในการเก็บรวบรวมฐานข้อมูลที่มีคุณค่าเพื่อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ และสามารถนำมาต่อยอดการพัฒนาเพื่อยกระดับและสร้างสร้างเครือข่ายในการคงอยู่ อีกทั้งการศึกษาความต้องการของชุมชนที่มีการสืบสานภูมิปัญญาในแต่ละท้องถิ่น อันจะพบว่า ชุมชนมีความต้องการในการศึกษา รวบรวม และจัดทำแหล่งเรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับหนังตะลุง มิเพียงแค่วัสดุอุปกรณ์ ขั้นตอนและวิธีการทำ ที่สามารถนำมาสู่การยกระดับหรือต่อยอดการพัฒนาในยุคเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ แต่ยังมีประโยชน์ต่อการส่งเสริมการพัฒนาในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะการพัฒนาด้านเศรษฐกิจให้กับชุมชนและพื้นที่ย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระธาตุ ควบคู่กับการพัฒนาบุคคล การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการอนุรักษ์ทุนทางวัฒนธรรม ทั้งนี้ในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีนายหนังตะลุงจำนวนมาก กระจายอยู่ในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช รวม 60 นายหนัง โดยแบ่งเป็นเครือข่ายหนังตะลุงดั้งเดิม หนังตะลุงยุคใหม่ และมีผู้ประกอบการการแกะหนังอีก 19 กลุ่ม ดังตารางที่ 1 รายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 รายชื่อคณะนายหนัง

ที่	รายชื่อคณะนายหนัง	สถานที่
เครือข่ายนายหนังตะลุงยุคดั้งเดิม		
1.	หนังรุ่งฟ้า แสงทอง (นายเฉลียว ต้วงสิน)	ต.บางจาก อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
2.	หนังจำเนียร คำหวาน (จำเนียร คำหวาน)	ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช
3.	หนังเคล้าน้อย (นายเคล้า โรจน์)	อ.เชียรใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช
4.	หนังบุญธรรม (ดร.บุญธรรม เทิดเกียรติชาติ)	ต.ควนชิลิต อ. หัวไทร จ.นครศรีธรรมราช
5.	หนังอาจารย์สมปอง สงวนสินธุ์ (นายสมปอง ภัคติจ)	บ้านเขาน้อย อ.ร่อนพิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราช
6.	หนังประกอบ เสียงเสนห์	อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช
7.	หนังอาจารย์สุมน ศ.ประทุม (นายสุมน คักดีแก้ว)	ต.ท่าเรือ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
เครือข่ายนายหนังตะลุงยุคสมัยใหม่		
1.	หนังปฐมพร ศ สงวนศิลป์	เทศบาลเมืองทุ่งสง อำเภอทุ่งสง
2.	หนังสัญชาติ ลูกทุ่งวัฒนธรรม	ตำบลนาหลวงเสน อำเภอทุ่งสง

ที่	รายชื่อคณะนายหนัง	สถานที่
3.	หนังวีระ ลูกทุ่งบันเทิง	ตำบลเขาน้อย อำเภอสิชล
4.	หนังสามรถ ศ.เคล้าน้อย	ตำบลฉลอง อำเภอสิชล
5.	หนังรัตนะ ตะลุงเมธี	ตำบลสิชล อำเภอสิชล
6.	หนังสุเทพ คำแหง	ตำบลหลักช้าง อำเภอช้างกลาง
7.	หนังประเสริฐ ศ.แสงแก้ว	ตำบลควนพัง อำเภอรัตนพิบูลย์
8.	หนังมนชัย ตะลุงสากล	ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
9.	หนังวิชิต ศ.บัณฑิตศิลป์	ตำบลท่าวัง อำเภอเมือง
10.	หนังประพันธ์ เสียงทอง	ตำบลนาเรียง อำเภอพรหมคีรี
11.	หนังศุภมล ศ.ประทุม	ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง
12.	หนังจันทร์ฉาย บัวเพชร	ตำบลบางจาก อำเภอเมือง
13.	หนังประเคียงน้อย ศ.ล้อม สระกา	ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง
14.	หนังยอดชาย ขวัญใจลูกทุ่ง	ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
15.	หนังक्रमนตรี คงแก้ว	ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
16.	หนังจิวาด เลิศศิลป์	ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
17.	หนังเอนัย ศอรทัย	ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง
18.	หนังสุวรรณ เสียงทอง	ตำบลบางจาก อำเภอเมือง
19.	หนังโอมห์น้อย ระฆังทอง	ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง
20.	หนังธนวัฒน์ ไทรแก้ว	ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
21.	หนังนพปฎน ตะลุงสากล	ตำบลบางจาก อำเภอเมือง
22.	หนังบุญน้อย ตะลุงสากล	ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
23.	หนังพิศานต์ ตะลุงชาโดว์	ตำบลบางจาก อำเภอเมือง
24.	หนังเต็ดน้อย ตะลุงสากล	ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
25.	หนังสมควร สงวนศิลป์	ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง
26.	หนังวิทยาคำแหงชายแดนใต้	ตำบลที่วัง อำเภอทุ่งสง
27.	หนังเจริญเทพ สาครศิลป์	ตำบลถ้ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง
28.	หนังทวีศักดิ์ ตะลุงสากล	ตำบลช้างกลาง อำเภอช้างกลาง
29.	หนังไสวน้อย เสียงเสน่ห์	ตำบลการะเกด อำเภอช้างกลาง
30.	หนังสุนทร ลูกทุ่งบันเทิง	ตำบลควนทอง อำเภอขนอม
31.	หนังทวี อัครวิน	ตำบลขนอม อำเภอขนอม
32.	หนังไข่น้อย ศ.ตะลุงบัณฑิต	ตำบลควนทอง อำเภอขนอม
33.	หนังกฤษปนต์ อนามย์บัณฑิต	ตำบลขนอม อำเภอขนอม
34.	หนังประเทือง เสียงติดดาว	ตำบลขนอม อำเภอขนอม
35.	หนังหนูจวน จนดิษฐ์	ตำบลหัวสะพาน อำเภอท่าศาลา
36.	หนังปัญญาวัฒน์ ศิษย์ทวิศิลป์	ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา
37.	หนังครุประเสริฐ บัณฑิตศิลป์	ตำบลคลองน้อย อำเภอปากพนัง
38.	หนังเพียร เสียงการะเวก	ตำบลกรุงชิง อำเภอหนองตา
39.	หนังปรัชชา ศ.เลิศน้อย	ตำบลเกร็ง อำเภอชะอวด
40.	หนังอาจารย์ขอบตะลุง	ตำบลเกร็ง อำเภอชะอวด

ที่	รายชื่อคณะนายหนัง	สถานที่
41.	หนังไมตรี ประดิษฐ์น้อย	ตำบลท่าเสม็ด อำเภอชะอวด
42.	อาจารย์สมพร ศ.เกล้าน้อย	หนังครูปรีชา ภูธรบัณฑิต
43.	หนังสัมพันธ์ จันทวาส	ตำบลนาสาร อำเภอพระพรหม
44.	หนังหญิงน้องเพลง นรินโท	ตำบลนาสาร อำเภอพระพรหม
45.	หนังวรรณคดี ศ.วรรณ	ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
46.	หนังณรงค์ คงวัดใหม่	อำเภอบางขัน
47.	หนังหญิงพรเทพ สตรีศิลป์	ตำบลฉวาง อำเภอฉวาง
48.	หนังวรรณคดี ศ.วรรณ	ตำบลละอาย อำเภอฉวาง
49.	หนังน้องบอล ภูธรบัณฑิต	ตำบลไม้เรียง อำเภอฉวาง
50.	หนังจักรกฤษณ์ เลิศศิลป์	ตำบลทุ่งสัง อำเภอทุ่งใหญ่
51.	หนังวรรณคดี เทียนทอง	ต.ท่าเรือ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
52.	หนังแบงค์ วัฒนพล ศรีทิพย์	อ.ช้างกลาง จ.นครศรีธรรมราช
53.	หนังโอปอ ปริญญา รัตนบุรี	อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช
54.	หนังไพบร์ ศ.จำเนียร (นายอติวัฒน์ ทรงศรีวิไล)	ต.ท่าศาลา อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช
55.	หนังคุณากร นครศรีฯ (นายคุณากร ประมุข)	ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
56.	หนังพิท ศ.ก้องฟ้า (นายเพ็ญเพชร ภัคดี)	อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช
57.	หนังเขาวรัตน์ สองหิ้ง (นายเขาวรัตน์ มณี)	ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
58.	หนังโจ โพธิ์สถิต (นายคณณะ พะโยง)	อ.ลานสกา จ.นครศรีธรรมราช
59.	หนังโอมน้อย ระฆังทอง (นายวัฒนพล บัวจันทร์)	ต.ท่าเรือ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
60.	หนังกุ่ม พงศธร (นายพงศธร สัมแป้น)	ต.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช

ตารางที่ 2 รายชื่อผู้ประกอบการแกะหนังตะลุง

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการ	ชื่อ-สกุล	ตำบล	อำเภอ	ชื่อผลิตภัณฑ์
1.	กลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์แกะหนังตะลุง"รักษ์คอน"	นาง ศิริมาศ สุวรรณสังข์	ปากนคร	เมืองนครศรีธรรมราช	แกะหนังรูปหงส์มังกร
2.	วิสาหกิจชุมชนแกะหนังตะลุง	นาย ทวี คงบุรี	ปากพูน	เมืองนครศรีธรรมราช	พระลิตวารทมมอด
4.	กลุ่มเยาวชนแกะหนังตะลุง	นาย มนัส ช่วยกรด	ปากพูน	เมืองนครศรีธรรมราช	ภาพแกะสลักหนังตะลุง
5.	แกะสลักหนังตะลุง	นาย เขียว ธิบตี	ลำนาว	บางขัน	แกะสลักหนังตะลุง

แสดงหนังเงาเพื่อใช้ในการบูชาเทพเจ้าและสวดอิริยาบถ เช่น เรื่องมหากาพย์รามายณะ เป็นการแสดงหนังตะลุง เรียกว่า “ฉายานาฏกะ” (อรอุมา นิลละอ, 2549 : 18) หนังตะลุงเริ่มแพร่หลายสู่ทางทวีปเอเชีย เขมร พม่า ชาว มาเลเซีย และประเทศไทย โดยการเข้ามาเริ่มต้นจากการมาในรูปแบบของหนังใหญ่ การเชิดและรูปแบบตัวละครจะใหญ่ ส่วนหนังตะลุงเกิดขึ้นทางภาคใต้ของประเทศไทย หนังตะลุงเกิดจากการเลียนแบบหนังใหญ่ โดยการย่อตัวละครรูปหนังให้เล็กลง แต่ยังคงแสดงเรื่องราวเกร็ดแบบหนังใหญ่ เปลี่ยนบทบาทจากภาษาเดิมมาเป็นภาษาพื้นถิ่น

จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน และมีศิลปหัตถกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและแฝงไว้ซึ่งจิตวิญญาณของชุมชนท้องถิ่น นครศรีธรรมราชับอิทธิพลตัวละครรูปหนังมาจากชาว ดั่งนั้น หนังตะลุงจึงเอารูปแบบของชาว เรียกว่า “ว้ายัง” เข้ามาประสมประสานรูปแบบของตัวละครรูปหนังที่เกิดขึ้นเลยมีรูปร่างและหน้าตาตลกผิดจากคนจริง เช่น นายหนูน้ยหน้าคล้ายวัว นายเท่งหน้าคล้ายนกกระงัง นายดิกมีปากเหมือนเป็ด เป็นต้น (พวง บุขรรรัตน์, 2541)

ภูมิปัญญาของท้องถิ่นในเรื่องของศิลปะการแสดงหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นมรดกสพพื้นบ้านประเภทเล่นเงาซึ่งเป็นที่ยอมรับกันหลายพื้นที่จังหวัดภาคใต้ ศิลปะการแสดงหนังตะลุงจะใช้ตัวหนังตะลุง ซึ่งผ่านการวาดและแกะสลักจากหนังสัตว์มาทำการเชิดเป็นตัวละคร ปัจจุบันช่างแกะหนังตะลุงไม่ได้แกะหนังตะลุงเพื่อการแสดงเพียงอย่างเดียว หากแต่ได้มีการแกะหนังตะลุงเพื่อจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก เห็นได้ว่า ผู้ประกอบอาชีพการแสดงหนังตะลุง หรืออาชีพแกะหนังตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราชได้รวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มเพื่อนำเอาศิลปะการแกะหนังตะลุงมาประยุกต์เป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกรูปแบบต่าง ๆ (ชัชวาลย์ รัตนพันธุ์ และคณะ, 2553: 19) นอกเหนือจากการทำผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกแล้ว การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์นั้นถือได้ว่าเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะเป็นการเสริมศักยภาพและขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่อาศัยทุนทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น ส่งผลให้นักออกแบบผลิตภัณฑ์ของไทยเริ่มให้ความสนใจและนำแนวคิดจากทุนทางวัฒนธรรมผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในหลากหลายชุมชน

กระทรวงมหาดไทย โดยกรมพัฒนาชุมชนได้กำหนดทิศทางการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นไว้ 5 ประเด็น คือ 1) ยกกระดับขีดความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน 2) สร้างสรรค์คุณค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยภูมิปัญญา 3) ส่งเสริมการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน 4) สนับสนุนการดำเนินงานเครือข่ายองค์ความรู้ชุมชน มุ่งสู่การเป็นฐานข้อมูลของผลิตภัณฑ์ชุมชน 5) พัฒนาหมู่บ้านหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์, 2550)

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่านครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีทุนทางวัฒนธรรมด้านหนังตะลุงมาอย่างยาวนาน ทั้งในเรื่องของการแสดงเงา การแกะสลักตัวละครรูปหนัง การร่วมกลุ่มกันทำของที่ระลึก หากได้ส่งเสริมเรื่องการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์เพื่อขยายตลาดกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งส่งเสริมการจัดทำกลยุทธ์การจัดจำหน่าย การคำนวณต้นทุนกำไร ถือได้ว่าชุมชนสามารถเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ สามารถพึ่งพาตนเองได้ เป็นการสร้างรายได้ให้กับตนเอง ชุมชน จังหวัดและประเทศ

2.3 การวิเคราะห์ความต้องการของชุมชน โดยผู้บริหาร นักวิจัย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และชุมชนกลุ่มอาชีพ/วิสาหกิจชุมชน ด้วย Focus group

หน่วยวิจัยเชิงพื้นที่ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดมความคิดเห็นเพื่อพัฒนาโครงการวิจัย จำนวน 5 ครั้ง ในระหว่าง เดือนมกราคม 2564 ห้องศรีไพร 2 ตึกสถาบันวิจัยและพัฒนา และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ลำดับที่	ชื่อผู้ประกอบการ	ชื่อ-สกุล	ตำบล	อำเภอ	ชื่อผลิตภัณฑ์
6.	กลุ่มแกะสลักหนังดูลง	นาย น่วม คงช่วย	วังหิน	บางขัน	ภาพแกะสลักหนังดูลง
7.	แกะรูปหนังวัว (นายบุญนำ ปลอดภัยจันทร์)	นาย บุญนำ ปลอดภัยจันทร์	บ้านตุล	ชะอวด	แกะรูปหนัง
8.	กลุ่มอาชีพสหกรณ์แกะหนังชุมชนโรงเจ	นาย สุวริย์ ไชยเวช	ปากพูน	เมืองนครศรีธรรมราช	ภาพแกะหนังภาพครุฑยุคนาถ
9.	กลุ่มอาชีพสหกรณ์แกะหนังชุมชนโรงเจ	นาย สุวริย์ ไชยเวช	ปากพูน	เมืองนครศรีธรรมราช	ภาพแกะหนังภาพหนุมาน
10.	วิสาหกิจชุมชนแกะหนังตะลุง	นาย ทวี คงบุรี	ปากพูน	เมืองนครศรีธรรมราช	ภาพแกะสลักรูปพระฤๅษี
11.	กลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์แกะหนังตะลุง"รักษ์คอน"	นาง ศิริมาศ สุวรรณสังข์	ปากนคร	เมืองนครศรีธรรมราช	ภาพแกะหนังรูปราชรถ
12.	บ้านหนังตะลุงสุชาติ ทรัพย์สิน	นายเสนีย์ ทรัพย์สิน	ในเมือง	เมืองนครศรีธรรมราช	
13.	บ้านรูปหนังตะลุงน้องไบตอง	คุณเพชรสุชา แก้วดี	ท่าขอม	หัวไทร	
14.	นนท์ อ้ายขวัญเมือง	นนท์ อ้ายขวัญเมือง		ทุ่งใหญ่	
15.	ช่างทวีป		เฉลิมพระเกียรติ		
16.	ช่างดา		ท่าเรือ		
17.	ช่างสุข	นายบุญสุข สุขแก้ว	หัวไทร		
18.	ช่างกิติ		ร้อนพิบูลย์		
19.	ช่างทัยสกลิต	นายทัยสกลิต ทองอนันต์	เมือง		

2.2 ที่มาของปัญหาและความต้องการของพื้นที่ (Situation Review)

การศึกษามรดกทางวัฒนธรรมอันนำมาสู่การยกระดับมูลค่าผลิตภัณฑ์ เป็นประเด็นการวิจัยที่มีความสำคัญในการพัฒนาชุมชน สังคมในยุคปัจจุบัน ภายใต้การเป็นประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ หรือยุคของการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) ในกรณีของประเทศไทยที่กำลังเร่งขับเคลื่อนเป็นวาระแห่งชาติ เนื่องด้วย การเป็นพื้นที่ที่มีวัฒนธรรม ทรัพยากรและวัตถุดิบจำนวนมาก แต่หากยังต้องมุ่งแก้ไขปัญหากเกี่ยวกับนโยบาย ความรู้ความเข้าใจของประชาชน การจัดการระบบทรัพย์สินทางปัญญาและการเสริมสร้างพลังและความมุ่งมั่นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่มีจุดเริ่มต้นที่โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่อนำมาสู่การพัฒนาต่อยอดในระดับประเทศในระยะยาว (พิริยะ ผลพิรุฬห์, 2556) การพัฒนาประเทศในยุคเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่ประกอบด้วย ทูตทางปัญญา และทักษะการประยุกต์ (พิริยะ ผลพิรุฬห์, 2556) นั้น จึงมีความสอดคล้องกับการศึกษาการสร้างความมรดกทางวัฒนธรรมสู่การยกระดับมูลค่า ที่มรดกทางวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่มีทั้งคุณค่าและสามารถยกระดับมูลค่า โดยเฉพาะการศึกษาวิจัยการจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนังตะลุง ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมที่สามารถนำมายกระดับให้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและอยู่บนฐานวัฒนธรรมของชุมชน การตอบสนองความต้องการในการพัฒนาของชุมชน และการยกระดับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของคนในชุมชน

นักวิชาการหลายท่านได้อธิบาย บทบาทของหนังตะลุงไว้ว่า คือการละเล่นแบบในสด เป็นเสมือนวัฒนธรรมเก่าแก่ของมนุษย์ ที่แพร่หลายและปรากฏให้เห็นจากประเทศอินเดีย พวกพรพราหมณ์จะพากัน

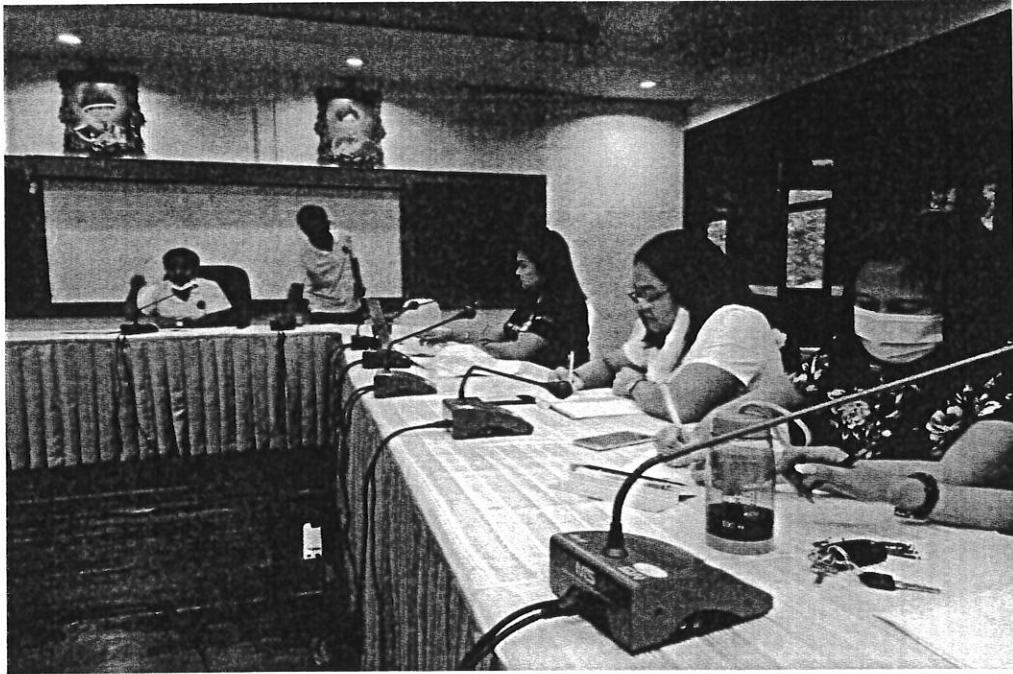

ภาพที่ 1 จัดประชุม ณ ห้องศรีไพร 2 สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ภาพที่ 2 จัดประชุม ณ ห้องประชุม 40 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

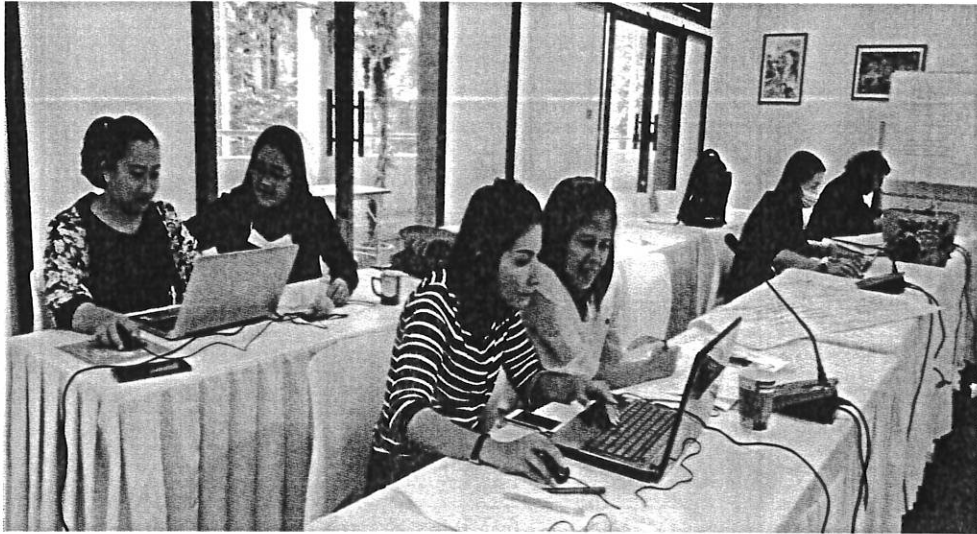
ภาพที่ 3 จัดประชุม ณ ห้องประชุม 40 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ภาพที่ 4 จัดประชุม ณ ห้องประชุม 40 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ภาพที่ 5 จัดประชุม ณ ห้องประชุม 40 ปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผลจากเวทีสรุปประเด็นดังนี้

- 1) สถานะภาพและสภาพปัจจุบันของหนังตะลุง
- 2) ประเด็นปัญหาของชุมชน
- 3) ความภาคภูมิใจของชุมชน
- 4) ความต้องการ/ความคาดหวังของชุมชน ที่จะให้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชไปพัฒนาและหนุนเสริม

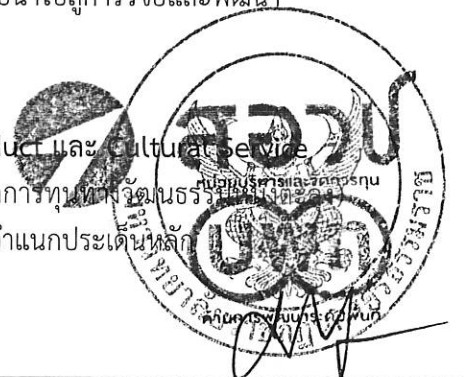
- 5) ความพร้อมของนักวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในพัฒนา
- 6) การพัฒนานวัตกรรมเดิมหรือการสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างผลิตภัณฑ์
- 7) การวิเคราะห์ภาคความต้องการผลผลิต (Supply side) และ การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทาน (Demand side) ของหนังตะลุง

8) การปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิจัยกับชุมชน เพื่อให้จุดที่เป็นประเด็นปัญหาแล้วให้มหาวิทยาลัยเข้าไปแก้ไขให้ตรงจุด ต้องทำความร่วมมือกันอย่างไรเพื่อหนุนเสริมท่องเที่ยว หนุนเสริมอาชีพ หนุนเสริมการเรียนรู้ หนุนเสริมตลาดวัฒนธรรม และกิจกรรมต่างๆ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายภาพรวมของการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ต่อไป และมีผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม มีวิสาหกิจทางวัฒนธรรม

นอกจากนี้ผลประเด็นปัญหาดังกล่าว หน่วยจัดการกลับมาสังเคราะห์และวิเคราะห์ Problem tree/Objective tree พร้อมทั้งวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียลา นอกจากนี้ การวิเคราะห์ภาคความต้องการผลผลิต (Supply side) และ การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทาน (Demand side) เพื่อนำไปสู่การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมที่ตอบโจทย์ตามความต้องการของชุมชน

2.4 การวิเคราะห์ Problem tree/Objective tree ในมิติ Cultural Product และ Cultural Service

จากการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาของชุมชน เรื่อง หนังตะลุง (การจัดการทุนทางวัฒนธรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีปัญหาตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ สามารถจำแนกประเด็นหลักหนังตะลุง ในมิติ Cultural Product และ Cultural Service

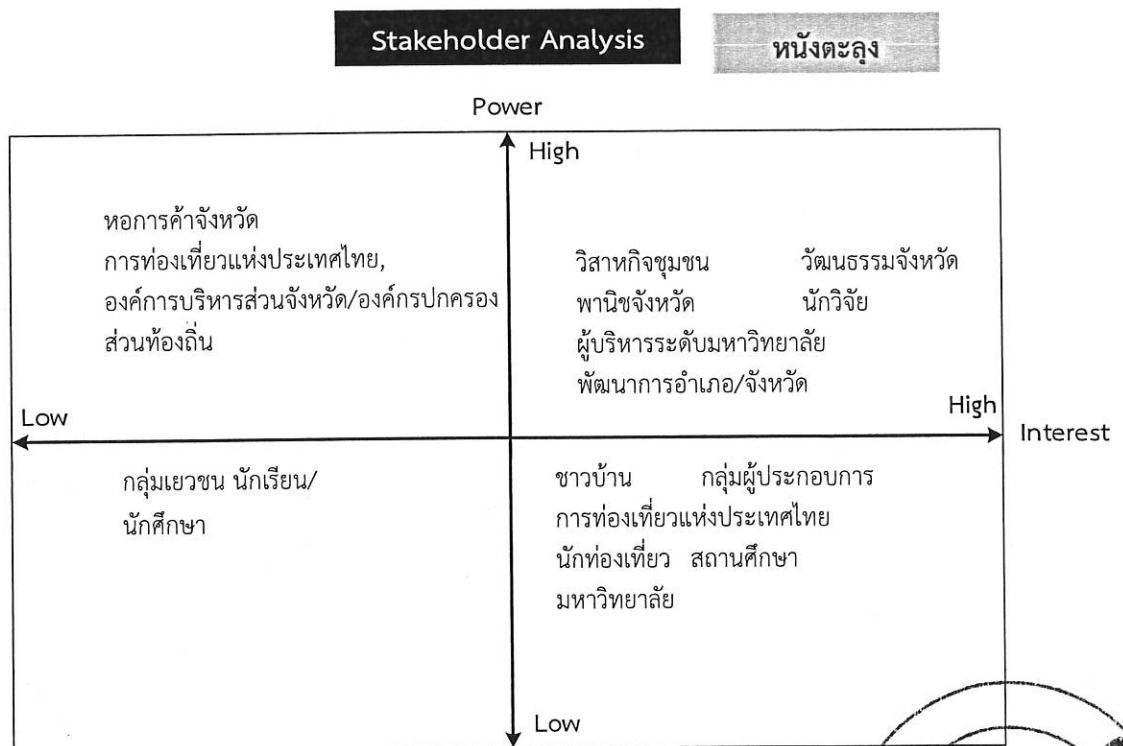

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ประเด็นปัญหา (Problem Tree) ของหนึ่งตะลุงนครศรีธรรมราช ในมิติ Cultural Product และ Cultural Service

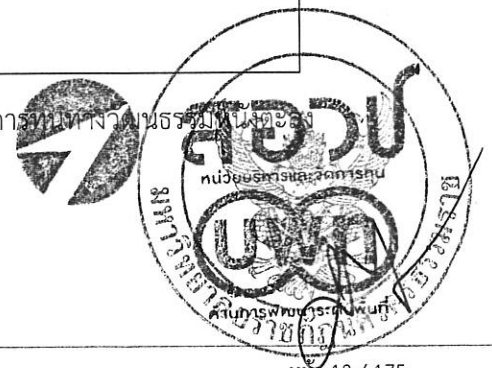
Product	Service
1. ผลิตภัณฑ์ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดเพราะมีลูกค้า 2 กลุ่ม คือ กลุ่มดั้งเดิม กับชอบแบบใหม่	1. ความพร้อมในการจัดการท่องเที่ยวโดยมีครูสอนนายหนังเป็นแหล่งท่องเที่ยวผสมกับความรู้หนึ่งตะลุง
2. ต้องแปรรูปผลิตภัณฑ์เป็นสินค้าอย่างอื่นต้องพัฒนาผู้ประกอบการที่เป็นแบบสมัยใหม่	2. กิจกรรมแปรรูปและกิจกรรมสถานที่ที่เป็นโปรแกรมที่เชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยว
3. ต้องหาวัตถุดิบที่ทดแทนหนังวัวและ หนังควาย	3. การปลูกฝังให้ตระหนักและให้รู้จักหนึ่งตะลุง
4. ช่างออกแบบที่ยังมีอยู่น้อย ทำตามช่าง	4. ขาดการสืบสานนักดนตรี เช่น คนเป่าปี่
5. การตลาดประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่ทันสมัยและเข้าถึงถึงกลุ่ม	5. การตลาด ประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่ทันสมัยและเข้าถึงถึงกลุ่ม

2.5 การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Analysis)

จากการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ซึ่งประกอบด้วยภาคีภาครัฐและเอกชนสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่ม ของกลุ่ม การจัดการทุนวัฒนธรรมหนึ่งตะลุง (ภาพที่ 6 และ ตารางที่ 1)

ภาพที่ 6 การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Analysis) การจัดการทุนวัฒนธรรมหนึ่งตะลุง

ตารางที่ 4 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูล

กลุ่มภาครัฐ	กลุ่มภาคเอกชน
1. อุตสาหกรรมจังหวัด	1. บริษัทประชารัฐสามัคคี
2. วัฒนธรรมจังหวัด	2. วิสาหกิจชุมชน
3. ท่องเที่ยวและกีฬา นครศรีธรรมราช	3. หอการค้า
4. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น/อบจ.	4. ประชาชนทั่วไป
5. พาณิชจังหวัด	5. บริษัทประชารัฐรักสามัคคี
6. พัฒนาการอำเภอ/จังหวัด	6. กลุ่มคนทำงาน
7. หอการค้าจังหวัด	7. ชาวบ้าน
8. คณาจารย์/นักวิจัย/นักศึกษา/นักเรียน	8. ผู้ประกอบการอีเว้นท์
9. สถานศึกษา	9. กลุ่มผู้ประกอบการของฝาก
10. ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ	10. กลุ่มคนหาของป่า
11. พัฒนาชุมชนจังหวัด	11. นักท่องเที่ยว

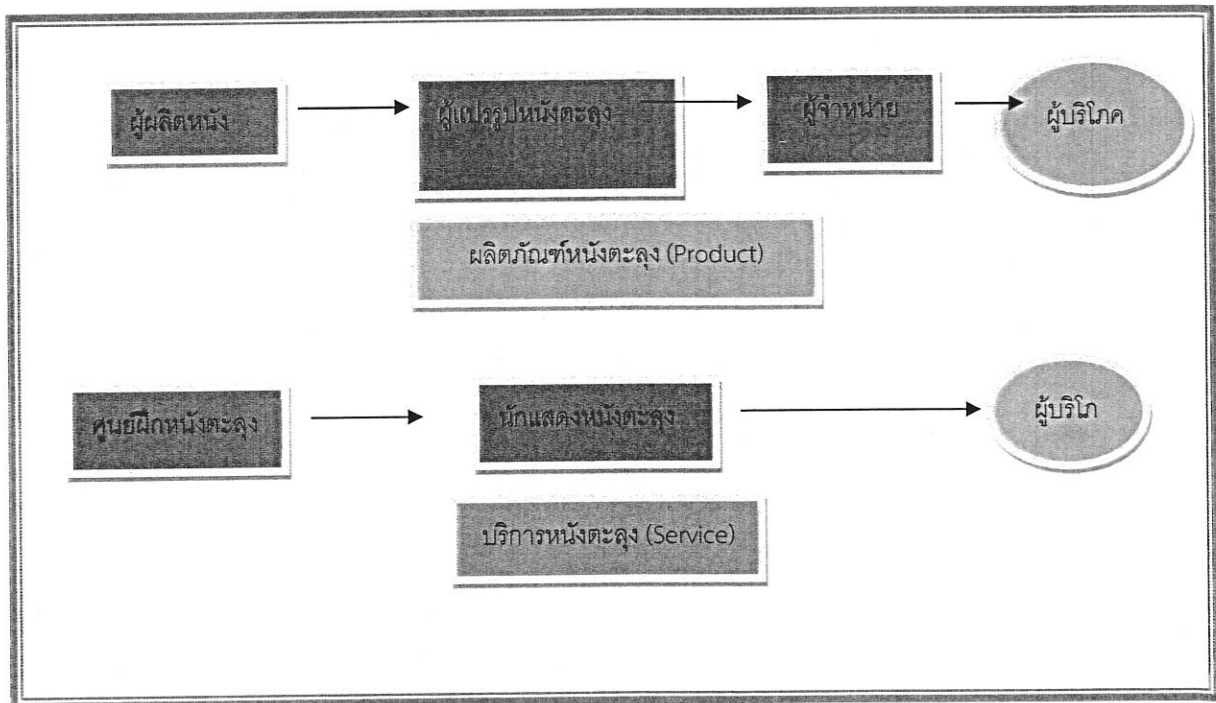
2.6 การวิเคราะห์ Supply Chain เพื่อจะยกระดับเป็น Cultural value chain ของหนึ่งตระกูล

จากการวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำของกลุ่มผู้ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล พบว่า ผลิตภัณฑ์ต้นน้ำมีเพียงรูปแบบเดียวคือ การทำหนังสือเป็นตัวหนึ่งตระกูล เพื่อการนำไปใช้ ในกระบวนการกลางน้ำ และจะจำหน่ายตลอดทั้งปีและสามารถจำหน่ายได้มากในเฉพาะช่วงเทศกาลทำบุญเดือนสิบเท่านั้น โดยมีราคา 5-60 บาท/ผืน/ตัว ขึ้นกับการนำไปใช้ ต้นทุนแบ่งตามขนาดตัวหนังสือ จัดทำขนาดต่าง ๆ สามารถนำทำเป็นขนาดต่าง ๆ ของรูปตัวหนังสือ ในขนาดความสูงของตัวหนังสือ ตั้งแต่ 10 ซม. ขนาด 20 นิ้วและขนาด 24 นิ้ว จึงส่งผลช่วงกลางน้ำมีผู้แปรรูปหนังสือเป็นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กุญแจ 10 ซม. เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มลูกค้าทั่วไปได้ง่ายขึ้น โดยมีการแปรรูปซ้ำหลายขั้นตอนจนเกิดเป็นการแปรรูปลำดับที่ 2 การแปรรูปลำดับที่ 3 ตามลำดับ มูลค่าของผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปในช่วงกลางน้ำมีค่าเพิ่มขึ้นตั้งแต่ 2-8 เท่าตามลำดับ และเมื่อทำการจำหน่ายในช่วงปลายน้ำพบว่า ผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลิตภัณฑ์จากหนึ่งตระกูล กรอบรูป 10 ซม. มูลค่าได้สูงสุดถึง 120 เท่า นอกจากนั้นแล้วจะมีผลิตภัณฑ์บริการที่เป็นการรับแสดงเจดีย์หนึ่งตระกูล สามารถคิดเป็นรอบของการแสดง 5,000 บาท/ชั่วโมง สามารถแสดงกระบวนการดังภาพที่ ..7 .....

จากห่วงโซ่อุปทานสามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าได้ดังภาพที่ ....8..... โดยช่วงต้นน้ำประกอบด้วย supplier (ผู้ผลิต/ขายแผ่นหนัง ร้านขายสีย้อมหนัง ร้านขายอุปกรณ์) และผู้ผลิตหนัง ซึ่งมีรายเดียว ประเด็นปัญหาต้นน้ำ คือ ปัจจุบันยังขาดกระบวนการในการสร้างคุณค่าในตัวผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล งานวิจัยนี้จึงได้พัฒนาโครงการภูมิปัญญา ตำนานเรื่องเล่าหนึ่งตระกูล 3 ยุค เพื่อศึกษาข้อมูลด้านภูมิปัญญา ตำนานเรื่องเล่าหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช สร้างแหล่งเรียนรู้และเผยแพร่เกี่ยวกับภูมิปัญญา ตำนานเรื่องเล่าเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน และสำนักทอถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช ช่วงกลางน้ำประกอบด้วยผู้แปรรูปลำดับที่ 1 2 และ 3 กลุ่มกลางน้ำจะรับซื้อตัวหนึ่งตระกูลแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ โดยแบ่งเป็น 1) แปรรูปจากหนึ่งตระกูลสภาพเดิม ได้แก่ พวงกุญแจ 2) แปรรูปโดยเพิ่มเติมวัสดุอื่น ๆ ได้แก่ กรอบรูป จะเห็นได้ว่าไม่มีการแปรรูปเพื่อมาสร้างแบรนด์ใหม่ จากการสืบค้นปัญหาเชิงพื้นที่และผู้วิจัยได้สังเคราะห์ห่วงโซ่ปัญหาวิจัยแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำของกลุ่มผู้ผลิตภัณฑ์และบริการหนึ่งตระกูล งานวิจัยนี้จึงได้พัฒนาโครงการต้นน้ำ 1 โครงการเรื่อง คือ การศึกษาภูมิปัญญา ตำนานเรื่องเล่าหนึ่งตระกูล 2-ยุค เพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักทอถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุ กลางน้ำ 1

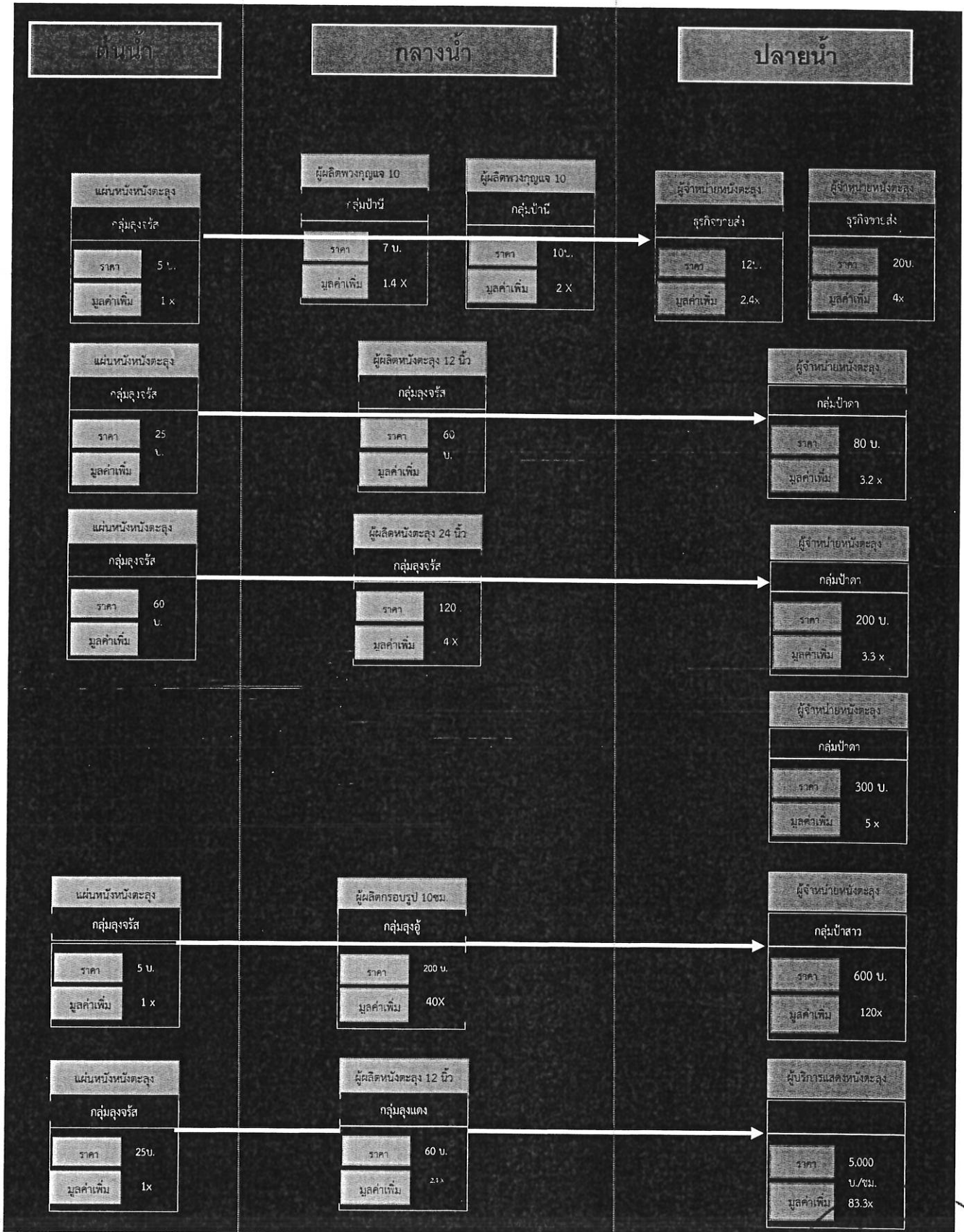

การออกแบบผลิตภัณฑ์จากหนึ่งตะลุงเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาศิลปะการแกะหนึ่งตะลุงมาเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์จากหนึ่งตะลุงจังหวัด นครศรีธรรมราชและสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์จากหนึ่งตะลุงและจำหน่ายเชิงพาณิชย์ นอกจากนี้ สำหรับช่วง ปลายน้ำ การขายและการตลาดประกอบด้วย 1) Business to Business (B2B) Online: Line , Facebook Offline : โทรสั่ง มาซื้อที่กลุ่ม และ 2) Business to Customer (B2C) Online: Line , Facebook Offline : ออกร้าน ร้านของฝาก ปัญหาของกระบวนการปลายน้ำ ยังไม่มีความโดดเด่นของผลิตภัณฑ์ จึงมีโครงการในการ เพิ่มความโดดเด่น ประชาสัมพันธ์และสร้างการตลาด ด้วยกัน ปลายน้ำ 2 โครงการ คือ การสร้างความร่วมมือ และเครือข่ายหนึ่งตะลุงเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านหน้าวัดพระมหาธาตุ เพื่อศึกษา พัฒนาการของคณะหนึ่งตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราชและสร้างรูปแบบความร่วมมือและเครือข่ายในการ ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านหน้าวัดพระธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช และ โครงการ “การ พัฒนาอัตลักษณ์นายหนึ่งตะลุงเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช ” จะมีการประเมินผล ความสำเร็จของโครงการตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ 1 โครงการ คือ “การประเมินมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก (ROI และSROI) และผลลัพธ์ทางสังคมผลิตภัณฑ์หนึ่งตะลุงและการแสดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ” การประเมิน รายได้ ทั้งก่อน หลังการดำเนินโครงการแบบตลอดห่วงโซ่อุปทานและเมื่อได้ New Value Chain ดังภาพที่ 9

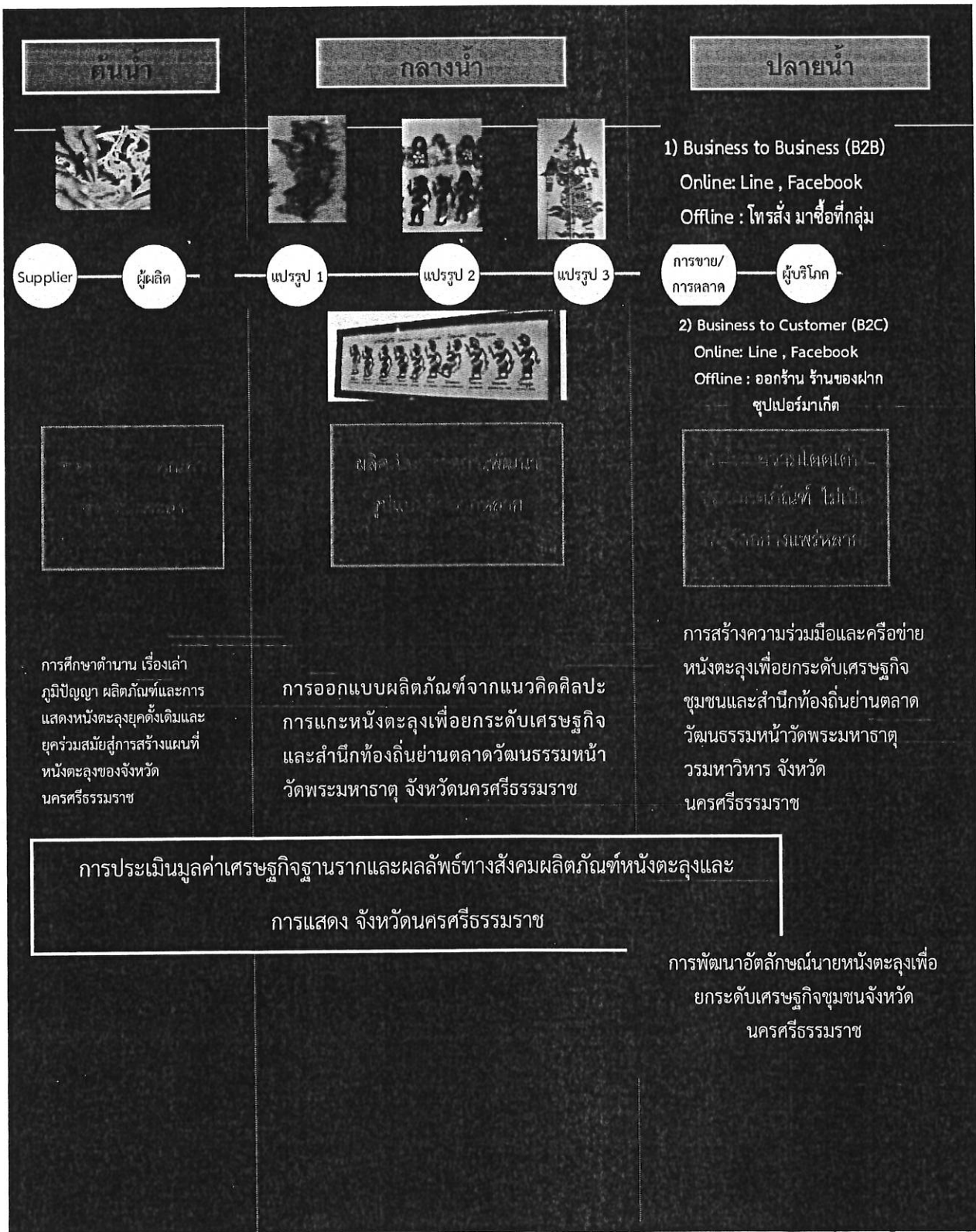
ภาพที่ 7 การวิเคราะห์ Supply Chain ของผลิตภัณฑ์และบริการหนึ่งตะลุง

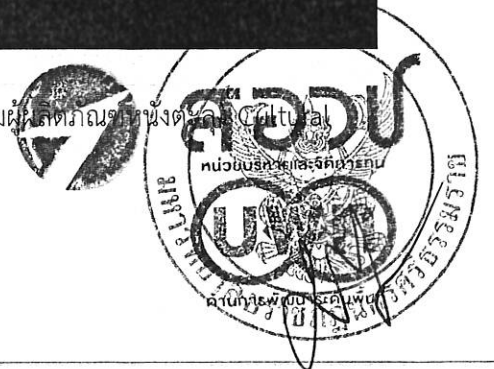

ภาพที่ 8 การวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำของกลุ่มผู้ผลิตภัณฑ์หนังตะลุง

ภาพที่ 9 ตั้งวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำของกลุ่มผู้ผลิตหนังตะลุง Cultural value chain

3. วัตถุประสงค์ (ระบุเป็นข้อ)

1. เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากับภาคีหลักในพื้นที่ให้เกิดแผนความร่วมมือ (Cooperation plan) ในการจัดทำแผนที่วัฒนธรรม (Cultural Mapping) หนึ่งตะลุง จังหวัด นครศรีธรรมราช
2. เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการวัฒนธรรม (Cultural Entrepreneur) ที่สร้างงานสร้างรายได้ผ่านผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและบริการทางวัฒนธรรมของหนึ่งตะลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อยกระดับอัตราการเติบโตของมูลค่าเศรษฐกิจฐานรากและมูลค่าสินค้า ผลิตภัณฑ์หนึ่งตะลุง จังหวัดนครศรีธรรมราชเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10

4. คำถามการวิจัย

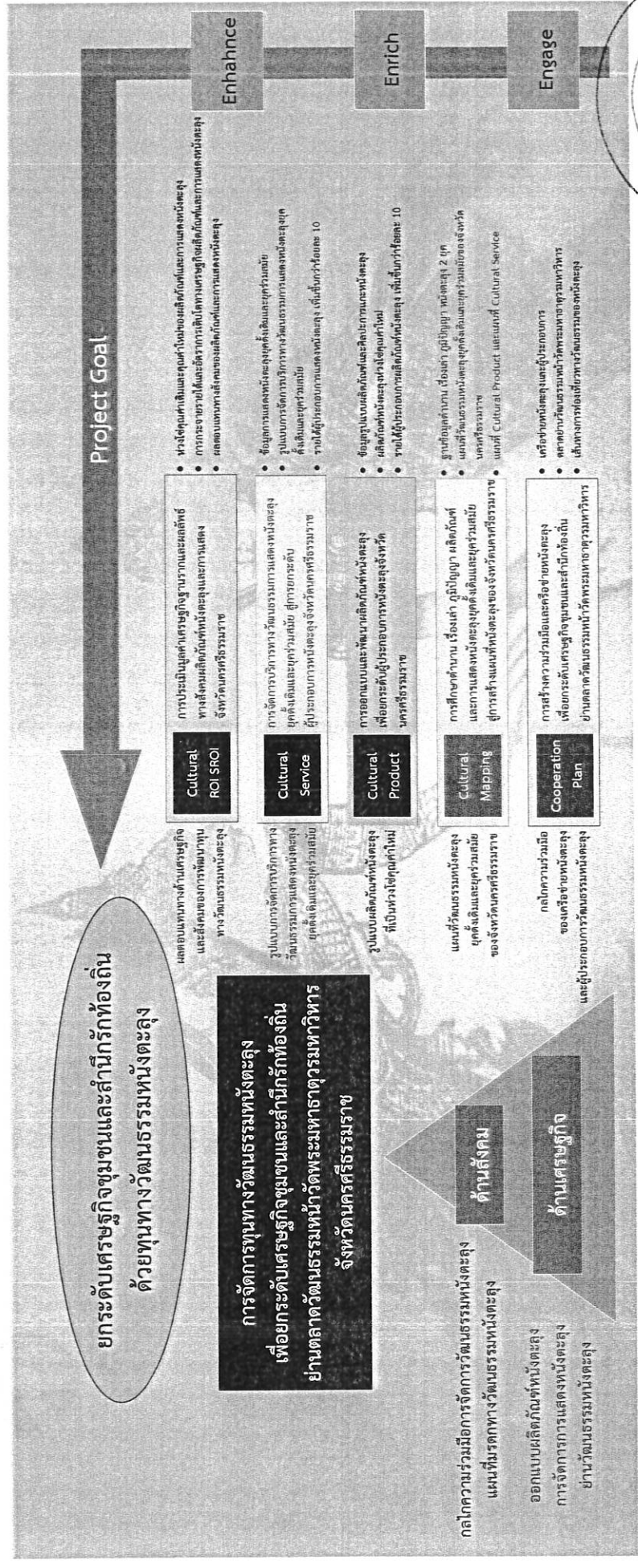
1. การสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากับภาคีหลักในพื้นที่ให้เกิดแผนความร่วมมือ (Cooperation plan) ในการจัดทำแผนที่วัฒนธรรม (Cultural Mapping) หนึ่งตะลุง จังหวัด นครศรีธรรมราช เป็นอย่างไร ในลักษณะการก่อเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองบนฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. การพัฒนาผู้ประกอบการวัฒนธรรม (Cultural Entrepreneur) ที่สร้างงานสร้างรายได้ผ่าน ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและบริการทางวัฒนธรรมของหนึ่งตะลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอย่างไร ที่จะก่อให้เกิดมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์บนฐานทุน ทรัพยากร วัฒนธรรมในพื้นที่เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 10 ต่อปี

5. สรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมา (กรณีเป็นโครงการต่อเนื่อง หรือโครงการที่มีผลก่อนหน้า)

6. กรอบการวิจัย (กรอบการวิจัยที่เป็นแผนผังภาพแสดงถึงเป้าหมายและตัวชี้วัดของชุดโครงการ และการเชื่อมโยงโครงการย่อยภายในชุดเพื่อตอบเป้าหมายร่วมกัน)

ภาพที่ 10 กรอบแนวคิดของการวิจัย

7. แนวคิด ทฤษฎี และสมมติฐานงานวิจัย

7.1 การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัย

ในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้ดำเนินการ โดยการจัดตั้ง “หน่วยจัดการงานวิจัยเชิงพื้นที่” ขึ้น จากการดำเนินงานในระยะแรก ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา กลไกการบริหารจัดการงานวิจัยเชิงพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชให้มีความเข้มแข็งและสามารถ สนับสนุนระบบการวิจัยนวัตกรรมเพื่อพัฒนาพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพสูง รวมทั้งเพื่อเพิ่มศักยภาพและเสริมสร้าง นักวิจัยที่มีความสามารถในงานวิจัยเชิงพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ในส่วนของหน่วยจัดการงานวิจัยเชิงพื้นที่ที่จัดตั้งขึ้นมีภารกิจหลักในการดำเนินงานร่วมกับภาควิชา งานวิจัยเชิงพื้นที่ภายนอกในการวิจัยโครงการจัดการทรัพยากรและพัฒนานวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับ คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยแบ่งระยะในการจัดการ ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การจัดการต้นน้ำ การจัดการกลางน้ำ และการจัดการปลายน้ำ

หน่วยจัดการงานวิจัยเชิงพื้นที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช การจัดการต้นน้ำโดยเริ่มจาก การพัฒนากรอบยุทธ์ชุดโครงการ การออกประกาศทุน การพัฒนาและพิจารณาโครงร่างวิจัย การทำสัญญา รับ ทุนและจัดทำ TOR รวมถึงการกำหนด แกะไข ประการระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของการจัดการกลางน้ำ เป็นการจัดการเกี่ยวกับการเงินและบัญชี การจัดการระบบข้อมูล การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักวิจัย การจัดเวที เพื่อควบคุมและพัฒนาคุณภาพของงานวิจัย รวมทั้งการสร้างการรับรู้ของผู้ใช้ประโยชน์ และสร้างบรรยากาศทาง วิชาการเพื่อสนับสนุนการทำงานของนักวิจัย ในส่วนสุดท้ายเป็นการจัดการปลายน้ำโดยทางหน่วยจัดการ งานวิจัยเชิงพื้นที่ได้ออกแบบการจัดการให้มีการให้รางวัล การสนับสนุนการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ การ จัด เวที/กิจกรรมนำเสนอผลงานต่อผู้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ การสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้ง การจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานในภาพรวมทั้งหมดของโครงการ ดังแสดงในภาพที่ 17

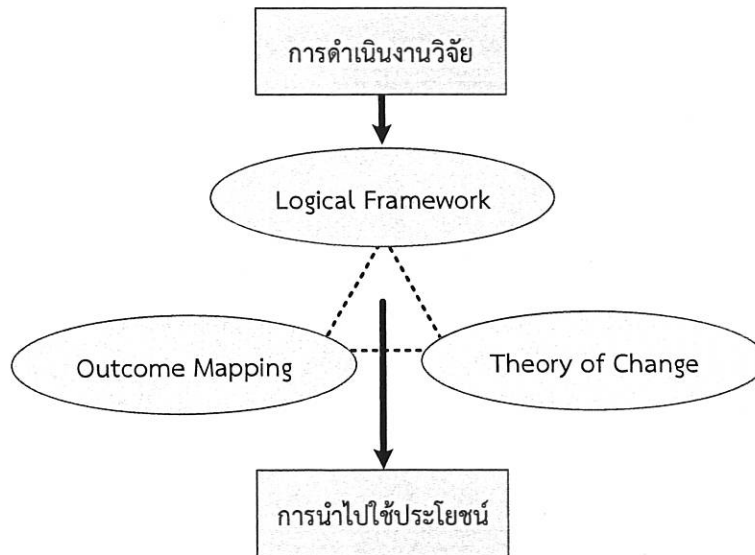

ภาพที่ 11 กรอบแนวคิดด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัย

7.2 การเชื่อมโยงการดำเนินงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

กรอบแนวคิดในการดำเนินงานวิจัยนั้นเปรียบเสมือนเป็นกิจกรรมการลงทุนทางเศรษฐกิจ ซึ่งผลผลิตจากการวิจัยย่อมถูกคาดหวังว่าจะถูกนำไปใช้ประโยชน์และสามารถส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อสภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างระดับความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของคนในสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยแนวคิดที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงการดำเนินงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ ประกอบด้วย 3 แนวคิด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ได้แก่ Logical Framework, Outcome Mapping และ Theory of Change การเชื่อมโยงการดำเนินงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ (ภาพที่ 18)

ภาพที่ 12 การเชื่อมโยงการดำเนินงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์

Logical Framework เป็นแนวคิดที่อยู่บนพื้นฐานตรรกะของความเป็นเหตุเป็นผล เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรหรือปัจจัยนำเข้า (inputs) ที่ใช้กิจกรรมการจัดการและดำเนินการต่าง ๆ (activities หรือ processes) ที่เกิดขึ้นภายในโครงการ จัดทำขึ้นเป็นผลผลิตหรือผลงาน (outputs) ให้ผลผลิตหรือผลงานที่ได้รับ ได้ขยายผลก้าวไปสู่การใช้ประโยชน์เพื่อตอบสนองกับเป้าประสงค์และเป้าหมายขั้นสุดท้ายที่ต้องการ (purposes and goal) ที่อยากจะเห็นหรือพึงอยากจะให้เกิดขึ้น

จึงอาจกล่าวได้ว่า วิธี Logical Framework เป็นวิธีหลักคิดที่สำคัญสำหรับการบริหารจัดการโครงการพัฒนาต่างๆ โดยผู้ที่ออกแบบและการจัดทำแผนโครงการควรที่จะต้องสะท้อนถึงเป้าหมายและเป้าประสงค์สุดท้ายที่โครงการพึงประสงค์ที่จะให้เกิดขึ้น ไปพร้อมๆกับรูปแบบของกิจกรรมการดำเนินงานต่างๆ ตามแผนงานในโครงการ เพื่อให้ได้ผลผลิตหรือผลงานตามวัตถุประสงค์ของโครงการภายใต้กรอบของปัจจัยที่มีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ Logical Framework หรือเรียกสั้นๆ ว่า Log Frame ยังสามารถนำมาใช้เพื่อการประเมินติดตาม (monitoring) ในขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Implementation) ของหน่วยบริหารงานวิจัย และการประเมินตนเอง (self-assessment) ของนักวิจัยเพื่อการตรวจหาผลสำเร็จและผลสัมฤทธิ์เบื้องต้นเมื่อโครงการได้สิ้นสุดลง

อย่างไรก็ตามการใช้เครื่องมือ Log Frame ผู้ใช้ต้องเข้าใจถึงข้อจำกัดของเครื่องมือนี้ กล่าวคือ วิธี Log Frame เมื่อนำไปใช้ในการประเมินหาผลประโยชน์จากโครงการวิจัยย่อมไม่สามารถวัดผลประโยชน์ในแบบเฉพาะเจาะจงเป็นการบ่งบอกแต่เพียงระดับ สภาพภาพ หรือสภาวะที่เปลี่ยนแปลง (condition change) แต่ไม่ได้ให้รายละเอียดว่าการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่ง

ได้อย่างไร ซึ่งอาจไม่เหมาะสำหรับการนำไปใช้เพื่อการออกแบบวางแผนหรือการประเมินผลสำเร็จและผลกระทบของโครงการวิจัยที่มีความต่อเนื่องของการเปลี่ยนแปลง หรือโครงการที่มีความหลากหลายของเส้นทางการเปลี่ยนแปลงในผลลัพธ์

Outcome Mapping หรือ แผนที่ผลลัพธ์ เป็นแนวคิดหรือวิธีที่ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมหรือความสัมพันธ์ที่เกิดกับภาคีชุมชนเป้าหมายหรือเป็นกลไกการจัดการที่มุ่งถึงผลงานหรือผลลัพธ์ (result base management) ของภาคีเป้าหมายต่าง ๆ (Boundary partners) เป็นหลัก

แนวคิดหรือวิธี Outcome Mapping จึงเป็นรูปแบบของการวางแผนและประเมินผลโครงการพัฒนาหรือโครงการวิจัย โดยเชื่อมขอบเขตความสัมพันธ์ของผลผลิตหรือผลงาน (outputs) อันเกิดจากกิจกรรม (activities) การดำเนินงานของโครงการ (sphere of control) เข้ากับขอบเขตที่โครงการสามารถปฏิสัมพันธ์ สร้างการยอมรับและมีอิทธิพลถึงได้ (sphere of influence) ซึ่งเท่ากับเป็นการขยายผลงานวิจัยสู่กลุ่มภาคีเป้าหมาย

Theory of Change หรือ ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง เป็นแนวคิดหรือวิธีที่มีองค์ประกอบของโครงสร้างของตัวแปรที่เป็นปัจจัยหลักคล้ายคลึงกับแนวคิดของ Logical Framework และ Outcome Mapping ซึ่งโครงสร้างของตัวแปรที่สำคัญดังกล่าวประกอบด้วย ปัจจัยหรือทรัพยากรนำเข้า (inputs) กิจกรรมต่างๆ (activities) อันนำไปสู่การได้มาซึ่งผลผลิตหรือผลงาน (outputs) จากโครงการนั้น ๆ กลไกการจัดการเพื่อทำให้เกิดผลลัพธ์โดยขยายผลสู่ภาคีหุ้นส่วนต่างๆ ผ่านการเปลี่ยนแปลงระดับการยอมรับ ในพฤติกรรมความสัมพันธ์ แนวคิด หรือการกระทำของ บุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร หน่วยธุรกิจ สถาบัน ที่เป็นภาคีหุ้นส่วน หรือผู้ใช้ประโยชน์ตามเป้าหมายตามบริบทของข้อกำหนด (assumptions) เกิดเป็นผลลัพธ์ (outcomes) และสร้างผลกระทบ (impacts) ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว จึงอาจกล่าวได้ว่าทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงเป็นแนวคิดของการเชื่อมโยงความสัมพันธ์จากขอบเขตของโครงการ (sphere of project) ไปสู่ขอบเขตที่ต้องปฏิสัมพันธ์ให้เกิดความเชื่อถือและการยอมรับเกิดขึ้นกับภาคีหุ้นส่วนเป้าหมาย (sphere of influence) ในระยะสั้นและระยะกลางทั้งในทางตรงและทางอ้อม สู่ภาคีหุ้นส่วนของสังคมโดยรวม (sphere of interest) ซึ่งเป็นการขยายขนาด (scaling up) ของผลลัพธ์และผลกระทบในวงกว้างไปสู่การเปลี่ยนแปลงของสังคมในระยะยาว

7.3 ทูตเติมงานวิจัยเชิงพื้นที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีหน่วยจัดการงานวิจัยเชิงพื้นที่ สังกัดสถาบันวิจัยและพัฒนา มีหน้าที่ในการจัดทำแผนการจัดการและวางกลไกในการขับเคลื่อนงานวิจัยเชิงพื้นที่ของมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งในรอบ 3 ปีที่ผ่านมาได้พัฒนาข้อเสนอโครงการผ่านแหล่งทุนต่างๆ จนได้รับอุดหนุนงบประมาณรวมทั้งสิ้น 6 โครงการ งบประมาณ 32,850,000 บาท นอกจากนี้ยังได้รับเงินอุดหนุนจากโครงการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสนองพระบรมราโชบายในระยะเวลา 3 ปีต่อเนื่อง รวมงบประมาณ 89,000,000 ล้านบาท รวมทั้งสิ้น 9 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 121,850,000 บาท ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 รายชื่อโครงการวิจัยงบประมาณภายนอกเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

โครงการวิจัย	ปี	งบประมาณ	แหล่งทุน
1. ชุดโครงการวิจัย “กระบวนการบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ยุกระดับคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคม อย่างยั่งยืน กรณีศึกษา : อำเภอบึงนาราง จังหวัดนครศรีธรรมราช”	2561	3,900,000	ทุนสนับสนุนโครงการวิจัย ทำทนายไทย (ABC) สำนักงานกองทุนสนับสนุน การวิจัย (สกว.)
2. ชุดโครงการวิจัย “การจัดการทรัพยากรและพัฒนานวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช”	2562	4,000,000	ทุนสนับสนุนโครงการวิจัย ทำทนายไทย (ABC) สำนักงานกองทุนสนับสนุน

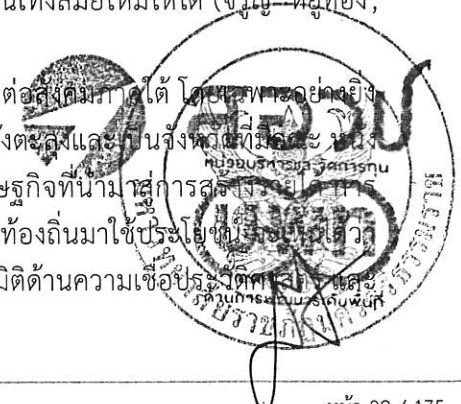

โครงการวิจัย	ปี	งบประมาณ	แหล่งทุน
			การวิจัย (สกว.)
3. ชุดโครงการวิจัย “การวิจัยและพัฒนาผ้าพื้นถิ่นเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของวิสาหกิจชุมชนและกลุ่มอาชีพจังหวัดนครศรีธรรมราช”	2562	2,650,000	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)
4. ชุดโครงการวิจัย “การยกระดับและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์จักสานย่านลิเภา-ขนมลา สู่อุตสาหกรรมชุมชนนวัตกรรมอย่างยั่งยืนตามอัตลักษณ์จังหวัดนครศรีธรรมราช”	2563	10,000,000	หน่วยบริหารและจัดการทุนวิจัยและนวัตกรรมด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) (Flagship 21)
5. ชุดโครงการวิจัย “การจัดการทรัพยากรและพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนของวิสาหกิจชุมชน/OTOP เขตพื้นที่โดยรอบเชิงเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช”	2563	9,000,000	หน่วยบริหารและจัดการทุนวิจัยและนวัตกรรมด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) (Flagship 20)
6. การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (โครงการร่วม 2 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยกับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช)	2563	3,300,000	หน่วยบริหารและจัดการทุนวิจัยและนวัตกรรมด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) (Program 17 Demand and supply mathching)
7. โครงการพัฒนาท้องถิ่นสนองพระบรมราโชบาย	2561	29,000,000	สำนักงบประมาณ
8. โครงการพัฒนาท้องถิ่นสนองพระบรมราโชบาย	2562	30,000,000	สำนักงบประมาณ
9. โครงการพัฒนาท้องถิ่นสนองพระบรมราโชบาย	2563	30,000,000	สำนักงบประมาณ

7.4 แนวคิดเรื่องหนึ่งตะลุง

หนึ่งตะลุงมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการกล่อมเกลாதองสังคมสำหรับคนได้มายาวนาน ก่อนจะมีระบบการศึกษาประชากรและการละเล่นหรือความบันเทิงสมัยใหม่เข้ามามีบทบาทแทนในยุคหลัง หนึ่งตะลุงจึงต้องมีการปรับตัวครั้งสำคัญนับตั้งแต่มีความบันเทิงประเภทภาพยนตร์ ดนตรี ทีวี ฯลฯ เข้ามาแทน รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ทำให้วิถีชีวิตของคนได้เปลี่ยนไปทั้งในเรื่องวิถีการทำมาหากินและค่านิยมในการบริโภค จากสังคมเกษตรที่ทำนา ทำสวนและทำประมงเป็นอาชีพหลัก และนิยมดูหนึ่งตะลุงเป็นความบันเทิงหลักๆของชีวิต ก็หันมานิยมความบันเทิงแบบใหม่ที่มีความ جذابผจญภัยมากขึ้น ชีวิตประจำวันมีความซับซ้อนมากขึ้นจนไม่เหมาะที่จะมาอดหลับอดนอนดูหนึ่งตะลุงตั้งแต่หัวค่ำจนสว่างอย่างแต่ก่อน เป็นเหตุให้ปัจจุบันหนึ่งตะลุงรุ่นใหม่พยายามปรับตัวเพื่อความอยู่รอด ครอบงำผู้ให้ได้เหมือนสมัยก่อน จึงต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการต่างๆ มากมายเพื่อแย่งชิงคนดูมาจากความบันเทิงสมัยใหม่ให้ได้ (จรรยา-หยุดทอง, 2559. หน้า 42-43)

หนึ่งตะลุงเป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านของภาคใต้ที่มีความสำคัญต่อสังคมภาคใต้ โดยสหภาพยังคงมีอยู่ หนึ่งตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจังหวัดที่มีความนิยมในการดูหนึ่งตะลุงและเป็นจังหวัดที่มีคณะหนึ่งตะลุงอาศัยและทำการแสดงอยู่หนาแน่น สามารถพัฒนาในมิติด้านเศรษฐกิจที่นำมาสู่การส่งเสริมการท่องเที่ยว ประกอบอาชีพของคนในชุมชน บนฐานของการนำองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษาเรื่องราวของหนึ่งตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราชด้านคุณค่าในมิติด้านความเชื่อประเพณี และ

ด้านวัฒนธรรม และการมีมูลค่าในปัจจุบัน มีการให้ความสำคัญกับการศึกษาและพัฒนาทุนทางวัฒนธรรมอีกอย่างหนึ่งเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของชุมชน และสำนึกรักท้องถิ่น (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2554)

7.5 แนวคิดทุนทางวัฒนธรรม

ทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) Throsby (2001) ได้นิยามทุนวัฒนธรรม ว่าหมายถึง สินทรัพย์ที่มีการฝังตัว สะสม และให้คุณค่าทางวัฒนธรรมนอกเหนือจากมูลค่าทางเศรษฐกิจ ของสิ่งของหรือทรัพย์สิน และสามารถแบ่งทุนวัฒนธรรมเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย

1. ทุนวัฒนธรรมที่สัมผัสได้ (Tangible Culture) เช่น อาคาร สิ่งประดิษฐ์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ผลงานทางศิลปะ ภาพเขียน รูปปั้น

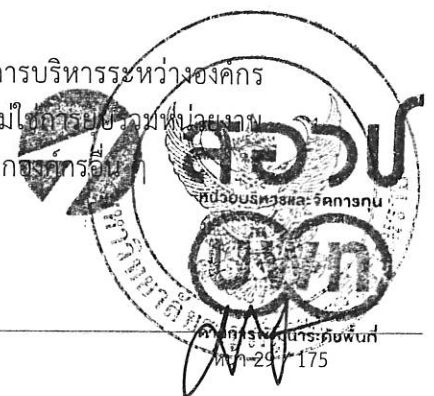
2. ทุนวัฒนธรรมที่สัมผัสไม่ได้ (Intangible Culture) เป็นทุนที่อยู่ในรูปของทรัพย์สินทางปัญญา เช่น ความคิด การปฏิบัติ ความเชื่อ ค่านิยมที่ ขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรม ศิลปะ การแสดง เพลง งานวรรณกรรม นิทาน ตำนานพื้นบ้าน และดนตรี เป็นต้น โดยทุนวัฒนธรรมทั้งสองประเภทย่อมมีความสัมพันธ์กัน และมีคุณค่า ความหมายซ้อนอยู่ ซึ่งความหมายดังกล่าว สอดคล้องกับที่ Bourdieu (1986) อธิบายว่า ทุนวัฒนธรรมอาจจะปรากฏได้ในรูปแบบใด รูปแบบหนึ่งใน 3 รูปแบบ คือ 1) สิ่งที่มีในตัวคนหรือจิตใจ (Embodied as state of mind/body) เช่น ความคิด ความเชื่อ 2) สิ่งที่จับต้องได้ (Objectified) อาจจะอยู่ในรูปแบบของสิ่งประดิษฐ์ สถาปัตยกรรม สิ่งก่อสร้าง ภาพวาด และ 3) ความเป็นสถาบัน (Institutionalized) หมายถึง กติกา ความเชื่อ หรือการยอมรับร่วมกันของคนในสังคม ซึ่ง Griswold (2004) ได้ให้ทัศนะเพิ่มเติมว่า ทุนวัฒนธรรมเป็นทุนประเภทหนึ่งที่สามารถสะสมและนำไปลงทุน นำไปแปรรูปได้เช่นเดียวกับทุนทางเศรษฐกิจ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นการปักผ้า เป็นทุนทางวัฒนธรรมประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญ แสดงถึงคุณค่า ความหมาย และสามารถนำมาพัฒนาให้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ ดังเช่นที่ เรณู เหมือนจันทร์เชย (2558) พบว่า ทุนวัฒนธรรมในกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ยังพร้อมเป็นพลังเพื่อพัฒนาชุมชน หากได้อนุรักษ์และพัฒนาอย่างเหมาะสมในลักษณะการใช้วัฒนธรรมเพื่อเข้าถึงคุณค่าและมูลค่าอย่างสมดุล

7.6 แนวคิดเรื่องเครือข่ายการเรียนรู้

คำว่า เครือข่าย หมายถึง การเชื่อมโยงของกลุ่มคนหรือองค์กรที่เกิดขึ้นโดยสมัครใจ เนื่องจากมีเป้าหมายที่สอดคล้องกัน มีความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยและช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากรเพื่อร่วมมือกันดำเนินภารกิจที่ตั้งไว้ด้วย ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน (วิชัย รูปขำดีและคณะ, 2552, นันทิยา หุตานวัตร และณรงค์ หุตานวัตร, 2546, เสรี พงศ์พิศ, 2551, วีระศักดิ์ เครือเทพ, 2547) ทั้งนี้ วีระศักดิ์ เครือเทพ (2550 อ้างถึงใน สุนทรชัย ขอบยศ, ศักดิ์สิทธิ์ มารเลิศ และสุรัชย์ ทาระคุณ, 2563) ได้อธิบายถึง องค์ประกอบหลักของการทำงานแบบเครือข่ายในการบริหารงานท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเข้าใจและมีความชัดเจนต่อประเด็นเครือข่ายในชุมชนท้องถิ่น ซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ประการ ดังนี้

ประการแรก เครือข่ายการทำงานมีวัตถุประสงค์หลัก ต้องการแก้ไขปัญหาสาธารณะหรือเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน หากเครือข่ายขาดเป้าหมายย่อมทำให้ขาดประสิทธิภาพ ในการแก้ไขปัญหาและขาดความต่อเนื่องของเครือข่าย

ประการที่สอง เครือข่ายการทำงานมีการจัดความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างในการบริหารระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การทำงานมีความสอดคล้องและไปในทิศทางเดียวกัน โดยไม่ใช้ทรัพยากรที่เหมือนกันต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ในเครือข่ายองค์กรต่าง ๆ ยังคงมีเอกลักษณ์และมีความเป็นอิสระจากองค์กรอื่น

ประการที่สาม เครือข่ายการทำงานมีความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกัน คือ ตัวแสดงในเครือข่าย มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีข้อมูล บุคลากร เพื่อให้สามารถจัดการกับปัญหาที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

ประการที่สี่ เครือข่ายการทำงานเกิดขึ้นจากความสมัครใจของตัวแสดงต่าง ๆ เพื่อร่วมมือร่วมใจ ดำเนินการบางอย่างเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ความสมัครใจในการร่วมมือกันทำงาน คือ จะไม่มีตัวแสดงใดมีอำนาจควบคุมหรือสั่งการการทำงานในเครือข่ายอยู่บนพื้นฐานของการเจรจาต่อรอง การประนีประนอม และการสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างตัวแสดงต่าง ๆ ของเครือข่าย

ประการที่ห้า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแสดงภายในเครือข่ายเกิดขึ้นในลักษณะที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ โดยความสัมพันธ์ที่เป็นทางการนั้นมักจะเกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานภาครัฐด้วยกัน ในขณะที่หากเป็นหน่วยงานภาครัฐกับตัวแสดงอื่น ๆ มักจะเป็นไปในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ

ประการที่หก เครือข่ายการทำงานที่มีความยั่งยืนจะต้องสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานหรือการจัดการปัญหาสาธารณะได้อย่างเป็นรูปธรรมและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม โดยสรุปแล้วเครือข่ายความร่วมมือท้องถิ่น คือ การทำงานร่วมกันระหว่างท้องถิ่นกับหน่วยงานอื่น ๆ หรือภาคส่วนอื่น ๆ ทั้งนี้การทำงานแบบร่วมมือกันมีความสำคัญในการบริหารงานภาคสาธารณะในปัจจุบัน เนื่องจากสภาพปัญหาของท้องถิ่นมีความสลับซับซ้อน ทำให้ขอบเขตการแก้ไขปัญหาไม่ได้จำกัดเฉพาะหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเท่านั้น การทำงานลักษณะเครือข่ายจะช่วยให้ขีดความสามารถในการจัดการกับปัญหาเพิ่มขึ้น เนื่องจากเป็นการเสริมพลังการทำงาน และสะท้อนความเป็นประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมในการร่วมกำหนดทิศทางนโยบายสาธารณะในระดับท้องถิ่นนั่นเอง

7.7 แนวคิดเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (พัชรินทร์ สิริสุนทร, 2550) ไม่ได้หมายถึง สินค้าและบริการในท้องถิ่น แต่หมายถึง องค์ความรู้อันลุ่มลึกหรือการหยั่งรู้ที่เกิดจากสัมพันธภาพอันแนบแน่นระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับธรรมชาติ และมนุษย์กับอำนาจเหนือธรรมชาติ ซึ่งเป็นผลของกระบวนการที่มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสรรพสิ่งรอบ ๆ ตัว ภายในระบบนิเวศท้องถิ่น ทั้งระบบนิเวศธรรมชาติและระบบนิเวศวิทย์วัฒนธรรม เป็นการเรียนรู้ของมนุษย์ผ่านการคิดกระบวนการ ก่อนที่จะพัฒนาขึ้นเป็นองค์ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับบริบททางสังคม และวัฒนธรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในด้านการปรับตัว และดำรงชีวิตที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทั้งด้านกายภาพและด้านสังคมวัฒนธรรมของแต่ละชุมชนท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ ระบบอุดมการณ์ คุณค่า และมาตรฐานทางศีลธรรมของสังคมนั้น ๆ ภูมิปัญญา จึงเป็นวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ไม่คงที่ (dynamics) มีความหลากหลาย (differentiation) และเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และภูมิปัญญาไทยเป็นสิ่งที่สังคมไทยเห็นว่าดีงาม มีการใช้ ปรับเปลี่ยน ประยุกต์และสืบทอดต่อ ๆ กันมา โดยคนไทยรุ่นแล้วรุ่นเล่า ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization Process) การกระทำทางสังคม (Social Action) การคิดกระบวนการ (System Thinking) และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) และภูมิปัญญาประกอบด้วยสาระ ที่สำคัญ 2 ประการ คือ ประการแรก ส่วนที่จับต้องได้หรือส่วนที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ ผลผลิตทางภูมิปัญญาต่าง ๆ เช่น ผ้าทอ งานจักสาน และอาหารแปรรูป เป็นต้น ประการที่สอง คือ ส่วนที่จับต้องไม่ได้ เช่น ระบบคิด ความเชื่อ ทักษะคิด และค่านิยม เป็นต้น โดยภูมิปัญญาเป็นการผสมผสานอย่างมีบูรณาการระหว่างระบบคิด และศักยภาพของมนุษย์ในแต่ละสังคม เพื่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่เหมาะสมในการดำรงชีวิตเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในสังคมนั้น ๆ ภูมิปัญญา จึงครอบคลุมถึงการเชื่อมโยง ติความและการแสดงพฤติกรรมของบุคคล กลุ่มหรือสังคมให้อยู่ในรูปของผลผลิตที่มีความสอดคล้องกับวิถีคิด ค่านิยม บรรทัดฐาน วิถีการดำรงชีวิตของมนุษย์เมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์และวิกฤตการณ์ต่าง ๆ

สอดคล้องกับ โกวิท พวงงาม (2553) ที่กล่าวถึง ภูมิปัญญา (Wisdom) หมายถึง ความรู้ความสามารถของคนที่เกิดจากการเรียนรู้ ศึกษา สังเกต อบรม สั่งสอน ซึ่งคนได้สั่งสมถ่ายทอดและสืบเนื่องกันมาอย่างไม่ขาดสาย จากอดีตจนถึงปัจจุบัน นับเป็นเวลาที่ยาวนาน ซึ่งภูมิปัญญาเป็นองค์ความรู้ที่มีคุณค่า ที่คนได้นำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต ทำให้การอยู่ร่วมกันในสังคมมีความสุข อุดมสมบูรณ์ เจริญก้าวหน้าและอยู่รอดปลอดภัยในสังคมโลกปัจจุบัน

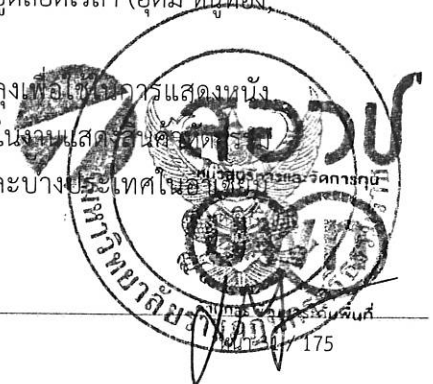
เมธิรา ไกรนทีและคณะ (2562) ศึกษา การเปลี่ยนแปลงของสื่อพื้นบ้านหนังตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษา พบว่า การเปลี่ยนแปลงของการแสดงหนังตะลุงที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตในด้านสังคม วัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช มีการเปลี่ยนแปลงในหลายประการ ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงด้านตัวหนังตะลุง การเปลี่ยนแปลงด้านโรงหนังตะลุง/จอหนังตะลุงและไฟ การเปลี่ยนแปลงด้านการออกตัวหนังตะลุง/ฉาก/ลีลาการเข้ดรูปเล่นเงา การเปลี่ยนแปลงด้านบทหนังตะลุง/บทกลอน/สาระการแสดง การเปลี่ยนแปลงด้านเครื่องดนตรี/เครื่องเสียง การเปลี่ยนแปลงด้านราคาหนังตะลุง การเปลี่ยนแปลงด้านเวลาในการแสดงหนังตะลุง การเปลี่ยนแปลงด้านผู้ชม การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับการแสดงหนังตะลุง การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อวงการคงอยู่ของหนังตะลุง และการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการฝึกหัดเล่นหนังตะลุงของนายหนังตะลุงในยุคปัจจุบัน

7.8 แนวความคิดจากหัตถกรรมแกะหนังตะลุง

พิทยา บุขรรัตน์, (2553:30-31) ได้กล่าวว่า วัฒนธรรมการเล่นหนังหรือละครเงา (Shadow Play) ปรากฏในแหล่งอารยธรรมเก่าแก่ของโลกมาตั้งแต่โบราณ เช่น อียิปต์ จีน อินเดีย และเกือบทุกประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รูปหนังที่ใช้เล่นมี 2 แบบ คือ ชนิดที่แขนติดกับลำตัวมีขนาดใหญ่ เช่นหนังใหญ่ของไทย และหนังสเบก (Nang Sbek) ของเขมร และชนิดที่ส่วนแขนฉลุแยกส่วนลำตัวร้อยหมุดให้ติดกัน เคลื่อนไหวได้ เช่น หนังสยอง (Nang Ayong) ของเขมร หนังวายังกุลิต (Wayaug Kulit) ของมาเลเซีย วายังยาวอ (Wayang Jawa) ของชวา และหนังตะลุงของไทย (อุดม หนูทอง, 2528) นอกจากนี้กาปิลา วัศยาอัน (Kapila Vaatsyayan, 1991) ได้กล่าวถึงการแสดงหนังต่างๆในเอเชีย เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย เขมร ไทย โดยเฉพาะอินเดียที่พบตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั้งในอินเดียตอนเหนือและอินเดียตอนใต้ ซึ่งแต่เดิมพวกพราหมณ์จะแสดงหนังเป็นพิธีกรรมเท่านั้น เช่น สรรเสริญวีรบุรุษ หรือ พระผู้เป็นเจ้าของและถือเป็นของสูง การแสดงหนังแพร่หลายออกสู่กลุ่มชาวบ้านธรรมดาที่หลังเมื่อมีการดัดแปลงเป็นศิลปะบันเทิง

เมื่อเห็นรูปหนังตะลุงได้ยินเสียงดนตรีของการแสดงอันเป็นศิลปะวัฒนธรรมอันโดดเด่นและมีเอกลักษณ์เฉพาะ ชาวไทยต่างจังหวัดและชาวต่างชาติก็จะนึกถึงคนไทยภาคใต้ (จรรยา หยุทอง แสงอุทัย, 2557) การแสดงหนังตะลุงจัดแสดงขึ้นในตอนกลางคืนเพื่อความบันเทิง และเป็นการพักผ่อนหย่อนใจของเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนาน หลังจากรากตรำงานหนักมาทั้งวัน การแสดงหนังตะลุงเป็นการสื่อสารระหว่างผู้แสดง (นายหนัง) ไปยังผู้ชมโดยผ่านตัวละครซึ่งเป็นหุ่นเชิดตามเนื้อเรื่องที่เลือกมาแสดง ตัวละครนี้ทำขึ้นจากหนังวัว ที่ผ่านกระบวนการหมัก วาดเป็นรูป แล้วแกะสลักโดยช่างฝีมือในท้องถิ่นที่มีความชำนาญสูง และเป็นหัตถกรรมที่อยู่เคียงคู่กับการแสดงหนังตะลุงมายาวนาน รูปหนังตะลุงซึ่งเกิดจากจินตนาการทางศิลปะของนายหนังและช่างแกะสลักที่ถ่ายทอดจากความคิด จินตนาการร่วมกันซึ่งอาศัยความสามารถของช่างที่แกะสลักหนังด้วยฝีมือที่ประณีตงดงาม ในตัวหนังมีการพัฒนาและวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับยุคสมัยอยู่ตลอดเวลา (อุดม หนูทอง, 2536)

ในปัจจุบันช่างแกะหนังตะลุงช่างแกะหนังตะลุงไม่ได้แกะหนังตะลุงเพื่อใช้ในการแสดงหนังตะลุงเท่านั้น แต่ยังแกะหนังตะลุงเพื่อจำหน่ายเป็นของฝาก ของที่ระลึก และจำหน่ายในงานแสดงสินค้าชุมชน (OTOP) ทั้งในจังหวัด ในแต่ละภูมิภาคของประเทศ ในกรุงเทพมหานคร และบางประเทศในเอเชีย

หัตถกรรมแกะหนังตะลุงที่ผลิตเพื่อจำหน่ายเป็นของที่ระลึกได้แก่ รูปตัวละครในวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ รูปเทพ
ในศาสนาพราหมณ์ รูปช้าง

ชัชวาลย์ รัตนพันธ์ และ ดวงรัก รัตนพันธ์ (2558) ทำการวิจัยเรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่
ระลึกที่มีแนวความคิดจากศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นภาคใต้ พบว่า แนวความคิดจากศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นภาคใต้
มี 9 แนวคิด ได้แก่ แนวความคิดจากประวัติศาสตร์สิบสองเมืองนักษัตร แนวความคิดจากหัตถกรรมแกะหนังตะลุง
แนวความคิดจากหัตถกรรมเครื่องประดับโนรา แนวความคิดจากหัตถกรรมผ้ามัดย้อม แนวความคิดจากหัตถกรรมผ้า
บาติก แนวความคิดจากหัตถกรรมหางอน แนวความคิดจากหัตถกรรมกระจูด แนวความคิดจากหัตถกรรม
เครื่องปั้นดินเผา และแนวความคิดจากศิลปะมลายูรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่มีความเหมาะสมด้าน
เอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นภาคใต้ คือ กรอบกระจกจากศิลปะมลายู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 (SD. 0.61)
อยู่ในระดับที่ดี รูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่มีความเหมาะสมกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต คือ กระจูป่า
สะพายไหล่จากหัตถกรรมผ้ามัดย้อม และผ้าพันคอจากหัตถกรรมผ้าบาติก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 (SD.0.674) อยู่
ในระดับที่ดี และรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกด้านความเหมาะสมกับความสวยงาม คือ กระจูป่าใส่ไม้ปักจาก
หัตถกรรมกระจูด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 (SD.0.61) อยู่ในระดับที่ดี

จากการทบทวนแนวคิดทั้งหมดจึงนำมาใช้ในกระบวนการวิจัยในแผนงานวิจัยเรื่องการจัดการ
ทุนทางวัฒนธรรมหนังตะลุงเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนึกรักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระ
มหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งประกอบไปด้วย 5 โครงการย่อย ทุกโครงการดำเนินการเพื่อ
ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนควบคู่การอนุรักษ์และพัฒนาหนังตะลุง โดยเน้นการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน และทุก
โครงการนำผลการวิจัยสู่ตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารนครศรีธรรมราชต่อไป

7.9 การประเมินมูลค่าเศรษฐกิจและผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน

7.9.1 การประเมินมูลค่าเศรษฐกิจ

งานวิจัยนี้ใช้การประเมินมูลค่าเศรษฐกิจ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

1) ด้านความสามารถในการทำกำไร (Profitability) อัตรากำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin)
อัตรากำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin) = กำไรขั้นต้น/รวมรายได้ กำไรขั้นต้น หมายถึง รวมรายได้ หักด้วย
ต้นทุนขาย ต้นทุนขาย หมายถึง ต้นทุนของสินค้าและต้นทุนการให้บริการ อัตรากำไรขั้นต้น วัดประสิทธิภาพใน
การบริหารจัดการต้นทุนของสินค้าและบริการ โดยยังไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอื่น ๆ เพื่อนำไป
เปรียบเทียบกับกิจการอื่นในธุรกิจประเภทเดียวกัน หากอัตราส่วนนี้มีค่ามาก แสดงว่าสามารถควบคุมต้นทุนขาย
ได้ดี แต่หากอัตราส่วนนี้มีค่าน้อย แสดงว่ากิจการมีต้นทุนสินค้าและบริการสูง อาจยังไม่สามารถควบคุมต้นทุนได้
ดีเพียงพอ ทั้งนี้ควรเปรียบเทียบกับกิจการในธุรกิจประเภทเดียวกัน

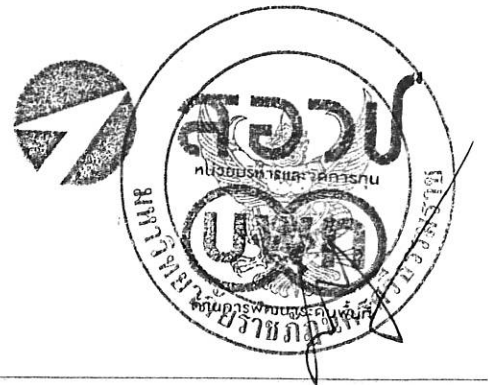
2) Return on Investment หรือย่อว่า ROI คือ การวัดผลตอบแทนจากการลงทุน กล่าวคือ
เมื่อเราลงทุนอะไรไปสักอย่าง เราต้องการทราบหรือประเมินได้ว่าการลงทุนนั้นคุ้มหรือไม่ จึงมีการวัด
ผลตอบแทนนั่นเอง โดยการลงทุนทุกประเภทที่ใช้เงินทุนสามารถวัดค่า ROI ได้ ไม่ว่าจะเป็นการทำ Google
Ads (AdWords) การทำโฆษณาทางโทรทัศน์ รวมไปถึงการออกบูท การทำแคมเปญต่างๆ โดย ROI ยิ่งสูงยิ่งดี
เพราะแปลว่าใช้เงินลงทุนน้อย แต่ได้ผลลัพธ์มากนั่นเอง

การคำนวณ Return on Investment (ROI)

วิธีการคำนวณ ROI มีสูตรดังนี้

กำไรสุทธิ = รายรับ-ต้นทุน

$ROI = (\text{กำไรสุทธิ} / \text{ต้นทุน}) \times 100$

3) การกระจายรายได้

นิการตัน นักเศรษฐศาสตร์ (2561) ได้นำเสนอวิธีการวัดการกระจายรายได้ที่เป็นที่นิยมไว้ 5 วิธี ได้แก่

1. การวัดตามขนาดของรายได้ วิธีการวัดทำได้โดยการจัดระดับรายได้เป็นชั้นจาก น้อยไปมาก แล้วดูว่าแต่ละชั้น รายได้มีครัวเรือนอยู่เท่าไร และครัวเรือนเหล่านั้นมีรายได้เป็น ร้อยละเท่าใดของรายได้ทั้งหมด เพราะจะแสดงให้เห็นขนาดความ เหลื่อมล้ำของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากรได้ชัดเจน

2. การวัดโดยใช้เส้นลอร์เนซ (Lorenz Curve) การวัดการกระจายรายได้ในรูปแบบนี้ ทำได้โดยการจัดระดับชั้น รายได้เป็นชั้นๆ เพื่อพิจารณาว่ามีจำนวนครัวเรือนในชั้นต่างๆ มากน้อยแตกต่างกันเพียงใด แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปเขียนแผนภาพ

3. การวัดโดยค่าสัมประสิทธิ์จินี ค่าสัมประสิทธิ์จินีสามารถคำนวณโดยหาพื้นที่ระหว่างเส้นลอร์เนซกับเส้นทแยงมุม

4. การวัดสัมประสิทธิ์แห่งความผันแปร กล่าวถึง การวัดการกระจายรายได้โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความผันแปรว่าสัมประสิทธิ์แห่งความผันแปรเป็นมาตรการที่ใช้เปรียบเทียบลักษณะการกระจายรายได้ระหว่างกลุ่มสังคมต่างๆ

5. การวัดการกระจายรายได้โดยใช้การเปรียบเทียบเชิงสังคม การวัดการกระจายรายได้โดยใช้ฐานะของบุคคล หรือครัวเรือนที่ปรากฏในการกระจายรายได้ของหมู่บ้านนั้นๆ และเสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการกระจายรายได้ค่ารายได้สัมพัทธ์นี้ วัดได้จากอัตราส่วนระหว่างรายได้จริงของบุคคลต่อรายได้เฉลี่ยของบุคคลที่ระดับอายุ อาชีพ การศึกษา และถิ่นที่อยู่ต่าง ๆ

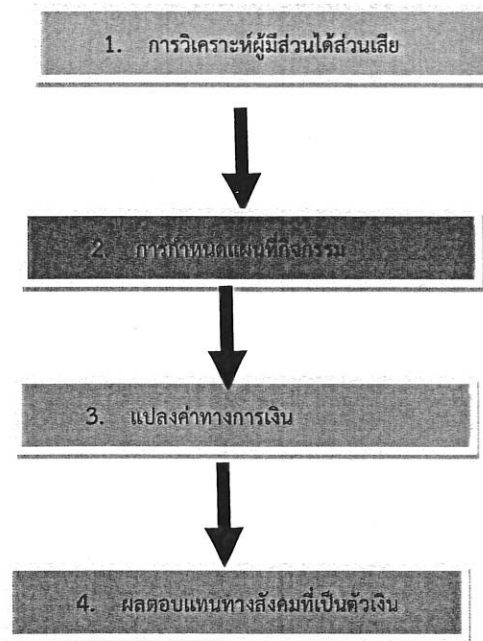
อย่างไรก็ตาม วิธีการทั้ง 5 วิธีดังกล่าว เป็นการวัดความเติบโตทางเศรษฐกิจในมิติของรายได้ในเชิง เศรษฐศาสตร์ หรือ GDP เท่านั้น ในขณะที่ ความเติบโตทางเศรษฐกิจไม่อาจวัดด้วยวิธีการทั่วไปได้ แต่ควรคำนึงถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่สร้างรายได้ทั้งหมดที่ครัวเรือนต่าง ๆ ในชนบทได้ดำเนินการ และได้มาซึ่งรายได้ กิจกรรมในกระบวนการเศรษฐกิจชุมชนที่สร้างรายได้ เป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจชุมชนสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่การผลิต การบริโภค การแปรรูป และการขาย และการจัดสรรกำไรส่วนเกิน ดังนั้น ในการวัดการกระจายรายได้ จึงวัดจากองค์ประกอบพื้นฐานต่าง ๆ ของปัจจัยการผลิต เช่น วัตถุประสงค์ แรงงาน เครื่องจักร/อื่นๆ และขั้นตอน (จันทนา จันทโร, 2537)

7.9.2 ผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (Social Return on Investment : SROI)

แนวคิดการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน การประเมินผลตอบแทนทางสังคม โดยเฉพาะผลลัพธ์และผลกระทบ จึงเป็นกระบวนการหนึ่ง ที่สำคัญ ซึ่งทำให้คิดค้นและกำหนด เครื่องมือและดัชนีชี้วัดต่าง ๆ ในการจัดประเมินผลดังกล่าว โดยเครื่องมือที่ได้รับ อย่างกว้างขวาง รวมทั้งในภาค ธุรกิจที่แสวงหากำไรก็คือ ผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน อาร์เธอร์ บรูค (Arthur, 2008)อ้างถึงใน โชติกา ภาชีผลและสถณี อาชวานันท์กุล 2560 กล่าวว่า การวัดประเมินผลคุณค่าทางสังคมประกอบด้วย 4 หลักการ คือ ความรับผิดชอบ (Accountability) การประเมินค่า (Evaluation) ผลลัพธ์และผลกระทบ (Outcomes and Impact) และความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) บรูค อธิบายว่าผู้ประกอบการทางสังคมจะต้องแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อพันธกิจที่เสนอ สู่วัตถุประสงค์และประเมินค่า เพื่อให้ทราบถึงผลลัพธ์และผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร เพื่อแจ้งให้ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทุกภาคส่วนในสังคมรับรู้ถึงประสิทธิภาพของหน่วยงาน ผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน เป็นเครื่องมือประเมินผลทางสังคมที่ได้การยอมรับอย่างกว้างขวาง ว่ามีการบุกเบิกมาจากกองทุน Robert enterprise development fund หรือ REED (New Economics Foundation, 2004), Context International Cooperation, 2006; Peter Scholten et al., 2006 Books (2008) ซึ่งเป็นองค์กรแสวงหาผลกำไรแห่งหนึ่งซึ่งจัดหาแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการทางสังคมเพื่อขยายที่สถานีรถคนยากจนให้มี ทักษะในการทำงานและได้รับโอกาสในการจ้างงาน ซึ่งแสดงให้เห็นชัดเจนในช่วงต้นและยังคง

1996 ถึง คศ. 2001 โดยคำนวณผลตอบแทนทางธุรกิจและผลกระทบทางสังคมในเชิงประมาณอย่างเป็นรูปธรรม REDE รวมทั้งออกแบบ ขั้นตอนการประเมิน ดังภาพที่ 12

ภาพที่ 13 การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน
(ที่มา ดัดแปลงจาก โชติกา ภาชีมลและสฤณี อาชวานันทกุล 2560)

7.10 กระบวนการเก็บข้อมูล

กระบวนการเก็บข้อมูล ทำโดยการลงพื้นที่เก็บข้อมูลก่อนการเริ่มโครงการ และสิ้นสุดโครงการ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์เป็นการเผชิญหน้ากันระหว่างผู้สัมภาษณ์ และผู้ถูกสัมภาษณ์ บุคลิกของผู้สัมภาษณ์และบรรยากาศของการสัมภาษณ์จึงมีผลอย่างยิ่งต่อความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับ การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์อาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่กำหนดคำถามการสัมภาษณ์ไว้อย่างแน่นอนตายตัว มีข้อดีคือจะได้ประเด็นที่ต้องการตามข้อคำถามต่าง ๆ ครบถ้วน ในรูปแบบเดียวกัน จากผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคน

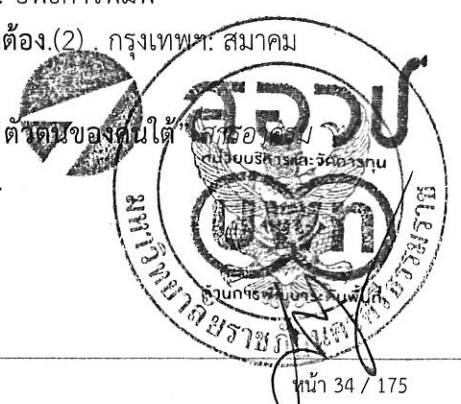
การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Un - structured interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่ได้กำหนดคำถามการสัมภาษณ์ไว้แบบตายตัว อาจกำหนดเฉพาะประเด็นหลัก ๆ ที่ต้องการผู้สัมภาษณ์จะต้องมีความชำนาญในการสัมภาษณ์พอสมควร จึงจะยืดหยุ่นดัดแปลง คำถามให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้

เอกสารอ้างอิง

โกวิทย์ พวงงาม. (2553). การจัดการตนเองของชุมชนและท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์

จินทนา จันทโร. (2537). การบริหารการผลิตอย่างไรให้งานสำเร็จอย่างถูกต้อง.(2). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย-ญี่ปุ่น).

จรรยา หยุทอง แสงอุทัย. (2557). หนังสือทะลุภาคใต้ : รากเหง้าและบ้ำหลอม “ตัวตนของคนใต้” วัฒนธรรมวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 14(2). 11-30.

- จรรยา หยุทอง.(2559). การปรับตัวของหนังตะลุง ในสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง. *RUSAMILAE JOURNAL*, 37(3), 42-52. Retrieved from <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/rusamelae/article/view/82043>
- โชติกา ภาชีผล และสฤณี อาชวานันทกุล . (2560). การประเมินผลตอบแทนทางสังคม. *วารสารครุศาสตร์* ปีที่ 45 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2560) หน้า 343-353
- ชัชวาลย์ รัตนพันธุ์และคณะ. (2553). การออกแบบผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ที่มีแนวคิดมาจากการบูรณาการเครื่องปั้นดินเผากับศิลปะการแกะหนังตะลุง. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 4(2). 17-23.
- ชัชวาลย์ รัตนพันธุ์และดวงรัก รัตนพันธุ์. (2558). การออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่มีแนวความคิดจากศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นภาคใต้. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2552). บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา
- _____. (2554). วาระแห่งชาติเพื่อการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน ปี 2552. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- _____. (2554). ภูมิปัญญาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, นิการัตน์ นักร้องพงศ์ . 2561. เปรียบเทียบการกระจายรายได้ของครัวเรือน กรณีศึกษา หมู่ 2 บ้านทะเลน้อย และหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขี้ยว ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*
- นรินทร์ จงวุฒิเวศย์. (2550). แนวคิดแนวทางการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพมหานคร: รำไทยเพจ.
- นันทิยา หุตานวัตร และณรงค์ หุตานวัตร. (2546). การพัฒนาองค์กรชุมชน. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน).
- พิทยา บุขรารัตน์. (2541). รำหนัง: การแสดงหนังตะลุงภาคใต้ฝั่งตะวันออก. สงขลา: สถาบันทักษิณคดีศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ.
- _____. (2551) ทะเลสาบสงขลา : ครรโกทรแห่งหนังตะลุงและโนรา. *ทักษิณคดี*. 7(2),27-50).
- พัชรินทร์ สิริสุนทร. (2550). ชุมชนปฏิบัติการด้านการเรียนรู้ : แนวคิด เทคนิค และกระบวนการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เมธิรา ไกรนทีและคณะ. (2562). การเปลี่ยนแปลงของสื่อพื้นบ้านหนังตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารวิจัยวัฒนธรรม*, 2(1). 110-123.
- เรณู เหมือนจันทร์เชย. (2558). หน้าที่ทางสังคมของความเชื่อผีบรรพบุรุษไทยโข่ง บ้านเกาะแรด จังหวัดนครปฐม. *วารสารภาษาและวัฒนธรรม*, 34(1) , 85-103.
- วิชัย รูปขำดี และคณะ. (2552). การประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ประจำปี 2552. นนทบุรี : สถาบันบัณฑิตบริหารศาสตร.
- วีระศักดิ์ เครือเทพ. (2547). ศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาผลกระทบภายนอก (Wxternalities) : เรียนรู้จากประสบการณ์จริงขององค์กรบริหารส่วนตำบล. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 2(1), 43-60.
- วีระศักดิ์ เครือเทพ. (2550). กรอบวิเคราะห์ว่าด้วยความเสี่ยงทางการคลังของรัฐในยุคนใหม่. *วารสารการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน*, 14(2), 137-197.
- ศิริพร ณ ถลาง. (2559). “คติชนสร้างสรรค์”: บทสังเคราะห์และทฤษฎี. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

สุนทรชัย ขอบยศ, ศักดิ์สิทธิ์ ฆารเลิศ และสุรัชย์ ทาระคุณ. (2563). การสร้างความร่วมมือของท้องถิ่นในการส่งเสริมกิจกรรมผู้สูงอายุเพื่อการอนุรักษ์และประยุกต์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมหอลำสินไช. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 18(2), 104-128.

สุวิมล เวชวิโรจน์, เหมือนมาต หนูมาศ, จีรพรรณ พรหมทอง, สุธาทิพย์ อร่ามศักดิ์, สมปราชญ์ วุฒิจันทร์, (2561) การวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของสื่อพื้นบ้าน : ศึกษากรณีเครือข่ายหนังตะลุง ศ.เทพศิลป์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี (อดีตถึง พ.ศ. 2546 - ปัจจุบัน). *วารสารวิทยาการจัดการ*, 5(2), 25-44.

เสรี พงศ์พิศ. (2551). *คู่มือการทำวิสาหกิจชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: เจริญวิทยการพิมพ์.

อรอุมา นิลระอ. (2549). การออกแบบลวดลายหนังตะลุงบนผลิตภัณฑ์จากกันห้องเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัสดุพื้นถิ่นสำหรับแกะสลักไม้เทพทาโร ตำบลเขากอบ จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาศิลปกรรม(ออกแบบประยุกต์ศิลป์) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

อุดม หนูทอง. (2528). วิวัฒนาการรูปหนังตะลุง. *วารสารทักษิณคดี*. 2(1) 17-37.

_____. (2536). ศิลปะการเล่นเงาของนักเล่นหนังตะลุง. กรุงเทพมหานคร: โอเดาส

Bourdieu, P. (1986). *The forms of capital*. In: Richardson, J., *Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education*. Westport, CT: Greenwood: 241–58.

Throsby, C.D. (2001). *Economics and Culture*. Cambridge: Cambridge University Press.

Vaatsyayan, K. (1991). *The Ramayana theme in the visual arts of south and Southeast Asia. The Ramayana Revisited*. By Oxford University Press. 335-354 Retrieved January 14, 2021 from

[http://vedicilluminations.com/downloads/Academic%20General/Bose_Mandakranta_\(editor\)_-_The_Ramayana_Revisited.pdf#page=354](http://vedicilluminations.com/downloads/Academic%20General/Bose_Mandakranta_(editor)_-_The_Ramayana_Revisited.pdf#page=354).

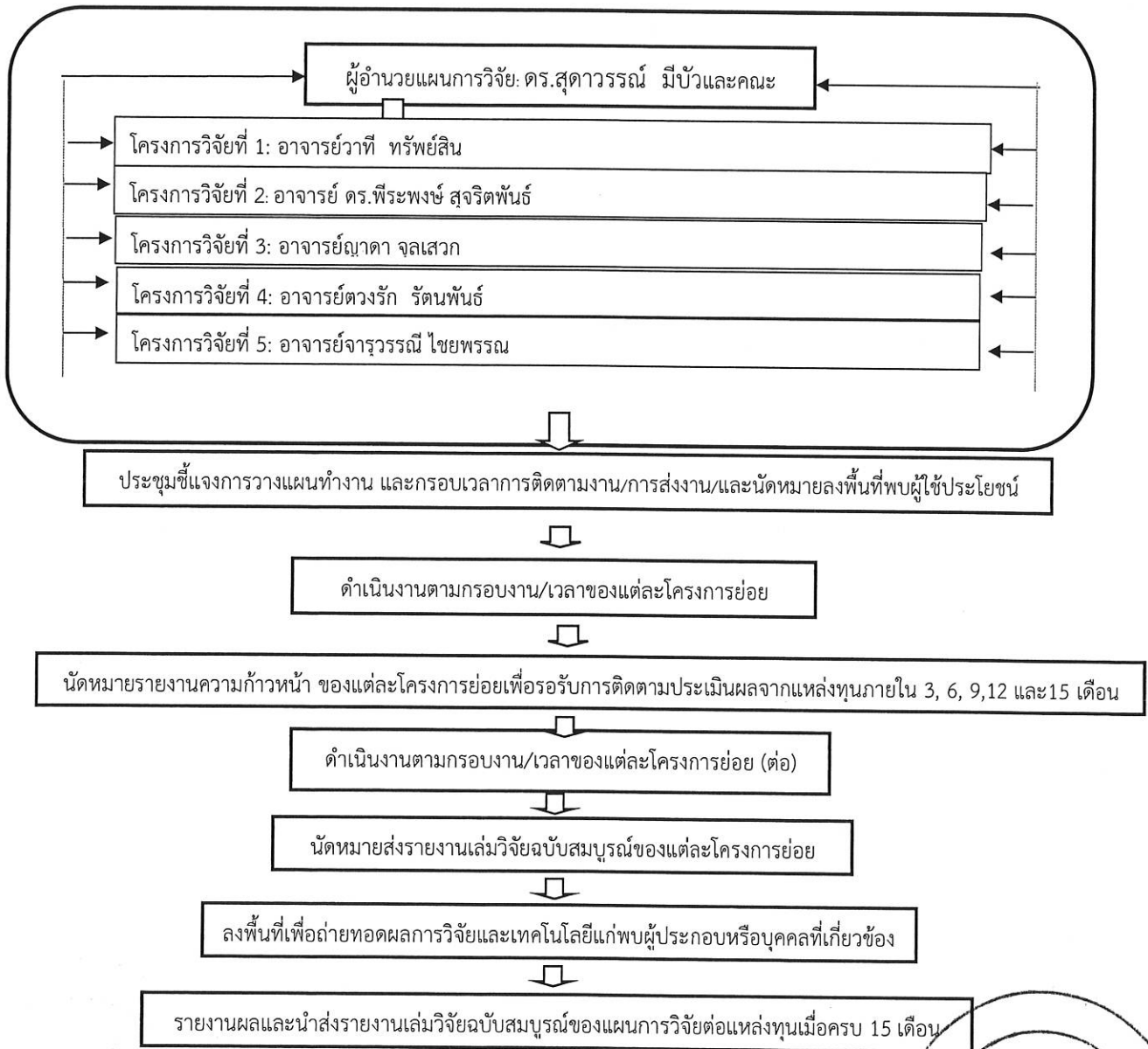
8. วิธีการดำเนินงานวิจัย (ระบุวิธีการดำเนินงานวิจัยที่สำคัญโดยสรุป)

สามารถสรุปแผนการดำเนินงานของโครงการย่อยแต่ละโครงการได้ดังนี้

8.1 การดำเนินงานของแผนโครงการวิจัย

แผนงานวิจัยเรื่อง “การจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนังตะลุงเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักรักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช” หลังจากประชุมชี้แจงการวางแผนการทำงานและกรอบเวลา การติดตามงาน การส่งงาน และการนัดหมายการลงพื้นที่ เพื่อทำการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน ประเด็นปัญหาสู่การพัฒนาโจทย์การวิจัย งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณ ผู้วิจัยทุกโครงการได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย นายหนังตะลุงมีอาชีพ นายหนังตะลุงเยาวชน แกนนำด้านการแสดงหนังตะลุง ผู้ชมการแสดงหนังตะลุง นักวิชาการ ตลอดจนตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม โดยใช้เครื่องมือแบบสัมภาษณ์และแนวคำถามสนทนากลุ่ม ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย การประชุมชี้แจงโครงการวิจัย การวางแผนการดำเนินการวิจัย การศึกษารูปแบบการแสดงหนังตะลุง การศึกษาอัตลักษณ์การแสดงหนังตะลุง การนำข้อมูลมาวิเคราะห์และพัฒนาอัตลักษณ์การแสดงหนังตะลุง การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในรูปเขียนบรรยายพรรณนา และเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยแบบผสม (Mixed method research) ทำการศึกษาศิลปะการแกะหนังตะลุงเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์จากหนังตะลุง

นครศรีธรรมราช “สู่การเป็นผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ของจังหวัดนครศรีธรรมราช” ดำเนินการวิจัยตามพื้นฐานแนวคิด “มุ่งเป้าการวิจัยเพื่อเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาภาคีหลักในพื้นที่ให้เกิดแผนความร่วมมือ (Cooperation plan) ในการจัดทำแผนที่วัฒนธรรม (Cultural Mapping) หนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราชของผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล (cultural product) / การแสดงหนึ่งตระกูล (cultural service) ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราชและมีพื้นที่การแสดงวัฒนธรรมหนึ่งตระกูล (cultural space) นำไปสู่การพัฒนาผู้ประกอบการวัฒนธรรม (cultural entrepreneur) เพื่อยกระดับรายได้ผู้ประกอบการ/ชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ผ่านผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและบริการทางวัฒนธรรมของหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภาพที่ 14 ขั้นตอนในการดำเนินงานของแผนงานวิจัย

8.2 การดำเนินงานของโครงการวิจัยย่อย

สามารถสรุปแผนการดำเนินงานของโครงการย่อยแต่ละโครงการได้ดังนี้

วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการวิจัยโดยสรุป
<p>โครงการวิจัยย่อย 1 การศึกษาดำเนินงาน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา ผลิตภัณฑ์ และการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยสู่การสร้างแผนที่หนังตะลุงของจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อศึกษาดำเนินงาน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา หนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช 2. เพื่อศึกษาผลิตภัณฑ์และการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช 3. สร้างแผนที่วัฒนธรรมหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช 	<p>วิธีการดำเนินการวิจัยโดยสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ดำเนินงาน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา หนังตะลุง 2 ยุคของจังหวัดนครศรีธรรมราช <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ข้อมูลทุติยภูมิโดยการศึกษาจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย 1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มย่อยร่วมกับปราชญ์ชุมชน นายหนังตะลุง กลุ่มโอท็อป กลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อรวบรวมข้อมูลวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ไม่น้อยกว่า 3 ข้อมูล ได้แก่ ดำเนินงาน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา พิธีกรรม ความเชื่อ 1.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินผลตอบแทนทางสังคม (SROI) 1.4 สร้างฐานข้อมูลระบบสารสนเทศและทะเบียนนายหนัง 2 ยุค 2. ศึกษาผลิตภัณฑ์และการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยหนังตะลุงของจังหวัดนครศรีธรรมราช <ol style="list-style-type: none"> 2.1 สำรวจ สัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มย่อยร่วมกับปราชญ์ชุมชน กลุ่มนายหนังตะลุง กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มโอท็อป 2.2 รวบรวมข้อมูลวัฒนธรรมที่จับต้องได้ ถ่ายภาพ จับพิกัด เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงพื้นที่ และข้อมูลเชิงบรรยาย <ul style="list-style-type: none"> • ผลิตภัณฑ์หนังตะลุงไม่น้อยกว่า 3 ประเภท ได้แก่ ตัวหนังตะลุง ของที่ระลึก และของตกแต่งบ้าน ที่พัก โรงแรม • นายหนังตะลุง 2.3 วิเคราะห์และบันทึกข้อมูลผลิตภัณฑ์หนังตะลุง และนายหนังตะลุงร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ พร้อมทั้งนำร่างแผนที่ Cultural product และแผนที่ Cultural service ให้กับปราชญ์ชุมชน กลุ่มนายหนังตะลุง กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มโอท็อปตรวจสอบความถูกต้อง 2.4 จัดทำแผนที่ Cultural product และแผนที่ Cultural service 3. เพื่อสร้างแผนที่วัฒนธรรมหนังตะลุง (culture Mapping) ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ข้อมูลเชิงพื้นที่ ได้แก่ พิกัด ที่ตั้ง 3.2 ข้อมูลเชิงบรรยาย ได้แก่ องค์ความรู้เกี่ยวกับหนังตะลุง 3.3 วิเคราะห์และบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมหนังตะลุงร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ พร้อมทั้งนำร่างแผนที่หนังตะลุง (culture Mapping) ให้กับปราชญ์ชุมชน กลุ่มนายหนังตะลุง กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มโอท็อปตรวจสอบความถูกต้อง 3.4 นำข้อมูลเข้าระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) และ QR code 3.5 นำเสนอผลการศึกษา รวมทั้งคืนข้อมูลและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับหนังตะลุง (culture Mapping) ผ่านระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ และ QR Codeกลับไปยังพื้นที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจ 4. การจัดทำและเผยแพร่รายงานการวิจัย

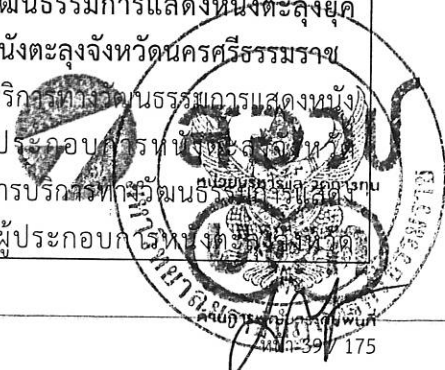

โครงการวิจัยย่อย 2 การสร้างความร่วมมือและเครือข่ายหนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช

<p>1. เพื่อสร้างกลไกความร่วมมือของเครือข่ายหนึ่งตระกูลและผู้ประกอบการวัฒนธรรมในการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>2. เพื่อสร้างตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>3. เพื่อสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช</p>	<p>1. สร้างกลไกความร่วมมือของเครือข่ายหนึ่งตระกูลและผู้ประกอบการวัฒนธรรมในการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย และศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มแกนนำชุมชน/ผู้นำชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน/ตัวแทนสถาบันการศึกษาในชุมชน/เครือข่ายศิลปิน/ตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ตัวแทนหน่วยงานด้านวัฒนธรรม/ภาคธุรกิจ</p> <p>2. สร้างตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย และข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม จากแกนนำชุมชน/ผู้นำชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน/ตัวแทนสถาบันการศึกษาในชุมชน/เครือข่ายศิลปิน/ตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ตัวแทนหน่วยงานด้านวัฒนธรรม/ภาคธุรกิจ</p> <p>3. สร้างเส้นทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย และศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มจากแกนนำชุมชน/ผู้นำชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน/ตัวแทนสถาบันการศึกษาในชุมชน/เครือข่ายศิลปิน/ตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ตัวแทนหน่วยงานด้านวัฒนธรรม/ภาคธุรกิจ</p> <p>จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล โดยการสนทนากลุ่มและ SWOT Analysis และการจัดทำและเผยแพร่รายงานการวิจัยต่อไป</p>
--	---

โครงการวิจัยย่อย 3 การจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช

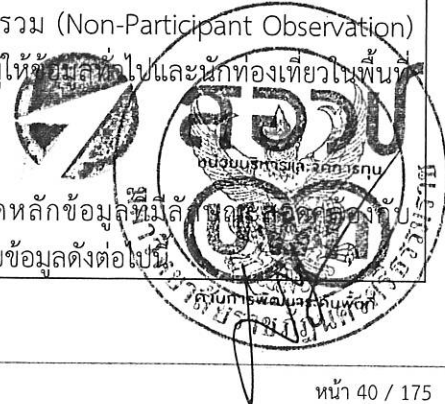
<p>1. เพื่อศึกษาการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>3. เพื่อสร้างผู้ประกอบการการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยสู่การยกระดับรายได้ชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10</p>	<p>1. การจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>1.1 ข้อมูลทุติยภูมิโดยการศึกษจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย</p> <p>1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มย่อยร่วมกับ นายหนึ่งตระกูล เพื่อรวบรวมข้อมูลวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย</p> <p>1.3 วิเคราะห์ข้อมูลการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>2. พัฒนารูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>2.1 นำข้อมูลจากการวิเคราะห์การจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช มาพัฒนารูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช</p>
---	---

	<p>นครศรีธรรมราช</p> <p>2.2 สร้างกลยุทธ์การนำเสนอรูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการ แสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ให้กับผู้ประกอบการหนังตะลุง</p> <p>2.3 นำเสนอรูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุค ดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราชใน ย่านวัฒนธรรมและแหล่งประกอบการอื่นๆ</p> <p>2.4 ปรับปรุงรูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุค ดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>3. สร้างผู้ประกอบการการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การ ยกระดับรายได้ชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10</p> <p>3.1 วิเคราะห์ข้อมูลการยกระดับรายได้ของผู้ประกอบการการแสดงหนังตะลุง ROI</p> <p>4. การจัดทำและเผยแพร่รายงานการวิจัย</p>
--	---

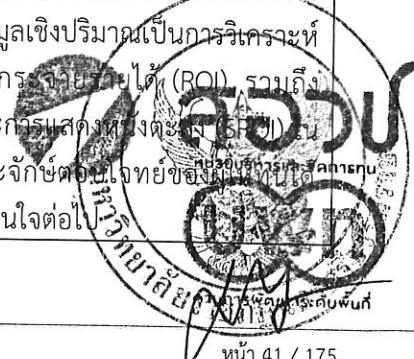
**โครงการวิจัยย่อย 4 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนังตะลุงเพื่อยกระดับผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัด
นครศรีธรรมราช**

<p>1. เพื่อศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์และ ศิลปะการแกะหนังตะลุงมาเป็น แนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ หนังตะลุง</p> <p>2. เพื่อพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์หนัง ตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อสร้างผู้ประกอบการทาง วัฒนธรรมยกระดับรายได้ชุมชนใน พื้นที่เป้าหมายเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10</p>	<p>1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง</p> <p>ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการแกะหนัง ตะลุงและการออกแบบใน จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย ประชาชนชุมชน นายหนัง ผู้ประกอบการหนังตะลุง อาจารย์และผู้เชี่ยวชาญ และนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง ซึ่งกำหนดการศึกษา จากกลุ่มผู้รู้ กลุ่มผู้ปฏิบัติ และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป</p> <p>2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ประกอบด้วย</p> <p>2.1 แบบสำรวจเบื้องต้น (Basic Survey) เพื่อศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์ และศิลปะการแกะหนังตะลุงมาเป็นแนวทางในการออกแบบ ผลิตภัณฑ์หนังตะลุง</p> <p>2.2 แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง (Structured Interview) เพื่อใช้ สัมภาษณ์ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง</p> <p>2.3 แนวทางการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth Interview) เป็นการ สัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) เพื่อใช้ สัมภาษณ์กลุ่มผู้รู้ / ผู้ปฏิบัติ ในประเด็นคำถามที่รูปแบบผลิตภัณฑ์ และศิลปะการแกะหนังตะลุง</p> <p>2.4 แบบสังเกต (Observation) เป็นแบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant) และไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) เพื่อใช้สังเกตกลุ่มประชาชนผู้ให้ข้อมูลทั่วไปและนักท่องเที่ยวในพื้นที่ จังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>3. การเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยยึดหลักข้อมูลที่มีคุณภาพและมีความถูกต้อง วัตถุประสงค์ของงานวิจัย ซึ่งมีวิธีการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้</p>
---	--

	<p>3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารงานวิจัย หรือที่มีการศึกษาไว้ในประเด็นที่เกี่ยวข้องรูปแบบผลิตภัณฑ์และศิลปะการแกะหนังตะลุง</p> <p>3.2 การเก็บข้อมูลภาคสนาม เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากพื้นที่ทำการศึกษาวิจัยโดยวิธีการสำรวจเบื้องต้น/สัมภาษณ์ที่ไม่เป็นทางการ และการสัมภาษณ์ที่เป็นทางการ/การสัมภาษณ์เชิงลึก/การสังเกตแบบไม่มีส่วนรวม/การสังเกตแบบมีส่วนรวม</p> <p>4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ในการจัดทำข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการนำข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาเอกสารและข้อมูลจากภาคสนามโดยแยกตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย</p> <p>4.1 ข้อมูลทั้งที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสาร และข้อมูลภาคสนามที่รวบรวมไว้จากการสำรวจเบื้องต้น การสังเกต การสัมภาษณ์ มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งในการตรวจสอบความถูกต้องข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยวิธี Investigator Triangulation</p> <p>4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)</p> <p>5. กระบวนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัยนำผลจากการศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบผลิตภัณฑ์และศิลปะการแกะหนังตะลุงร่วมกันระหว่างผู้วิจัยและประชากรกลุ่มตัวอย่าง เพื่อแนวทางการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนังตะลุง ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) จากนั้นจัดตารางตรวจสอบความถี่ ดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงของข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยประมวลผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ โดยใช้เกณฑ์ในการเลือกความถี่ร้อยละ 50</p>
--	--

<p>โครงการวิจัยย่อย 5</p>	<p>งานวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ที่เน้นในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ การเลือกกลุ่มเป้าหมายโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น โดยวิธีการเลือกสุ่มแบบเจาะจง เพื่อให้ได้ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลที่มีความรู้มากในชุมชน มีชุมชนทั้งสิ้น 10 ชุมชน จะมีการเก็บข้อมูลจากชุมชนต่างๆ ครบทุกชุมชน สำหรับเครื่องมือหลักที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ ข้อมูลเชิงพรรณนาที่ได้รับจากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจะใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) รวมถึงการวิเคราะห์จากผังการไหลที่แสดงภาพรวมทั้งหมดของห่วงโซ่คุณค่าเดิมและคุณค่าใหม่ ตั้งแต่เริ่มโครงการ ข้อมูลเชิงปริมาณเป็นการวิเคราะห์สุขภาพทางการเงิน ต้นทุนต่าง ๆ การวัดการกระจายรายได้ (ROI) รวมถึงประเมินผลตอบแทนทางสังคมของผลิตภัณฑ์และการแสดงหนังตะลุง (SFP) ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อปะชาชนและผู้ให้ทุนได้โดยตรง และเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป</p>
----------------------------------	--

8.3 Logical framework matrix ของวิจัยแผน “การจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนึกที่ท้องถิ่น จังหวัดนครศรีธรรมราช”

	กิจกรรม (Project Description)	ตัวชี้วัด (Indicators)	หลักฐาน (Verifiable Indicators)	ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อ ความสำเร็จ (Assumption)
<p>Goal (Outcome)</p> <p>ยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนึกท้องถิ่นด้วยทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้ได้รับผลประโยชน์จากโครงการวิจัยมีดังนี้ ผู้ประกอบการแสดงหนึ่งตระกูล (cultural service) ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยและผู้ประกอบการผลิตภัณฑหนึ่งตระกูล cultural product) ของจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนไม่น้อยกว่า 15</p>	<p>1. กลไกการร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ศิลปินหนึ่งตระกูล ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชนไม่น้อยกว่า 1 กลไก</p> <p>2. ฐานข้อมูลแผนที่ทางวัฒนธรรม (cultural mapping) หนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราชไม่น้อยกว่า 1 ชุด</p> <p>3. ความร่วมมือ (Cooperation) ของภาครัฐและเอกชนในการจัดการเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนึกท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่น้อยกว่า 1 กลไก</p> <p>4. การแสดงหนึ่งตระกูล (cultural service) ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนไม่น้อยกว่า 15 ราย</p> <p>5. ผลิตภัณฑหนึ่งตระกูล (cultural product) จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ชนิด</p> <p>6. สร้างผู้ประกอบการ (cultural entrepreneur) การแสดงหนึ่งตระกูล/ผลิตภัณฑหนึ่งตระกูลจำนวนไม่น้อยกว่า 15 ราย</p> <p>7. ยกระดับรายได้ผู้ประกอบการ/ชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10</p>	<p>1. แผนกลไกการร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ศิลปินหนึ่งตระกูล ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน</p> <p>2. ฐานข้อมูลแผนที่ทางวัฒนธรรม (cultural mapping)</p> <p>3. ข้อตกลงความร่วมมือ</p> <p>4. ฐานข้อมูลรายชื่อนายหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>5. ฐานข้อมูลจำนวนผลิตภัณฑหนึ่งตระกูล</p> <p>6. ฐานข้อมูลจำนวนผู้ประกอบการแสดงหนึ่งตระกูล/ผลิตภัณฑหนึ่งตระกูล</p> <p>7. การวัดการกระจายรายได้</p>	<p>1. นโยบายและความต้องการของมหาวิทยาลัยกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภาครัฐและเอกชน ในยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนึกท้องถิ่นด้วยทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>2. ความร่วมมือจากนายหนึ่งตระกูลและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑหนึ่งตระกูลที่เข้าร่วมโครงการ</p>	

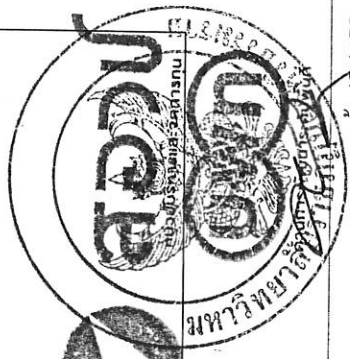
	กิจกรรม (Project Description)	ตัวชี้วัด (Indicators)	หลักฐาน (Verifiable Indicators)	ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อความสำเร็จ (Assumption)
Purpose (Objectives)	<p>1. เพื่อศึกษาดำเนินงาน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา ผลิตภัณฑ์ และการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยสู่การสร้างสรรค์ร่วมสมัยที่หนึ่งตระกูลและความร่วมมือเครือข่ายหนึ่งตระกูลของจังหวัดนครราชสีมา</p>	<p>1.1 ดำเนินงาน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา หนึ่งตระกูล 2 ยุคของจังหวัดนครราชสีมา วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ไม่น้อยกว่า 3 ข้อมูล ได้แก่ ฐานข้อมูลตำนานเรื่องเล่า ฐานข้อมูลภูมิปัญญา ฐานข้อมูลพิธีกรรมความเชื่อ</p> <p>1.2 วิสาหกิจชุมชนที่ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล (Cultural Product) 2 ยุค (ยุคดั้งเดิม ยุคสมัยใหม่) ไม่น้อยกว่า 5 กลุ่ม</p> <p>1.3 นักแสดงหนึ่งตระกูล (Cultural Service) 2 ยุค ไม่น้อยกว่า 30 กลุ่ม</p> <p>1.4 แผนที่วัฒนธรรมหนึ่งตระกูลจังหวัดนครราชสีมา (Cultural Mapping) ไม่น้อยกว่า 1 ชุด</p> <p>1.5 พื้นที่การแสดงวัฒนธรรมหนึ่งตระกูล (cultural space) ไม่น้อยกว่า 5 พื้นที่</p>	<p>1. ฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล (Cultural product) และนักแสดงหนึ่งตระกูล (Cultural service)</p> <p>2.2 ผู้ประกอบการ (cultural entrepreneur) ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล (Cultural product) และนักแสดงหนึ่งตระกูล (Cultural service) ไม่น้อยกว่า 15 ผลิตภัณฑ์/นายหนังกตระกูล</p> <p>2.3 การจัดการกระจายรายได้และการวัดสุขภาพการเงิน</p>	<p>1. นโยบายของจังหวัด/ประเทศ</p> <p>2. ความร่วมมือภาคภาครัฐและเอกชน</p> <p>3. เยาวชน</p>
	<p>2. เพื่อการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยและการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูลสู่การยกระดับผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครราชสีมา</p>	<p>2.1 ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล (Cultural product) และนักแสดงหนึ่งตระกูล (Cultural service) ไม่น้อยกว่า 15 ผลิตภัณฑ์/นายหนังกตระกูล</p> <p>2.2 ผู้ประกอบการ (Cultural entrepreneur) ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล (Cultural product) และนักแสดงหนึ่งตระกูล (Cultural service) ไม่น้อยกว่า 15 ผลิตภัณฑ์/นายหนังกตระกูล</p> <p>2.3 ยกระดับรายได้ผู้ประกอบการด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล ไม่น้อยกว่าร้อยละ</p>	<p>2.1 ฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล (Cultural product) และนักแสดงหนึ่งตระกูล (Cultural service)</p> <p>2.2 ผู้ประกอบการ (cultural entrepreneur) ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล (Cultural product) และนักแสดงหนึ่งตระกูล (Cultural service) ไม่น้อยกว่า 15 ผลิตภัณฑ์/นายหนังกตระกูล</p> <p>2.3 การจัดการกระจายรายได้และการวัดสุขภาพการเงิน</p>	<p>1. นโยบายและความต้องการของมหาวิทยาลัยกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภาครัฐและเอกชน</p> <p>ในยกระดับเศรษฐกิจชุมชน</p> <p>และสำนักที่รักท้องถิ่นด้วย</p> <p>ทางวัฒนธรรม</p> <p>จังหวัดนครราชสีมา</p> <p>และโดย</p>

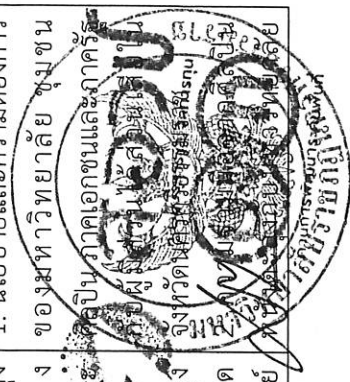
กิจกรรม (Project Description)	ตัวชี้วัด (Indicators)	หลักฐาน (Verifiable Indicators)	ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อ ความสำเร็จ (Assumption)
	10		3. สถานการณ์โควิด 4. ภัยพิบัติ
3. เพื่อยกระดับอัตราการเติบโตของมูลค่าเศรษฐกิจฐานรากและมูลค่าสินค้าผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราชเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10	1.1. มูลค่าสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน 20 ชุมชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 1.2. การกระจายรายได้ภายในชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10	1.1. ห่วงโซ่มูลค่าเดิมและห่วงโซ่มูลค่าใหม่ 1.2. รายได้ในชุมชน 1.3. วัคค่า SROI ละ ROI 1.4. การวัดสุขภาพการเงิน	1. สถานการณ์โควิด 2. ภัยพิบัติ
Output 1. แผนที่ทางวัฒนธรรม (cultural mapping) หนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราชไม่น้อยกว่า 1 ชุด 2. ความร่วมมือ (Cooperation) ของภาคีรัฐและเอกชนในการจัดการเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนึกท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่น้อยกว่า 1 กลไก 3. การแสดงหนึ่งตระกูล (cultural service) ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ราย 4. ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล (cultural product) จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ชนิด 5. สร้างผู้ประกอบการ (cultural entrepreneur) การแสดงหนึ่งตระกูล (cultural service) ยุค	1. ข้อมูลแผนที่ทางวัฒนธรรม (cultural mapping) หนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราชไม่น้อยกว่า 1 ชุด 2. ความร่วมมือ (Cooperation) ของภาคีรัฐและเอกชนในการจัดการเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนึกท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่น้อยกว่า 1 กลไก 3. การแสดงหนึ่งตระกูล (cultural service) ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ราย 4. ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล (cultural product) จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ชนิด 5. สร้างผู้ประกอบการ (cultural entrepreneur) การแสดงหนึ่งตระกูล (cultural service) ยุค	1. แผนกลไกการร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ศิลปินหนึ่งตระกูล ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน 2. ฐานข้อมูลแผนที่ทางวัฒนธรรม (cultural mapping) 3. ข้อตกลงความร่วมมือ 4. ฐานข้อมูลรายชื่อหน่วยงานหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช 5. ฐานข้อมูลจำนวนผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล 6. ฐานข้อมูลจำนวนผู้ประกอบการแสดงหนึ่งตระกูล/ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล 7. การวัดการกระจายรายได้	1. ความร่วมมือภาคีภาครัฐและเอกชน 2. สถานการณ์โควิด 3. ภัยพิบัติ

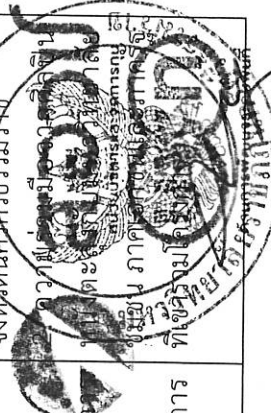
	กิจกรรม (Project Description)	ตัวชี้วัด (Indicators)	หลักฐาน (Verifiable Indicators)	ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อ ความสำเ็จ (Assumption)
	<p>ตั้งเดิมและยุครวมสมัย ของจังหวัด นครศรีธรรมราช</p> <p>4. ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล (cultural product)</p> <p>5. สร้างผู้ประกอบการ (cultural entrepreneur) การ แสดงหนึ่งตระกูล/ ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล</p> <p>6. ร ะ ดั บ ร าย ไ ต่ ผู้ประกอบการ/ชุมชนไม่ น้อยกว่าร้อยละ 10</p> <p>7. การจตทรัพย์สินทาง ปัญญาเกี่ยวกับการแสดง หนึ่งตระกูล/ผลิตภัณฑ์หนึ่ง ตระกูล ไม่น้อยกว่า 5 ชิ้น</p> <p>8. บทความวิชาการที่ ได้รับ การ ตี พิมพ์ ใน วารสารวิชาการระดับชาติ หรือนานาชาติไม่น้อยกว่า 5 ฉบับ</p>	<p>น้อยกว่า 5 ราย</p> <p>6. ยกระดับรายได้ผู้ประกอบการ/ชุมชนไม่น้อย กว่าร้อยละ 10</p>		

	กิจกรรม (Project Description)	ตัวชี้วัด (Indicators)	หลักฐาน (Verifiable Indicators)	ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อ ความสำเร็จ (Assumption)
Activities	<p>1. การศึกษาด้านาน เรื่อง ภูมิปัญญา ผลิตภัณฑ์ และการแสดงหนึ่งตระกูล ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย</p> <p>สู่การสร้างแผนที่หนึ่ง ตระกูลของจังหวัด นครศรีธรรมราช</p>	<p>1. ฐานข้อมูลด้านาน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา หนึ่ง ตระกูล 2 ยุคของจังหวัดนครศรีธรรมราช วัฒนธรรม ที่จับต้องไม่ได้ ไม่น้อยกว่า 3 ข้อมูล ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> • ฐานข้อมูลด้านาน เรื่องเล่า • ฐานข้อมูลภูมิปัญญา • ฐานข้อมูลพิธีกรรม ความเชื่อ <p>2. กลุ่มผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล 2 ยุค (ยุคดั้งเดิม ยุค สมัยใหม่) เป็นวัฒนธรรมที่จับต้องได้ ไม่น้อยกว่า 3 ประเภท ได้แก่ ตัวหนึ่งตระกูล ของที่ระลึก ของตกแต่งบ้าน ที่ปัก ไร่แรม สู่การสร้างแผนที่ Cultural Product</p> <p>3. นักแสดงหนึ่งตระกูล 2 ยุค (ยุคดั้งเดิม ยุค สมัยใหม่) สู่การสร้างแผนที่ Cultural Service</p> <p>4. สร้างแผนที่วัฒนธรรมหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและ ยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช (Cultural Mapping)</p>	<p>1. ฐานข้อมูลด้านาน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา หนึ่ง ตระกูล 2 ยุคของจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>2. กลุ่มผลิตภัณฑ์และนักแสดงหนึ่งตระกูล 2 ยุค (ยุคดั้งเดิม ยุคสมัยใหม่)</p> <p>3. แผนที่ Cultural Product และแผนที่ Cultural Service</p> <p>4. แผนที่วัฒนธรรมหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วม สมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช (Cultural Mapping)</p> <ul style="list-style-type: none"> • GIS • QR Code • ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ 	<p>1. สอดคล้องกับพันธกิจของ มหาวิทยาลัยในเรื่องการทำ บำรุง ฟื้นฟู ศิลปะ และ วัฒนธรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>2. ความร่วมมือจากนายหนึ่ง ตระกูลและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูลที่เข้าร่วม โครงการ</p>
	<p>2. การสร้างความร่วมมือ และเครือข่ายหนึ่งตระกูล เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ ชุมชนและสำนักท้องถิ่น ย่านตลาดวัฒนธรรมหน้า วัดพระมหาธาตุ วรมหาวิหาร จังหวัด</p>	<p>1. กลไกความร่วมมือ Collaborative Mechanism) ระหว่างเครือข่ายหนึ่งตระกูลระหว่าง มหาวิทยาลัย ชุมชน ศิลปิน ภาคเอกชน และ ภาครัฐ</p> <p>2. พื้นที่การแสดงวัฒนธรรมหนึ่งตระกูล (cultural space) ไม่น้อยกว่า 5 พื้นที่</p> <p>3. เส้นทางและกิจกรรมการท่องเที่ยว (Cultural</p>	<p>1. นโยบายและความต้องการ ของมหาวิทยาลัย ชุมชน ศิลปิน ภาคเอกชนและภาครัฐ</p> <p>2. ฐานข้อมูลพื้นที่การแสดงวัฒนธรรม หนึ่งตระกูล (Cultural space) จำนวน 5 พื้นที่ ได้แก่ ตลาด วัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ศูนย์</p>	<p>1. นโยบายและความต้องการ ของมหาวิทยาลัย ชุมชน ศิลปิน ภาคเอกชนและภาครัฐ</p> <p>2. ฐานข้อมูลพื้นที่การแสดงวัฒนธรรม หนึ่งตระกูล (Cultural space) จำนวน 5 พื้นที่ ได้แก่ ตลาด วัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ศูนย์</p>

	กิจกรรม (Project Description)	ตัวชี้วัด (Indicators)	หลักฐาน (Verifiable Indicators)	ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อ ความล้ำไ้จ (Assumption)
	นครศรีธรรมราช	Mapping) ทางวัฒนธรรมของหนึ่งตระกูล ไม่น้อยกว่า 1 เส้นทาง/กิจกรรมการท่องเที่ยว	ศิลปะวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กลุ่มวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลเขาพังไกร (ดร.บุญธรรม เทิดเกียรติชาติ) พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุชาติ ทรัพย์สิน และคัรวินายหนึ่ง	ชุมชน ภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้าร่วมโครงการฯ
3. การจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย	3. ผู้ประกอบการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10	1. ข้อมูลการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูล ไม่น้อยกว่า 2 ยุค 2. รูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูล อย่างน้อย 1 รูปแบบ	1. ข้อมูลการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย 2. รูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย 3. ข้อมูลรายได้ของผู้ประกอบการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย	1. ความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ 2. ความร่วมมือของผู้ประกอบการแสดงหนึ่งตระกูล
4. การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช	1. ข้อมูลรูปแบบผลิตภัณฑ์และศิลปะการแกะหนึ่งตระกูล ไม่น้อยกว่า 1 ชุด 2. แนวทางการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่น้อยกว่า 2 แนวทาง 3. ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล (cultural product) จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ชนิด 4. สร้างผู้ประกอบการ (cultural entrepreneur) ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล จำนวนไม่น้อยกว่า 5 ราย	1. ข้อมูลรูปแบบผลิตภัณฑ์และศิลปะการแกะหนึ่งตระกูล 2. ข้อมูลผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช 3. ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล (cultural product) 4. ข้อมูลจำนวนผู้ประกอบการด้านส่งออกผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล 5. การวัดการกระจายรายได้ของผู้ประกอบการด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล	1. นโยบายและความต้องการของมหาวิทยาลัย ชุมชนศิลปิน ภาคเอกชนและภาครัฐกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในจังหวัดนครศรีธรรมราช 2. ความร่วมมือจากศิลปินแห่งชาติและภาคเอกชนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล 3. ข้อมูลรายได้ของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ	1. นโยบายและความต้องการของมหาวิทยาลัย ชุมชนศิลปิน ภาคเอกชนและภาครัฐกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในจังหวัดนครศรีธรรมราช

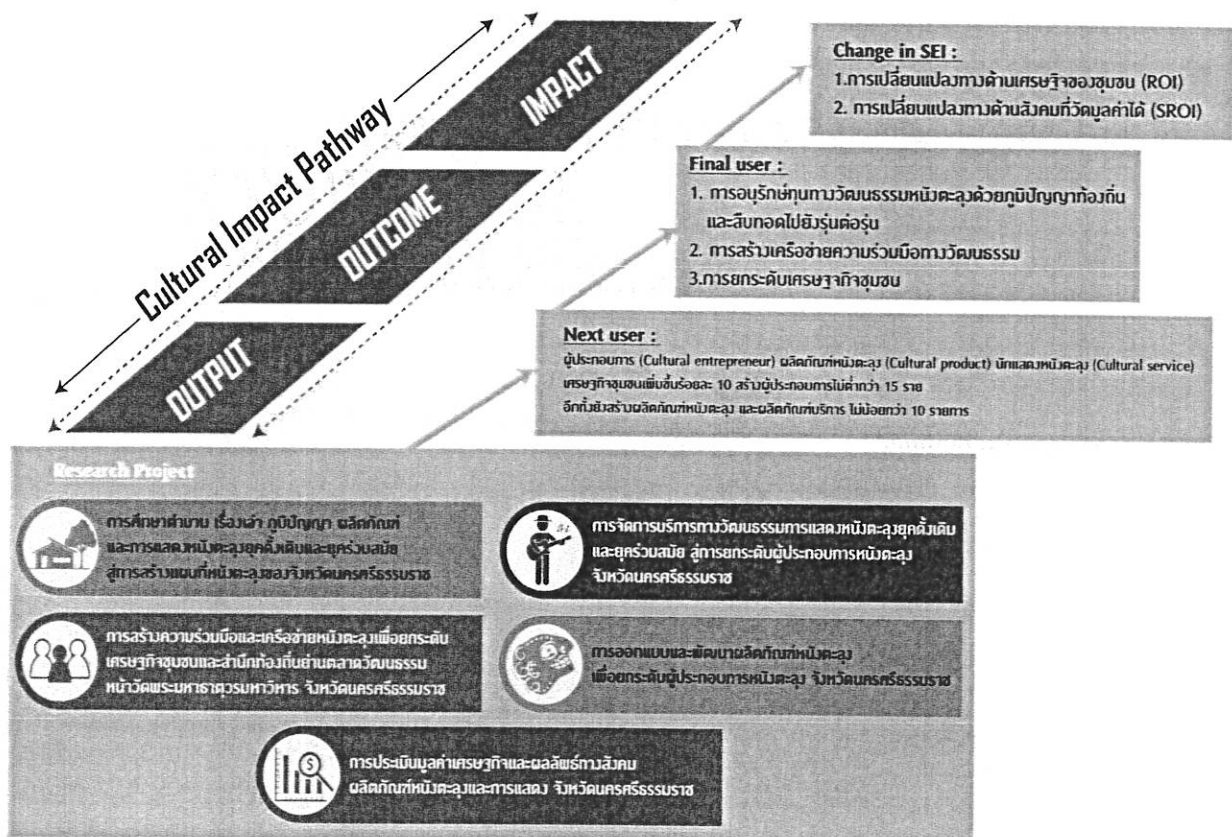
กิจกรรม (Project Description)	ตัวชี้วัด (Indicators)	หลักฐาน (Verifiable Indicators)	ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อ ความต่ำเร้จ (Assumption)
5. การประเมินมูลค่าเศรษฐกิจและผลลัพธ์ทางสังคมผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล และการแสดง จังหวัด นครศรีธรรมราช	5. ยกระดับรายได้ผู้ประกอบการด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 1. ฐานข้อมูลพื้นฐานของชุมชน สำหรับผลิตภัณฑ์ และการแสดงหนึ่งตระกูล ไม่น้อยกว่า 10 กิจกรรม 2. รูปแบบห่วงโซ่คุณค่าเดิมและคุณค่าใหม่ของผลิตภัณฑ์ และการแสดงหนึ่งตระกูล จังหวัด นครศรีธรรมราช 3. ฐานข้อมูลการประเมินมูลค่าเศรษฐกิจผลิตภัณฑ์ และการแสดงหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช 4. ฐานข้อมูลการประเมินผลตอบแทนทางสังคมของผลิตภัณฑ์ และการแสดงหนึ่งตระกูล ในจังหวัด นครศรีธรรมราช	1. รูปแบบห่วงโซ่คุณค่าเดิมและคุณค่าใหม่ของผลิตภัณฑ์ และการแสดงหนึ่งตระกูล จังหวัด นครศรีธรรมราช 2. ฐานข้อมูลวัตถุประสงค์และอัตรการเติบโตทางเศรษฐกิจผลิตภัณฑ์ และการแสดงหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช 3. ฐานข้อมูลการประเมินผลตอบแทนทางสังคมของผลิตภัณฑ์ และการแสดงหนึ่งตระกูล ในจังหวัด นครศรีธรรมราช 4. ผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ และ นานาชาติ	1. นโยบายและความต้องการของมหาวิทยาลัยกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภาครัฐและเอกชน นโยบายระดับเศรษฐกิจชุมชน และสำนักรักท้องถิ่นด้วยทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูลจังหวัด นครศรีธรรมราช 2. ความร่วมมือจากนายหนึ่งตระกูลและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูลที่เข้าร่วมโครงการ
Input 1. ความรู้ ความพร้อม และประสบการณ์ของนักวิจัย 2. วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มอาชีพ/ตำบล 3. งบประมาณวิจัย 4. เงินลงทุนสนับสนุน	1. จำนวนนักวิจัยจาก 5 คณะ ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง 2. ผู้บริหารตำบล/เทศบาลตลอดสายนำจากเขาหลวงสู่อำวนนครศรีธรรมราช 3. จำนวนงบประมาณที่ได้รับสนับสนุนเพื่อการวิจัย 4. จำนวนเงินลงทุนสนับสนุน (incash/inkind)	1. ประวัตินักวิจัย 2. หลักฐานการจดทะเบียนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และกลุ่มอาชีพ 3. สัญญารับทุนโครงการวิจัย 4. รายละเอียดการสนับสนุนเงินลงทุนเพื่อการดำเนินงาน	1. วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มอาชีพกลุ่มเป้าหมาย/ตำบลบางพื้นที่ไม่มีใจ/ไม่พร้อม 2. ภาครัฐที่เกี่ยวข้องไม่ผลักดันนโยบายการสนับสนุนผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจ

8.4 การวิเคราะห์ Cultural Impact Partway

แผนงานการจัดการทุนทางวัฒนธรรมหนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักที่ท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้มีการกำหนดโครงการวิจัยย่อยดังนี้ 1. การศึกษาด้าน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา ผลิตภัณฑ์และการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยสู่การสร้างแผนที่หนึ่งตระกูลของจังหวัดนครศรีธรรมราช 2. การสร้างความร่วมมือและเครือข่ายหนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักที่ท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช 3. การจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช 4. การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช และ 5. การประเมินมูลค่าเศรษฐกิจและผลลัพธ์ทางสังคมผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูลและการแสดง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยทุกโครงการได้ศึกษาถึงผู้รับผลประโยชน์ทั้งที่อยู่ในกระบวนการต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำและส่งผลกระทบต่อสังคมในเชิงกว้างเพื่อการจัดการทุนทางวัฒนธรรมที่ยกระดับทางด้านเศรษฐกิจชุมชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 สร้างผู้ประกอบการไม่ต่ำกว่า 15 ราย อีกทั้ง สร้างผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูลและผลิตภัณฑ์บริการไม่น้อยกว่า 10 รายการ และผลตอบแทนทางสังคมที่วัดค่าได้ อันจะนำไปสู่การจัดการทุนทางวัฒนธรรมที่ยั่งยืนต่อไป แสดงดังภาพที่ 14

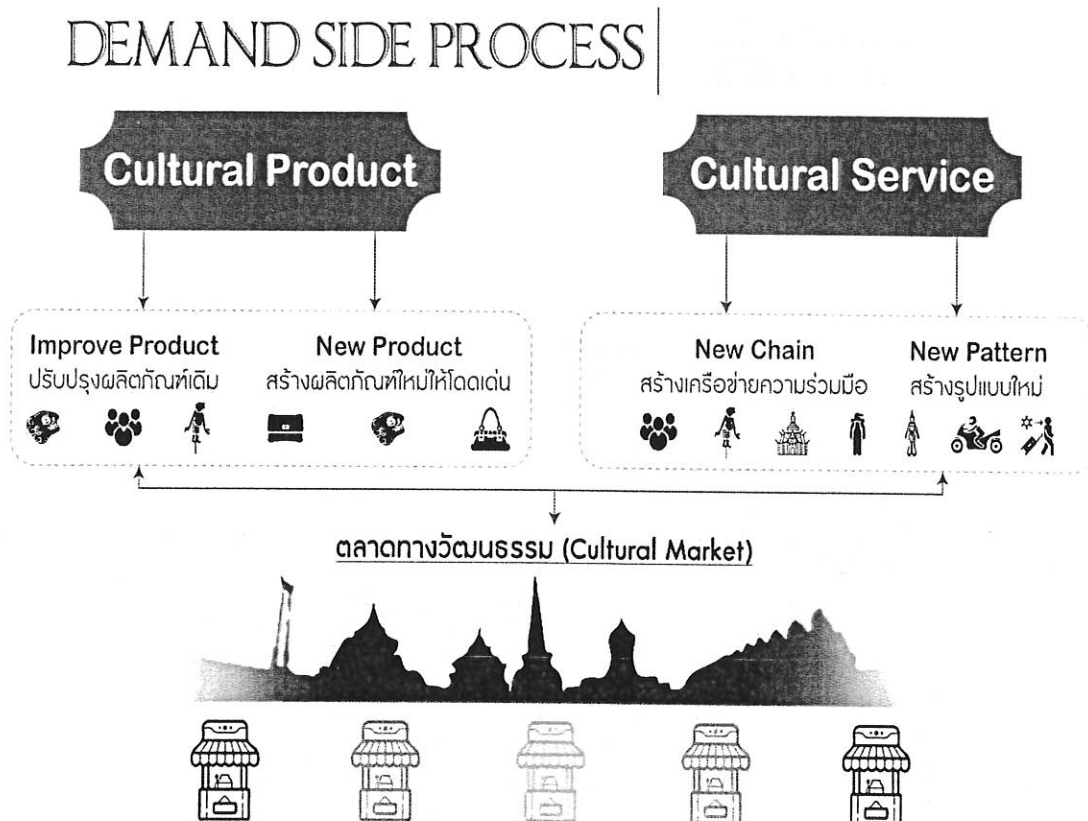
ภาพที่ 14 การวิเคราะห์ Cultural Impact Partway

ที่มา : ปรับปรุงจากสมพร อิศวิลานนท์และ

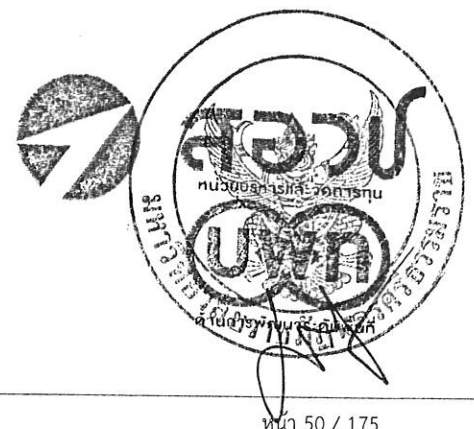

8.5 กระบวนการสร้างอุปสงค์ (Demand Size Process)

ทางโครงการวิจัยได้กำหนดกระบวนการสร้างอุปสงค์ เพื่อการยกระดับเศรษฐกิจชุมชน เป็นสองส่วนด้วยกัน คือ 1.ด้านผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล จะมีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์เดิมและการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ที่น่าสนใจของผู้บริโภค 2. ด้านผลิตภัณฑ์บริการหนึ่งตระกูล จะมีการสร้างกระบวนการทางด้านอุปสงค์โดยการสร้างเครือข่ายงานบริการและการสร้างรูปแบบการบริการแบบใหม่ที่นำเสนออุปสงค์ของทุนทางปัญญา แสดงดังภาพที่ 15

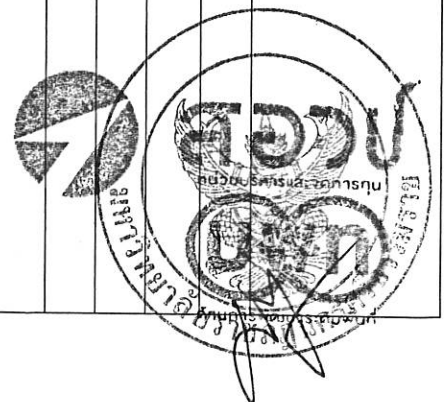

ภาพที่ 15 กระบวนการสร้างอุปสงค์ (Demand Size Process)

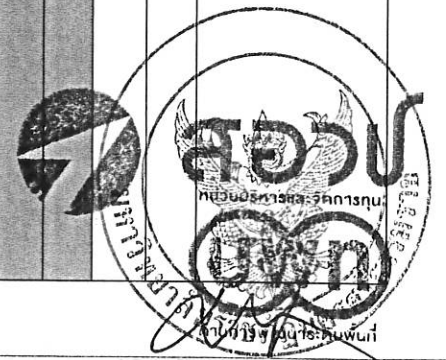

กิจกรรม	เดือนที่															ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
<p>การศึกษาจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย</p> <p>1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มย่อยร่วมกับปราชญ์ชุมชน นายหนังตะลุง กลุ่มโอท็อป กลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อรวบรวมข้อมูลวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ไม่น้อยกว่า 3 ข้อมูล ได้แก่ ตำนาน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา พิธีกรรม ความเชื่อ</p> <p>1.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินผลตอบแทนทางสังคม (SROI)</p> <p>1.4 สร้างฐานข้อมูลระบบสารสนเทศและทะเบียนนายหนัง 2 ยุค</p>																และทะเบียนนายหนัง 2 ข้อมูลการประเมินผลตอบแทนทางสังคม (SROI)
<p>2. ศึกษาผลิตภัณฑ์และการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิม และยุคร่วมสมัยหนังตะลุงของจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>2.1 สํารวจ สัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มย่อยร่วมกับปราชญ์ชุมชน กลุ่มนายหนังตะลุง กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มโอท็อป</p> <p>2.2 รวบรวมข้อมูล วัฒนธรรมที่จับต้องได้ ถ่ายภาพ จับพิกัด เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงพื้นที่ และข้อมูลเชิงบรรยาย</p> <ul style="list-style-type: none"> • ผลิตภัณฑ์หนังตะลุง ไม่น้อยกว่า 3 ประเภท ได้แก่ ตัวหนังตะลุง ของที่ระลึก และของตกแต่งบ้านที่พัก โรงแรม • นายหนังตะลุง ไม่น้อย 																1. แผนที่ Cultural product และแผนที่ Cultural service จำนวน 1 ชุด

กิจกรรม	เดือนที่															ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
<p>กว่า 30 คน</p> <p>2.3 วิเคราะห์และบันทึกข้อมูลผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูลและนายหนึ่งตระกูลรวมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ พร้อมทั้งนำร่างแผนที่ Cultural product และแผนที่ Cultural service ให้กับปราชญ์ชุมชน กลุ่มนายหนึ่งตระกูล กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มโอท็อป ตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>2.4 จัดทำแผนที่ Cultural product และแผนที่ Cultural service</p>																
<p>3. เพื่อสร้างแผนที่วัฒนธรรมหนึ่งตระกูล (culture Mapping) ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>3.1 ข้อมูลเชิงพื้นที่ ได้แก่ พิกัด ที่ตั้ง</p> <p>3.2 ข้อมูลเชิงบรรยาย ได้แก่ องค์ความรู้เกี่ยวกับหนึ่งตระกูล</p> <p>3.3 วิเคราะห์และบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมหนึ่งตระกูลรวมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ พร้อมทั้งนำร่างแผนที่หนึ่งตระกูล (culture Mapping) ให้กับปราชญ์ชุมชน กลุ่มนายหนึ่งตระกูล กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มโอท็อปตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>3.4 นำข้อมูลเข้าระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) และQR Code</p> <p>3.5 นำเสนอผลการศึกษา</p>																<p>1. ฐานข้อมูลแผนที่ทางวัฒนธรรม (cultural mapping) หนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่น้อยกว่า 1 ชุด</p>

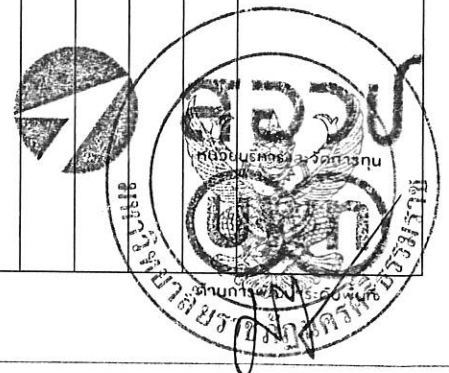

กิจกรรม	เดือนที่															ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15			
รวมทั้งคืนข้อมูลและเผยแพร่ข้อมูลแผนที่หนึ่งตระกูล (culture Mapping) ผ่านระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) และQR Code กลับไปยังพื้นที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจทั่วไป																		
4.การจัดทำและเผยแพร่รายงานการวิจัย																		รายงานการวิจัย

โครงการย่อยที่ 2 การสร้างความร่วมมือ เครือข่ายหนึ่งตระกูล การยกระดับเศรษฐกิจชุมชน สำนักท้องถิ่น ตลาดวัฒนธรรม วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร

กิจกรรม	เดือนที่															ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15			
1. เพื่อสร้างกลไกความร่วมมือของเครือข่ายหนึ่งตระกูลและผู้ประกอบการ วัฒนธรรมในการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาด วัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช																		
1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย																		
1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มแกนนำชุมชน/ผู้นำชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน/ตัวแทนสถาบันการศึกษาในชุมชน/เครือข่ายศิลปิน/ตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ตัวแทนหน่วยงาน																		

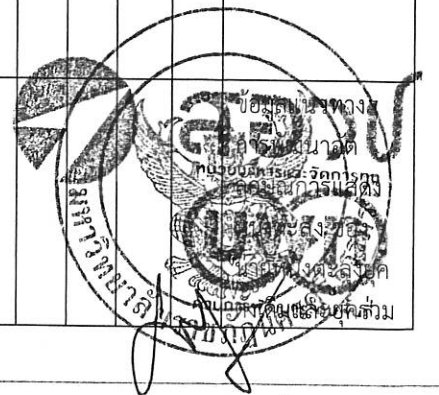
กิจกรรม	เดือนที่															ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
ด้านวัฒนธรรม/ภาคธุรกิจ																	
2. เพื่อสร้างตลาด วัฒนธรรมหน้าวัดพระ มหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช 2.1 ข้อมูลวิทยุภูมิ โดย การศึกษาจากเอกสาร งาน วิชาการ และงานวิจัย 2.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการ สังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มจาก แกนนำชุมชน/ผู้นำชุมชน/ ปราชญ์ชาวบ้าน/ตัวแทน สถาบันการศึกษาในชุมชน/ เครือข่ายศิลปิน/ตัวแทน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น/ตัวแทนหน่วยงาน ด้านวัฒนธรรม/ภาคธุรกิจ																	
3. เพื่อสร้างเส้นทางการ ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ของหนังตะลุง จังหวัด นครศรีธรรมราช 3.1 ข้อมูลวิทยุภูมิ โดย การศึกษาจากเอกสาร งาน วิชาการ และงานวิจัย 3.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการ สังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มจาก แกนนำชุมชน/ผู้นำชุมชน/ ปราชญ์ชาวบ้าน/ตัวแทน สถาบันการศึกษาในชุมชน/ เครือข่ายศิลปิน/ตัวแทน องค์กรปกครองส่วน																	

กิจกรรม	เดือนที่															ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
ท้องถิ่น/ตัวแทนหน่วยงาน ด้านวัฒนธรรม/ภาคธุรกิจ						■	■	■									
4. การวิเคราะห์ข้อมูล							→										
5. สรุปลงผลกลไกเครือข่าย และแนวทางการรวมกลุ่ม วิสาหกิจวัฒนธรรม โดย การสนทนากลุ่ม และ SWOT Analysis											■	■	■				
6. การจัดทำและเผยแพร่ รายงานการวิจัย												■	■	■	■	■	

โครงการย่อยที่ 3 การจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับ
ผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช

กิจกรรม	เดือนที่															ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
1. ศึกษาการจัดการบริการ ทางวัฒนธรรมการแสดงหนัง ตะลุงของนาย หนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุค ร่วมสมัย จ.นครศรีธรรมราช	■	■															
1.1 ข้อมูลทุติยภูมิโดย การศึกษาจากเอกสาร งาน วิชาการ และงานวิจัย	→																
1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการ สังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มจาก ผู้นำชุมชน/ปราชญ์ ชาวบ้าน/ตัวแทนหนัง ตะลุง สถานประกอบการ เกี่ยวกับหนังตะลุง/ตัวแทน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น/ตัวแทนหน่วยงาน ด้านวัฒนธรรม	■	■															
2. ศึกษาแนวทางการพัฒนา รูปแบบการจัดการบริการ ทางวัฒนธรรมการแสดง หนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุค ร่วมสมัย ของผู้ประกอบการ หนังตะลุงจังหวัด			→														

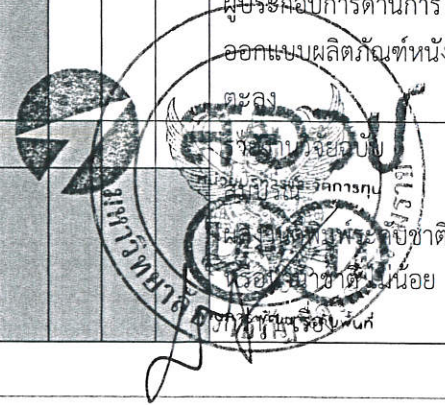
กิจกรรม	เดือนที่															ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
นครศรีธรรมราช																สมัย
2.1 ข้อมูลวิทยุภูมิ โดยการศึกษาจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัย																
2.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มผู้นำชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน/ตัวแทนนายหนังตะลุง																
3. วิเคราะห์ข้อมูล				→												รูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการ แสดงหนังตะลุง อย่างน้อย 1 รูปแบบ
4. พัฒนารูปแบบการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการ แสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิม และยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการหนังตะลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช																
5. สร้างผู้ประกอบการการ แสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิม และยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับรายได้ชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10																ผู้ประกอบการการ แสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
6. การจัดทำและเผยแพร่รายงานการวิจัย																

โครงการย่อยที่ 4 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนังตะลุงเพื่อยกระดับผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช

กิจกรรม	เดือนที่															ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1. ประชุมชี้แจงการวางแผนการทำงานและกรอบเวลา การติดตามงาน การส่งงาน และการนัดหมายการลงพื้นที่																ทีมงานและชุมชนทราบรายละเอียดโครงการวิจัย
2. ศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์และศิลปะการแกะหนังตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราช																
2.1 ศึกษาศิลปะและวิธีการ																

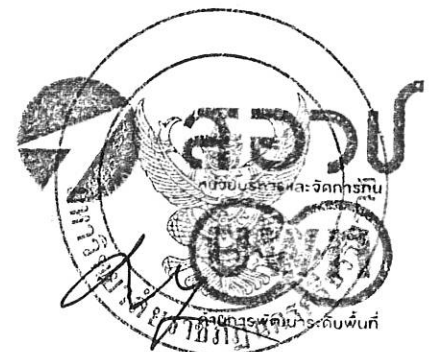
<p>แกะหนังตะลุงจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>2.2 สำรวจรูปแบบผลิตภัณฑ์จากหนังตะลุง</p> <p>ในจังหวัดนครศรีธรรมราช</p>																							
<p>3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์</p> <p>3.1 โฟกัสกรุประดมความคิดเห็นร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์</p> <p>3.2 จัดประชุมถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนังตะลุง</p>																							<p>1.แนวทางการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนังตะลุงเพื่อยกระดับผู้ประกอบการหนังตะลุง</p> <p>2.ข้อมูลจำนวนผู้ประกอบการด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์หนังตะลุง</p>
<p>4. ออกแบบผลิตภัณฑ์จากหนังตะลุงแบบมีส่วนร่วม</p>																							<p>ได้ต้นแบบผลิตภัณฑ์หนังตะลุง (cultural product) สำหรับประเมินผลงานการออกแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ</p>
<p>5. ดำเนินการออกแบบ</p> <p>5.1 ออกแบบภาพร่าง</p> <p>5.2 ทดลองขึ้นโครงสร้างลวดลายต้นแบบผลิตภัณฑ์</p> <p>5.3 ประเมินผลงานการออกแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1</p>																							<p>ได้ต้นแบบผลิตภัณฑ์หนังตะลุง (cultural product) สำหรับประเมินผลงานการออกแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2</p>
<p>6.ปรับปรุงพัฒนางานออกแบบ</p> <p>6.1 ประเมินผลงานการออกแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2</p> <p>6.2 สร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์จำนวน 10ผลิตภัณฑ์</p>																							<p>1.ได้ผลิตภัณฑ์หนังตะลุง (cultural product) ไม่น้อยกว่า 10 ผลิตภัณฑ์</p> <p>2.อนุมัติบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์อย่างน้อย 1 ผลงาน</p>
<p>7.ทดลองจำหน่ายในพื้นที่ตลาดย่านวัฒนธรรมฯ</p>																							<p>ข้อมูลการวัดการกระจายรายได้ของผู้ประกอบการด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์หนังตะลุง</p>
<p>8.จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์</p>																							<p>ข้อมูลการวัดการกระจายรายได้ของผู้ประกอบการด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์หนังตะลุง</p>
<p>9.รายงานผลและส่งเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อแหล่งทุน</p>																							<p>ข้อมูลการวัดการกระจายรายได้ของผู้ประกอบการด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์หนังตะลุง</p>

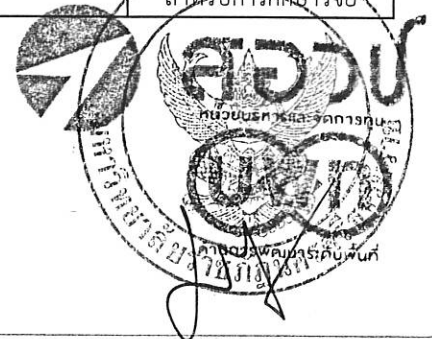
โครงการย่อยที่ 5 การประเมินห่วงโซ่มูลค่าเศรษฐกิจและผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุนของผลิตภัณฑ์
หนังตะลุงและการบริการแสดง จังหวัดนครศรีธรรมราช

กิจกรรม-การดำเนินงาน/กรอบเวลา (เดือนที่)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
<p>1. การวิเคราะห์วิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าเดิม การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน บริบทชุมชน ประวัติหนังตะลุง แต่ละ คณะใน จ.นครศรีธรรมราช</p> <p>1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษาจากเอกสาร งาน วิชาการ และงานวิจัย</p> <p>1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มแกนนำชุมชน/ผู้นำชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน/ตัวแทนสถาบันการศึกษาในชุมชน/เครือข่ายศิลปิน</p> <p>2. การประเมินมูลค่าเศรษฐกิจก่อนจัดโครงการ</p>															
<p>1. การประเมินห่วงโซ่มูลค่าใหม่ของหนังตะลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษาจากเอกสาร งาน วิชาการ และงานวิจัย</p> <p>1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม</p>															
<p>1. การประเมินผลตอบแทนทางสังคม (SROI)</p> <p>1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ โดยการศึกษาจากเอกสาร งาน วิชาการ และงานวิจัย</p> <p>1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม</p> <p>2. การวิเคราะห์วิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าเดิม</p> <p>3. การประเมินมูลค่าเศรษฐกิจหลังจัดโครงการ</p>															
5. การจัดทำและเผยแพร่รายงานการวิจัย															

10. สถานที่ทำวิจัย : โปรตระบุสถานที่ทำวิจัยจำแนกตามโครงการวิจัยโดยใช้ฐานข้อมูลจากระบบ และเพิ่มเติม
ชื่อเฉพาะ เช่น ชุมชน หมู่บ้าน

ลำดับ	ชื่อหน่วยงาน/บริษัท	ปี	แนวทาง ร่วม ดำเนินการ	การร่วมลงทุนในรูปแบบ ตัวเงิน (in-cash)	การร่วมลงทุนในรูปแบบอื่น (in-kind)
(เครือข่ายนายหนัง)					
1.	หนังแบงก์ อนุรักษ์ ศรีทิพย์ อ.ข้างกลาง จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัย ชุมชน	-	ให้ข้อมูลและแรงงานสำหรับ การศึกษาวิจัย
2.	หนังโอปอ ปริญญา รัตนบุรี อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัย ชุมชน	-	ให้ข้อมูลและแรงงานสำหรับ การศึกษาวิจัย
3.	หนังจำเนียร คำหวาน ต.โพธิ์ทอง อ.ท่าศาลา จ. นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัย ชุมชน	-	ให้ข้อมูลและแรงงานสำหรับ การศึกษาวิจัย
4.	หนังวีระ ลูกทุ่งบันเทิง ต.ปะเหลียน อ.สิชล จ. นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัย ชุมชน	-	ให้ข้อมูลและแรงงานสำหรับ การศึกษาวิจัย
5.	หนังวรรณ เทียนทอง ต.ท่าเรือ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัย ชุมชน	-	ให้ข้อมูลและแรงงานสำหรับ การศึกษาวิจัย
(เครือข่ายสถานประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน)					
6.	คุณศิริมาศ รัชคอง วิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑ์แกะหนังตะลุงรัชคอง 129/26 ม.5 ซ.รังสิตยา 2 ต.ปากนคร อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัย ชุมชน	-	เครื่องมือและให้แรงงาน สำหรับการเตรียมวัตถุดิบ สำหรับการศึกษาวิจัย
7.	คุณทวี คงบุรี วิสาหกิจชุมชนแกะหนังตะลุง 316/4 ม.5 บ้านสวนจันทร์ ต.ปากพูน อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัย ชุมชน	-	เครื่องมือและให้แรงงาน สำหรับการเตรียมวัตถุดิบ สำหรับการศึกษาวิจัย
8.	คุณเสนีย์ ทรัพย์สิน บ้านหนังตะลุงสุชาติทรัพย์สิน 6 ซ.ศรีธรรมโตก 3 อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัย ชุมชน	-	เครื่องมือและให้แรงงาน สำหรับการเตรียมวัตถุดิบ สำหรับการศึกษาวิจัย
9.	คุณเพชรสุชา แก้วดี บ้านรูปหนังตะลุงน้องไบตอง ต.ท่าขอม อ.หัวไทร จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัย ชุมชน	-	เครื่องมือและให้แรงงาน สำหรับการเตรียมวัตถุดิบ สำหรับการศึกษาวิจัย
10.	นนท์ อ้ายขวัญเมือง อ.ทุ่งใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช	2564	นักวิจัย ชุมชน	-	เครื่องมือและให้แรงงาน สำหรับการเตรียมวัตถุดิบ สำหรับการศึกษาวิจัย

11. แผนการใช้จ่ายงบประมาณของโครงการวิจัย

สรุปงบประมาณชุดโครงการ

โครงการ	*ชุดโครงการ กลาง	โครงการ ย่อยที่ 1	โครงการ ย่อยที่ 2	โครงการ ย่อยที่ 3	โครงการ ย่อยที่ 4	โครงการ ย่อยที่ 5	รวม
งบประมาณส่วนที่บริหารโดยโครงการ							
งบบุคลากร (ค่าจ้าง)	17,000	17,000	17,000	17,000	17,000	17,000	102,000
งบดำเนินการ							
- ค่าตอบแทน	75,000	50,000	49,000	50,000	45,000	49,000	318,000
- ค่าใช้สอย	188,000	126,600	123,000	115,500	177,500	112,000	842,600
- ค่าวัสดุ	20,000	6,400	11,000	17,500	10,500	22,000	87,400
งบลงทุน (ค่าครุภัณฑ์)	-	-	-	-	-	-	
รวม	300,000	200,000	200,000	200,000	250,000	200,000	1,350,000
งบเงินอุดหนุนค่าบำรุงสถาบัน (10% ของงบประมาณทั้งหมด,A)							150,000
รวมงบประมาณทั้งหมด							1,500,000

หมายเหตุ *สนับสนุนงบบริหารจัดการของชุดโครงการไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณรวมชุดโครงการ

รายละเอียดงบประมาณ (ตัวอย่าง)

(ข้อมูลสำหรับโครงการวิจัยเพิ่มเติม)

1. งบหมวดค่าจ้าง และค่าตอบแทน ตั้งค่าใช้จ่ายตามจริงเป็นรายเดือน โดย
หมวดค่าจ้างตั้งเบิกจ่ายตามจริง หมวดค่าตอบแทนตั้งเบิกจ่ายตามจริง 15 เดือน และหักค่าตอบแทน
3 เดือนสุดท้ายไว้เป็นค่าตอบแทนงวดสุดท้ายในงวดที่ 4
2. งบหมวดค่าใช้สอย และค่าวัสดุ เบิกจ่ายเป็นร้อยละของงบประมาณที่ได้ตั้งไว้ทั้งหมด คือ
งวดที่ 1 ร้อยละ 30 ของงบที่ตั้งไว้ทั้งหมด
งวดที่ 2 ร้อยละ 40 ของงบที่ตั้งไว้ทั้งหมด
งวดที่ 3 ร้อยละ 30 ของงบที่ตั้งไว้ทั้งหมด
3. งบเงินอุดหนุนค่าบำรุงสถาบัน (10%) ตั้งไว้ที่ งวดที่ 3)

รายละเอียดงบประมาณ

รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ด.)	งวดที่ 2 (4-15 ด.)	ค่าตอบแทน งวดสุดท้าย	รวม
งบบุคลากร				
หมวดค่าจ้าง				
1. โครงการกลาง				
1. ผู้ช่วยนักวิจัยระดับการศึกษาปริญญาโท (17,000 บาท x 1 เดือน)	17,000	-	-	17,000
รวม	17,000	-	-	17,000
2. โครงการย่อยที่ 1				
1. ผู้ช่วยนักวิจัยระดับการศึกษาปริญญาโท (17,000 บาท x 1 เดือน)	17,000	-	-	17,000
รวม	17,000	-	-	17,000
3. โครงการย่อยที่ 2				
1. ผู้ช่วยนักวิจัยระดับการศึกษาปริญญาโท (17,000 บาท x 1 เดือน)	17,000	-	-	17,000
รวม	17,000	-	-	17,000
4. โครงการย่อยที่ 3				
1. ผู้ช่วยนักวิจัยระดับการศึกษาปริญญาโท (17,000 บาท x 1 เดือน)		17,000	-	17,000
รวม		17,000	-	17,000
5. โครงการย่อยที่ 4				
1. ผู้ช่วยนักวิจัยระดับการศึกษาปริญญาโท (17,000 บาท x 1 เดือน)		17,000	-	17,000
รวม		17,000	-	17,000
6. โครงการย่อยที่ 5				
1. ผู้ช่วยนักวิจัยระดับการศึกษาปริญญาโท (17,000 บาท x 1 เดือน)		17,000	-	17,000
รวม		17,000	-	17,000
รวมหมวดค่าจ้าง	51,000	51,000	0	102,000
งบดำเนินการ				
1. ค่าตอบแทน				
1.1 โครงการกลาง				
1. ดร.สุดาวรรณ์ มีบัว (3,000 บาท x 15 เดือน) (สัดส่วนงาน 60%)	9,000	27,000	9,000	45,000
2. ผศ.ดร.สมรักษ์ รอดเจริญ (1,000 บาท x 15 เดือน) (สัดส่วนงาน 20%)	3,000	9,000	3,000	15,000
3. ดร.รัชชา สามพิมพ์ (1,000 บาท x 15 เดือน) (สัดส่วนงาน 20%)	3,000	9,000	3,000	15,000

รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ค.)	งวดที่ 2 (4-15 ค.)	ค่าตอบแทน งวดสุดท้าย	รวม
รวม	15,000	45,000	15,000	75,000
1.2 โครงการย่อยที่ 1				
1. อ.วาที ททรัพย์สิน (1,500 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 30 %)	4,500	6,000	4,500	15,000
2. อ.สัญญากร นิลกาญจน์ (1,000 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 20 %)	3,000	4,000	3,000	10,000
3. อ.ขวัญตา ทนุปล้อง (1,000 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 20 %)	3,000	4,000	3,000	10,000
4. อ.ใหม่ บัวบาล (1,000 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 20 %)	3,000	4,000	3,000	10,000
5. อ.ปัญญา เลิศไกร (500 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 10 %)	1,500	2,000	1,500	5,000
รวม	15,000	20,000	15,000	50,000
1.3 โครงการย่อยที่ 2				
1.ดร.พีระพงษ์ สุจริตพันธ์ (2,600 บาท x 15 เดือน) (สัดส่วนงาน 80%)	7,800	23,400	7,800	39,000
2.ผศ.ดร. ดำรงพันธ์ ใจท้าววีระพงษ์ (200 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 5%)	600	800	600	2,000
3.ดร.เชษฐา มุทะหมัด (200 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วน งาน 5%)	600	800	600	2,000
4.ดร.เดโช แชนน้ำแก้ว (200 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วน งาน 5%)	600	800	600	2,000
5.นายบุญยั้ง ประทุม (200 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วน งาน 5%)	600	800	600	2,000
6.นางสาวพิรดาว หมัดอำดัม (200 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 5%)	600	800	600	2,000
รวม	10,800	27,400	10,800	49,000
1.4 โครงการย่อยที่ 3				
1. นางสาวญาตา จุลเสวก (2,000 บาท x 15 เดือน) (สัดส่วนงาน 60%)	6,000	18,000	6,000	30,000
2. ผศ.ดร.ธีรวัฒน์ ช่างสาน (1,000 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 20%)	3,000	4,000	3,000	10,000
3. นายพงศธร ศรีโย (1,000 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 20%)	3,000	4,000	3,000	10,000
รวม	12,000	26,000	12,000	50,000
1.5 โครงการย่อยที่ 4				
1. ค่าตอบแทน อ.ดวงรัก รัตนพันธ์ (หัวหน้า โครงการสัดส่วนงาน 70%) 1,025 บาท x 12 เดือน	3,075	6,150	3,075	12,300
2. ค่าตอบแทน อ.เมธิรา ไกรนที (ผู้ร่วมวิจัยสัดส่วน งาน 10%) 797.25 บาท x 12 เดือน	2,392	4,784	2,392	
3. ค่าตอบแทน อ.ชัชวาลย์ รัตนพันธ์ (ผู้ร่วมวิจัย	2,392	4,784	2,392	

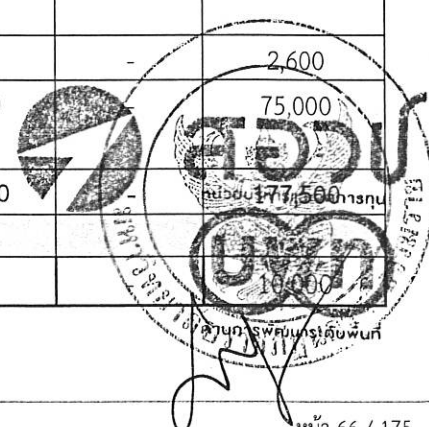

รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ค.)	งวดที่ 2 (4-15 ค.)	ค่าตอบแทน งวดสุดท้าย	รวม
สัดส่วนงาน 10%) 797.25 บาท x 12 เดือน				
4. ค่าตอบแทน อ.จรรุวรรณิ ไชยพรรณ (ผู้ร่วมวิจัย สัดส่วนงาน 10%) 797x12 เดือน	2,392	4,783	2,392	9,566
5. ค่าตอบแทนผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ ผลิตภัณฑ์/ จำนวน 2 ท่าน	1,200	2,800	-	4,000
รวม	11,450	23,300	10,250	45,000
1.6 โครงการย่อยที่ 5				
1.อ.จรรุวรรณิ ไชยพรรณ (2,600 บาท x 15 เดือน) (สัดส่วนงาน 70%)	7,800	23,400	7,800	39,000
2.อ.วิศ คำหาญพล (500บาท x 10เดือน) (สัดส่วน งาน 10%)	1,500	2,000	1,500	5,000
3.ผศ.อัษฎายุทธ มาศแก้ว (สัดส่วนงาน 5 %) (250 บาท x 10 เดือน)	750	1,000	750	2,500
4.ผศ.ดร.ธนาภรณ์ เมืองมุงคุณ (250 บาท x 10 เดือน) (สัดส่วนงาน 5%)	750	1,000	750	2,500
รวม	10,800	27,400	10,800	49,000
รวมหมวดค่าตอบแทน	75,050	169,100	73,850	318,000
2. หมวดค่าใช้จ่าย (รายกิจกรรม)				
2.1 โครงการกลาง (แผนใหญ่)				
1 ค่าจัดการประชุมติดตามรายงานความก้าวหน้า โครงการวิจัย รอบ 3 เดือน	30,000			30,000
2 ค่าจัดการประชุมรายงานผลการวิจัยที่เสร็จสิ้น สมบูรณ์ รอบ 6 เดือน		30,000		30,000
3 ค่าจัดการประชุมติดตามรายงานความก้าวหน้า โครงการวิจัย รอบ 9 เดือน		30,000		30,000
4 ค่าจัดการประชุมรายงานผลการวิจัยที่เสร็จสิ้น สมบูรณ์ รอบ 12 เดือน		30,000		30,000
5. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเพื่อค้นคว้า ข้อมูล ศึกษาดูงาน เผยแพร่ผลงานวิจัย รายงาน ความก้าวหน้าทุก 5 เดือน ดีพิมพ์		30,000		30,000
6. ค่าจัดแสดงผลภัณฑ์หนึ่งตระกูลสู่สาธารณะ เช่น ห้างสรรพสินค้าตลาดค้าขายวัฒนธรรม เป็นต้น		38,000		38,000
รวม	30,000	158,000	0	188,000
2.2 โครงการย่อยที่ 1				
1. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง (50กม. x 4 บาท x 16 ครั้ง x 2)	2,160	5,040		7,200
2. ค่าเช่าเหมารถ (1,800 บาท x 5 ครั้ง)	2,700	6,300		9,000
3. ค่าเบี้ยเลี้ยง	1,800	4,200		6,000
4. ค่าใช้จ่ายในการจัดสนทนากลุ่ม (งบประมาณ 10 คนๆ ละ 200 บาท x 10 ครั้ง)	6,000	14,000		20,000

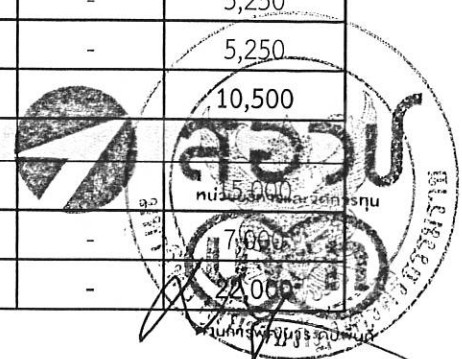
รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ด.)	งวดที่ 2 (4-15 ด.)	ค่าตอบแทน งวดสุดท้าย	รวม
5. ค่าวิทยากร (งบประมาณ 1 คนๆ ละ 600 บาท x 6 ชม x 4 ครั้ง)	4,320	10,080	-	14,400
6.ค่าสร้างฐานข้อมูลระบบสารสนเทศ และ นำข้อมูลเข้าระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) และQR Code	9,000	21,000	-	30,000
7.ค่าใช้จ่ายในการจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์	900	2,100	-	3,000
8.ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมตลอดโครงการ/ค่าใช้จ่าย ในการจัดประชุมในเผยแพร่การถ่ายทอดภูมิปัญญา ตำนานเรื่องเล่า	1,200	2,800	-	4,000
9.ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเพื่อค้นคว้าข้อมูล ศึกษาดูงาน เผยแพร่ผลงานวิจัย รายงานความก้าวหน้า ทุก 5 เดือน ตีพิมพ์	9,000	21,000	-	30,000
10. ค่าถ่ายเอกสาร	900	2,100	-	3,000
รวม	37,980	88,620	-	126,600
2.3 โครงการย่อยที่ 2				
1. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง (10 กม. x 4 บาท x 30 ครั้ง x 2)	1,440	3,360	-	4,800
2. ค่าเช่าเหมารถ (1,800 บาท x 5 ครั้ง)	2,700	6,300	-	9,000
3.ค่าเบี้ยเลี้ยงในการลงพื้นที่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน (6 คน x 7 ครั้ง x 160 บาท)	2,016	4,704	-	6,720
4. ค่าใช้จ่ายในการจัดสนทนากลุ่มจำนวน 5 กลุ่ม (ประมาณ 10 คนๆ ละ 160 บาท x 5 ครั้ง)	6,000	14,000	-	20,000
5. ค่าเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ (5 คน x 3 ครั้ง x 200)	900	2,100	-	3,000
6. ค่าถอดข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล แบบสัมภาษณ์ (5 คน x 3 ครั้ง x 300)	1,350	3,150	-	4,500
7.ค่าถอดข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลการสนทนากลุ่ม (5 ครั้ง x 2,000)	3,000	7,000	-	10,000
8.ค่าออกแบบและจัดทำเอกสารการเรียนรู้	1,200	2,800	-	4,000
9.ค่าใช้จ่ายในการจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์	1,200	2,800	-	4,000
10.ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเพื่อค้นคว้าข้อมูล ศึกษาดูงาน เผยแพร่ผลงานวิจัย รายงานความก้าวหน้า ทุก 5 เดือน ตีพิมพ์	9,000	21,000	-	30,000
11.ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมตลอดโครงการ/ค่าใช้จ่าย ในการจัดประชุมในการถ่ายทอดเทคโนโลยี จำนวน 5 กลุ่ม (ประมาณ 10 คนๆ ละ 160 บาท x 5 ครั้ง)	5,100	11,900	-	17,000
12.ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเพื่อค้นคว้าข้อมูล ศึกษาดูงาน เผยแพร่ผลงานวิจัย	2,394	5,586	-	7,980
13. ค่าถ่ายเอกสาร	600	1,400	-	2,000
รวม	36,900	86,100	-	123,000
2.4 โครงการย่อยที่ 3				
1. ค่าเช่ารถเหมารถ (1,800 บาท x 10 ครั้ง)	5,400	12,600	-	18,000
2. ค่าเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์	900	2,100	-	3,000

รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ด.)	งวดที่ 2 (4-15 ด.)	ค่าตอบแทน งวดสุดท้าย	รวม
(5 คน x 3 ครั้ง x 200)				
3. ค่าถอดข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ (5 คน x 3 ครั้ง x 300)	1,350	3,150	-	4,500
4. ค่าใช้จ่ายในการจัดสนทนากลุ่ม	6,000	14,000	-	20,000
5. ค่าจ้างทำโรงแสดงหนังตะลุง	10,800	25,200	-	36,000
6. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเพื่อค้นคว้าข้อมูล ศึกษาดูงานเผยแพร่ผลงานวิจัยรายงานความก้าวหน้า ทุก 5 เดือน ตีพิมพ์	9,000	21,000	-	30,000
7. ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมตลอดโครงการ/ค่าใช้จ่าย ในการจัดประชุมในการถ่ายทอดการจัดการบริการ วัฒนธรรม	1,200	2,800	-	4,000
รวม	34,650	80,850	-	115,500
2.5 โครงการย่อยที่ 4				
1. ค่าเดินทางไปนำเสนอรายงานความก้าวหน้าและ ศึกษาดูงาน จำนวน 3 ครั้ง	9,000	21,000	-	30,000
2. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงในการลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลและ สำรวจรูปแบบผลิตภัณฑ์ในจังหวัดนครศรีธรรมราช 120 กิโลเมตร x 4 บาท x 20 ครั้ง	2,880	6,720	-	9,600
3. ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมการถ่ายทอด เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน 15 คน คนละ 160 บาท (5 กลุ่ม)	3,600	8,400	-	12,000
4. ค่าวิเคราะห์ข้อมูลแบบโฟกัสกรุป จำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 5,000 บาท	4,500	10,500	-	15,000
5. ค่าเบี้ยเลี้ยงในการลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลและ สำรวจรูปแบบผลิตภัณฑ์ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 20 ครั้ง ครั้งละ 240 บาท	1,440	3,360	-	4,800
6. ค่าถอดและวิเคราะห์ผลข้อมูลแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม	3,000	7,000	-	10,000
7. ค่าจ้างเหมาเก็บข้อมูลแบบสอบถาม จำนวน 150 ชุด ชุดละ 50 บาท	2,250	5,250	-	7,500
8. ค่าจ้างเหมาเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์ จำนวน 30 ชุด ชุดละ 200 บาท	1,800	4,200	-	6,000
9. ค่าใช้จ่ายในการจัดทำเล่มรายงานวิจัยฉบับ สมบูรณ์	1,500	3,500	-	5,000
10. ค่าถ่ายเอกสารงานวิจัยหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง	780	1,820	-	2,600
11. ค่าจ้างทำผลิตภัณฑ์หนังตะลุง ผลิตภัณฑ์ละ 5,000 บาท จำนวน 15 ผลิตภัณฑ์	22,500	52,500	-	75,000
รวม	53,250	124,250	-	177,500
2.6 โครงการย่อยที่ 5				
1. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงรถตู้เช่าเหมา	3,000	7,000	-	10,000

รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ด.)	งวดที่ 2 (4-15 ด.)	ค่าตอบแทน งวดสุดท้าย	รวม
2. ค่าเช่าเหมารถ (1,800 บาท x 20 ครั้ง)	10,800	25,200	-	36,000
3. ค่าใช้จ่ายในการจัดสนทนากลุ่ม	3,900	9,100	-	13,000
4. ค่าใช้จ่ายในการจัดทำรายงานการวิจัยฉบับ สมบูรณ์	1,200	2,800	-	4,000
5. ค่าใช้จ่ายในการประชุม/ค่าใช้จ่ายในการจัด ประชุมในเผยแพร่การถ่ายทอดทางโซ่อุปทาน	2,400	5,600	-	8,000
6. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเพื่อค้นคว้า ข้อมูล ศึกษาดูงาน เผยแพร่ผลงานวิจัย รายงาน ความก้าวหน้าทุก 5 เดือน ตีพิมพ์	9,000	21,000	-	30,000
7. ค่าตอบแทนผู้ให้ข้อมูล	1,800	4,200	-	6,000
8. ค่าถ่ายเอกสาร	1,000	4,000	-	5,000
รวม	33,100	78,900	0	112,000
รวมหมวดค่าใช้จ่าย	225,880	616,720	-	842,600
3. ค่าวัสดุ				
3.1 โครงการกลาง				
1. วัสดุสำนักงาน	3,000	7,000	-	10,000
2. วัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	3,000	7,000	-	10,000
รวม	6,000	14,000	-	20,000
3.2 โครงการย่อยที่ 1				
1. วัสดุสำนักงาน	1,110	2,590	-	3,700
2. วัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	810	1,890	-	2,700
รวม	1,920	4,480	0	6,400
2.3 โครงการย่อยที่ 2				
1. วัสดุสำนักงาน	1,800	4,200	-	6,000
2. วัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	1,500	3,500	-	5,000
รวม	3,300	7,700	-	11,000
2.4 โครงการย่อยที่ 3				
1. วัสดุสำนักงาน	3,000	8,000	-	11,000
2. วัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	1,950	4,550	-	6,500
รวม	4,950	12,550	-	17,500
2.5 โครงการย่อยที่ 4				
1. ค่าอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	1,575	3,675	-	5,250
2. ค่าอุปกรณ์สำนักงาน	1,575	3,675	-	5,250
รวม	3,150	7,350	-	10,500
2.6 โครงการย่อยที่ 5				
1. วัสดุสำนักงาน	4,500	10,500	-	15,000
2. วัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	2,100	4,900	-	7,000
รวม	6,600	15,400	-	22,000

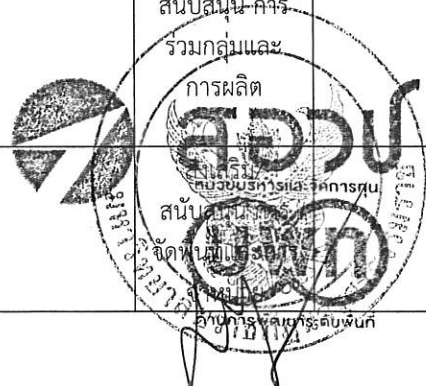
รายการ	งวดที่ 1 (1-3 ด.)	งวดที่ 2 (4-15 ด.)	ค่าตอบแทน งวดสุดท้าย	รวม
รวมหมวดค่าวัสดุ	25,920	61,480	-	87,400
งบลงทุน				
ค่าครุภัณฑ์				
1 โครงการกลาง				
รวม				
2 โครงการย่อยที่ 1				
รวม				
3 โครงการย่อยที่ 2				
รวม				
4 โครงการย่อยที่ 3				
รวม				
5 โครงการย่อยที่ 4				
รวม				
6 โครงการย่อยที่ 5				
รวม				
รวมงบลงทุน - ค่าครุภัณฑ์				
รวมงบดำเนินการสำหรับบริหารจัดการโครงการทั้งหมด (X)	377,850	898,300	73,850	1,350,000
ค่าธรรมเนียมอุดหนุนสถาบัน (10% ของงบประมาณทั้งหมด,X)	-	-	150,000	150,000
รวมงบประมาณทั้งหมด	377,850	898,300	223,850	1,500,000

12. มาตรฐานการวิจัย (โปรดระบุ หากงานวิจัยที่มีการใช้สัตว์ทดลอง/มีการวิจัยในมนุษย์/มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางชีวภาพ/มีการใช้ห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี)

- มีการใช้สัตว์ทดลอง
  มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางชีวภาพ
 มีการวิจัยในมนุษย์
  มีการใช้ห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี

13. หน่วยงานร่วมดำเนินการ/ภาคเอกชนหรือชุมชนที่ร่วมลงทุนหรือดำเนินการ

ลำดับที่	ปีงบประมาณ	ชื่อหน่วยงาน/บริษัท	แนวทางร่วมดำเนินการ	การร่วมลงทุนในรูปแบบตัวเงิน (in-cash) (บาท)	การร่วมลงทุนในรูปแบบอื่น (in-kind)	รวม
1	2564-2565	หน่วยงานภาครัฐ (สถาบันการศึกษา, วัฒนธรรมจังหวัด, วัฒนธรรมอำเภอ, ท้องเที่ยว, พาณิชยจังหวัด ฯลฯ)	ผลักดันนโยบาย ส่งเสริมและสนับสนุน การร่วมกลุ่มและการผลิตส่งเสริม/สนับสนุน การจัดพื้นที่และการจำหน่าย	-	ผลักดันนโยบาย ส่งเสริมและสนับสนุน การร่วมกลุ่มและการผลิต	
2	2564-2565	หน่วยงานภาคเอกชน (ประชารัฐ, หอการค้า, โรงแรม, ศูนย์แสดงสินค้า ฯลฯ)	ผลักดันนโยบาย ส่งเสริมและสนับสนุน การร่วมกลุ่มและการผลิตส่งเสริม/สนับสนุน		สนับสนุน การร่วมกลุ่มและการผลิต	

ลำดับที่	ปีงบประมาณ	ชื่อหน่วยงาน/บริษัท	แนวทางร่วมดำเนินการ	การร่วมลงทุนในรูปแบบตัวเงิน (in-cash) (บาท)	การร่วมลงทุนในรูปแบบอื่น (in-kind)	รวม
			การจัดพื้นที่และการจำหน่าย			

14. ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบจากงานวิจัยที่สอดคล้องกับ OKR (Output/Outcome/Impact)

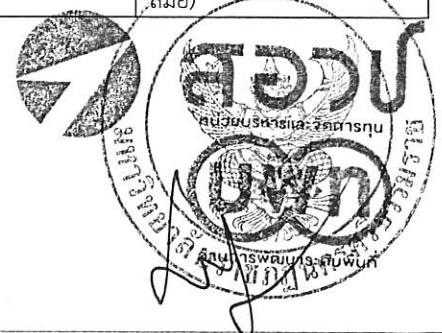
ระยะเวลา	กิจกรรม	Output	Outcome	Impact
งวดที่ 1 (3 เดือน)	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาตำนาน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา ผลิตภัณฑ์และการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การสร้างแผนที่หนังตะลุงของจังหวัดนครศรีธรรมราช 1. ศึกษาองค์ความรู้ และตำนาน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา หนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยและฐานข้อมูลระบบสารสนเทศและทะเบียนนายหนัง 2 ยุค	1. ข้อมูลวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ตำนาน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา พิธีกรรม ความเชื่อหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยและฐานข้อมูลระบบสารสนเทศและทะเบียนนายหนัง ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย	1. ระบบสารสนเทศ องค์ความรู้หนังตะลุงและทะเบียนนายหนัง 2. ข้อมูลการประเมินผลตอบแทนทางสังคม (SROI)	1. ชุมชน เยาวชนและประชาชนทั่วไปนำองค์ความรู้เกี่ยวกับหนังและการแกะหนังตะลุงเพื่อการต่อยอด การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสืบทอดไปยังรุ่นต่อรุ่น
	โครงการย่อยที่ 2 การสร้างความร่วมมือและเครือข่ายหนังตะลุงเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน และสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุ วรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช 1. สร้างกลไกความร่วมมือของเครือข่ายหนังตะลุงและผู้ประกอบการวัฒนธรรมในการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช ของหนังตะลุงแต่ละคณะใน จังหวัดนครศรีธรรมราช	ข้อมูลพื้นฐาน เครือข่ายคณะหนังตะลุงใน จังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ชุดข้อมูล	กลไกความร่วมมือคณะหนังตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราช	1. การสร้างกลไกความร่วมมือและเครือข่ายหนังตะลุงผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมในการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนและสำนักท้องถิ่นย่านตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราชไปสู่การต่อยอดในบริษัทใกล้เคียง 2. ชุมชนและประชาชนทั่วไปนำองค์ความรู้เกี่ยวกับหนังตะลุงเพื่อการต่อยอด การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสืบทอดไปยังรุ่นต่อรุ่น 3. นักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะการศึกษาชุมชน การวิจัยชุมชนให้กับนักศึกษาเป็นสารบูรณาการการจัดกิจกรรมนักศึกษาสอน อนุรักษ์วัฒนธรรม วิถีชีวิตและวิถีชีวิตชุมชนสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรม
	โครงการย่อยที่ 3 การจัดการบริการทางวัฒนธรรม การแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและ	1. ข้อมูลการจัดการบริการทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของ	1. การแสดงหนังตะลุง (cultural service) ยุคดั้งเดิม	1. อนุรักษ์หนังตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย และเผยแพร่ไปยังรุ่นต่อรุ่น

ระยะเวลา	กิจกรรม	Output	Outcome	Impact
	ระลึก และของตกแต่งบ้าน ที่พัก โรงแรม • นายหนึ่งตระกูล ไม่น้อยกว่า 30 คน			ออกแบบ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ทั้งในรูปแบบงานวิจัยและการบริการวิชาการ รวมไปถึงการบูรณาการการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย
	โครงการย่อยที่ 2 การสร้างความร่วมมือและเครือข่าย หนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจ ชุมชน และสำนึกท้องถิ่นย่านตลาด วัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุ วรมหาวิหาร จังหวัด นครศรีธรรมราช - สร้างตลาดวัฒนธรรมหน้าวัดพระ มหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัด นครศรีธรรมราช	เกิดการรวมกลุ่มวิสาหกิจ วัฒนธรรม จังหวัด นครศรีธรรมราช จำนวนไม่น้อยกว่า 1 ชุดข้อมูล	ความเข้มแข็งของ กลุ่มวิสาหกิจ วัฒนธรรม จังหวัด นครศรีธรรมราช	1. ชุมชนและประชาชนทั่วไป นำองค์ความรู้ เกี่ยวกับหนึ่งตระกูลเพื่อการต่ ยอด การอนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสืบ ทอดไปยังรุ่นต่อรุ่น 2. นักศึกษาได้รับการพัฒนา ทักษะการศึกษาชุมชน การ วิจัยชุมชนให้กับนักศึกษา เป็นการบูรณาการการจัดการ เรียนการสอน การวิจัย การ บริการวิชาการและการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม 3. พื้นที่ต้นแบบ
	โครงการย่อยที่ 3 การจัดการบริการทางวัฒนธรรม การแสดงหนังตะลุงยุคดั้งเดิมและ ยุคร่วมสมัยสู่การยกระดับ ผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัด นครศรีธรรมราช - พัฒนารูปแบบการจัดการบริการ ทางวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงยุค ดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของ ผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัด นครศรีธรรมราช	1. ได้รูปแบบการจัดการบริการ ทางวัฒนธรรมการแสดงหนัง ตะลุงยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ของผู้ประกอบการ 2. กลยุทธ์การนำเสนอรูปแบบ การจัดการบริการทาง วัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุง ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย ให้กับผู้ประกอบการ	1. การแสดงหนัง ตะลุง (cultural service) ยุคดั้งเดิม และยุคร่วมสมัย ของจังหวัด นครศรีธรรมราช จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ราย 2. สร้าง ผู้ประกอบการ (cultural entrepreneur) การแสดงหนัง ตะลุง/ผลิตภัณฑ์ หนังตะลุงจำนวน ไม่น้อยกว่า 7 ราย	1. หนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและ ยุคร่วมสมัย ได้นำรูปแบบการ พัฒนาอัตลักษณ์ไปใช้ในการ แสดงหนังตะลุง ทำให้มีอัต ลักษณ์ในการแสดงหนังตะลุง เป็นของตนเองที่ชัดเจน สามารถสร้างจุดเด่นให้กับ ตนเองได้
	โครงการย่อยที่ 4 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ หนังตะลุงเพื่อยกระดับ ผู้ประกอบการหนังตะลุงจังหวัด นครศรีธรรมราช 1. พัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์หนัง ตะลุงในจังหวัดนครศรีธรรมราช 2. สร้างผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม	1. ได้ผลิตภัณฑ์หนังตะลุง (cultural product) ไม่น้อย กว่า 10 ผลิตภัณฑ์ 2. อนุสิทธิบัตรการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ อย่างน้อย 1 ผลงาน 3. ข้อมูลจำนวนผู้ประกอบการ ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ หนังตะลุง	1. ชุมชนได้รับ ถ่ายทอดเทคโนโลยี ด้านการออกแบบ และพัฒนา ผลิตภัณฑ์ชุมชน และร่วมกับ ออกแบบลวดลาย ผลิตภัณฑ์แบบมี	1. เกิดการยกระดับรายได้ ชุมชนในพื้นที่เป้าหมาย 2. เกิดการทำงานร่วมกัน แบบบูรณาการระหว่างชุมชน กลุ่มอาชีพ ผู้ผลิต ผู้ ผู้ประกอบการ และบริการ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน 3. ออกแบบผลิตภัณฑ์ ที่ตอบโจทย์ความต้องการ ของชุมชน

ระยะเวลา	กิจกรรม	Output	Outcome	Impact
	และยกระดับรายได้ชุมชนในพื้นที่เป้าหมาย	4.ผลงานตีพิมพ์ระดับชาติหรือนานาชาติ ไม่น้อยกว่า 1 เรื่อง	ส่วนร่วม 2.ผู้ประกอบการและชุมชนที่เข้าร่วมสามารถนำต้นแบบผลิตภัณฑ์ไปผลิตซ้ำเพื่อจัดจำหน่ายในพื้นที่ย่านตลาดวัฒนธรรม จังหวัดนครศรีธรรมราช	ภักุณครศรีธรรมราช ทั้งในรูปแบบงานวิจัยและการบริการวิชาการ ร่วมไปถึงการบูรณาการการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย
	โครงการย่อยที่ 5 การประเมินห่วงโซ่มูลค่าเศรษฐกิจและผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุนของผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล และการบริการแสดง จังหวัดนครศรีธรรมราช 1. การวิเคราะห์วิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าใหม่	1.รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าใหม่ของผลิตภัณฑ์และการแสดงหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช	1. ฐานข้อมูลวัดการกระจายรายได้และอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจผลิตภัณฑ์และการแสดงหนึ่งตระกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช	1. เกิดการยกระดับรายได้ชุมชนในพื้นที่เป้าหมาย 2. เกิดการทำงานร่วมกันแบบบูรณาการระหว่างชุมชน กลุ่มอาชีพ ผู้ผลิต หรือผู้ประกอบการ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ นักวิจัย นักออกแบบ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ทั้งในรูปแบบงานวิจัยและการบริการวิชาการ ร่วมไปถึงการบูรณาการการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย
งวดที่ 3 (15 เดือน)	โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาตำนาน เรื่องเล่า ภูมิปัญญา ผลิตภัณฑ์และการแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยสู่การสร้างแผนที่หนึ่งตระกูลของจังหวัดนครศรีธรรมราช 1. สร้างแผนที่วัฒนธรรมหนึ่งตระกูล (culture Mapping) ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช 2. สร้างระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) และQR Code	1. แผนที่วัฒนธรรมหนึ่งตระกูล (culture Mapping) ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัยของจังหวัดนครศรีธรรมราช 2. ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) และQR Code	1.ฐานข้อมูลแผนที่ทางวัฒนธรรม (cultural mapping) หนึ่งตระกูลจังหวัดนครศรีธรรมราชไม่น้อยกว่า 1 ชุด	1.ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีแหล่งเรียนรู้ด้านด้านภูมิปัญญา ตำนานเรื่องเล่าหนึ่งตระกูล 2 ยุค (ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย) จังหวัดนครศรีธรรมราชในฐานะของนวัตกรรมชุมชน ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งด้านการศึกษา การพัฒนาด้านสังคม วัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจ 2. มีนักวิจัยชุมชนที่เข้าร่วมและมีบทบาทในการศึกษาข้อมูลด้านด้านภูมิปัญญา ตำนานเรื่องเล่าหนึ่งตระกูล 2 ยุค (ยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย)

ระยะเวลา	กิจกรรม	Output	Outcome	Impact
	<p>โครงการย่อยที่ 2</p> <p>การสร้างความร่วมมือและเครือข่าย หนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับเศรษฐกิจ ชุมชน และสำนักท้องถิ่นย่านตลาด วัฒนธรรมหน้าวัดพระมหาธาตุ วรมหาวิหาร จังหวัด นครศรีธรรมราช</p> <p>1. สร้างเส้นทางการท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรมของหนึ่งตระกูล จังหวัด นครศรีธรรมราช</p>	<p>1. ชุดข้อมูลด้านความร่วมมือ และเครือข่ายหนึ่งตระกูล จำนวนไม่น้อยกว่า 10 เครือข่าย</p> <p>2. มูลค่าทางเศรษฐกิจของ ผลิตภัณฑ์ของหนึ่งตระกูล เพิ่มขึ้น มากกว่าร้อยละ 10</p> <p>3. นโยบายและแนวทางการ รวมกลุ่มวิสาหกิจทาง วัฒนธรรมหนึ่งตระกูล จังหวัด นครศรีธรรมราช</p>	<p>1. ชุดข้อมูลด้าน ความร่วมมือและ เครือข่ายหนึ่งตระกูล จำนวนไม่น้อยกว่า 10 เครือข่าย</p> <p>2. มูลค่าทาง เศรษฐกิจของ ผลิตภัณฑ์ของหนึ่ง ตระกูลเพิ่มขึ้น มากกว่าร้อยละ 10</p> <p>3. นโยบายและ แนวทางการ รวมกลุ่มวิสาหกิจ ทางวัฒนธรรมหนึ่ง ตระกูล จังหวัด นครศรีธรรมราช</p>	<p>1. ชุดข้อมูลด้านความร่วมมือ และเครือข่ายหนึ่งตระกูล จำนวนไม่น้อยกว่า 10 เครือข่าย</p> <p>2. มูลค่าทางเศรษฐกิจของ ผลิตภัณฑ์ของหนึ่งตระกูล เพิ่มขึ้น มากกว่าร้อยละ 10</p> <p>3. นโยบายและแนวทางการ รวมกลุ่มวิสาหกิจทาง วัฒนธรรมหนึ่งตระกูล จังหวัด นครศรีธรรมราช</p>
	<p>โครงการย่อยที่ 3</p> <p>การจัดการบริการทางวัฒนธรรม การแสดงหนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและ ยุคร่วมสมัย สู่การยกระดับ ผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัด นครศรีธรรมราช</p> <p>1. สร้างผู้ประกอบการการแสดงหนึ่ง ตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วมสมัย สู่การ ยกระดับรายได้ชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10</p>	<p>1. ผู้ประกอบการการแสดง หนึ่งตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วม สมัย สู่การยกระดับรายได้ ชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10</p>	<p>1. ผู้ประกอบการ (cultural entrepreneur) การแสดงหนึ่งตระกูล จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ราย</p> <p>2. ยกระดับรายได้ ผู้ประกอบการการ แสดงหนึ่งตระกูลยุค ดั้งเดิมและยุคร่วม สมัย ไม่น้อยกว่า 7 รายสู่การยกระดับ รายได้ชุมชนไม่ น้อยกว่าร้อยละ 10</p>	<p>1. เศรษฐกิจชุมชนของ ผู้ประกอบการการแสดงหนึ่ง ตระกูลยุคดั้งเดิมและยุคร่วม สมัย เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10</p>
	<p>โครงการย่อยที่ 4</p> <p>การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ หนึ่งตระกูลเพื่อยกระดับ ผู้ประกอบการหนึ่งตระกูลจังหวัด นครศรีธรรมราช</p> <p>1. การวัดการกระจายรายได้ของ ผู้ประกอบการด้านการออกแบบ ผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล</p>	<p>1. ข้อมูลการวัดการกระจาย รายได้ของผู้ประกอบการด้าน การออกแบบผลิตภัณฑ์หนึ่ง ตระกูล</p>	<p>1. ผู้ประกอบการ และชุมชนที่เข้า ร่วมออกแบบและ พัฒนาผลิตภัณฑ์ มี รายได้เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ 10</p>	<p>1. เกิดการยกระดับรายได้ ชุมชนในพื้นที่เป้าหมาย</p> <p>2. เกิดการทำงานร่วมกัน แบบบูรณาการระหว่างชุมชน กลุ่มอาชีพ ผู้ผลิต หรือ ผู้ประกอบการ ร่วมกับ หน่วยงานภาครัฐ นักวิจัย นัก ออกแบบ มหาวิทยาลัยราช ภัฏนครศรีธรรมราช ทั้งใน รูปแบบงานวิจัยและการ บริการวิชาการร่วม การพัฒนากลุ่มวิสาหกิจทาง วัฒนธรรมหนึ่งตระกูล สอนเพิ่มเติมและพัฒนาศูนย์</p>

ระยะเวลา	กิจกรรม	Output	Outcome	Impact
	<p>โครงการย่อยที่ 5</p> <p>การประเมินห่วงโซ่มูลค่าเศรษฐกิจและผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุนของผลิตภัณฑ์หนึ่งตระกูล และการบริการแสดง จังหวัด นครศรีธรรมราช</p> <p>1. การวิเคราะห์วิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าใหม่</p> <p>2. การประเมินมูลค่าเศรษฐกิจหลังจัดโครงการ</p> <p>3. การประเมินผลตอบแทนทางสังคม (SROI)</p>	<p>1. การวิเคราะห์วิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าใหม่</p> <p>2. การประเมินมูลค่าเศรษฐกิจหลังจัดโครงการ</p> <p>-3. การประเมินผลตอบแทนทางสังคม (SROI)</p>	<p>1. ฐานข้อมูลการประเมินผลตอบแทนทางสังคมของผลิตภัณฑ์และการแสดงหนึ่งตระกูล ในจังหวัด นครศรีธรรมราช</p>	<p>1. เกิดการยกระดับรายได้ชุมชนในพื้นที่เป้าหมาย</p> <p>2. เกิดการทำงานร่วมกันแบบบูรณาการระหว่างชุมชน กลุ่มอาชีพ ผู้ผลิต หรือผู้ประกอบการ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ นักวิจัย นักออกแบบ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ทั้งในรูปแบบงานวิจัยและการบริการวิชาการ รวมไปถึงการบูรณาการการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย</p>

15. แนวทางการขับเคลื่อนผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปสู่ผลลัพธ์และผลกระทบ

- การเชื่อมโยงกับนักวิจัยที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ทำการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ (ถ้ามี) (Connections with other experts within and outside Thailand) และแผนที่จะติดต่อหรือสร้างความสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการสร้างทีมงานวิจัยในอนาคตด้วย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่จะเป็นปรึกษาตลอดการดำเนินการวิจัย รวมไปถึง การดำเนินงานวิจัยแบบบูรณาการศาสตร์ของคณะนักวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย นักวิจัยรุ่นกลางและนักวิจัยรุ่นใหม่ ภายใต้การให้คำปรึกษาของผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิจากศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- การเชื่อมโยงหรือความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย (Stakeholder and User Engagement) โดยระบุชื่อหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาสังคมและชุมชน โดยอธิบายกระบวนการดำเนินงานร่วมกันและการเชื่อมโยงการขับเคลื่อนผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างชัดเจน รวมถึงอธิบายกระบวนการดำเนินงานต่อเนื่องของผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

การดำเนินการวิจัยจะเน้นการวิจัยแบบมีส่วนร่วมจากชุมชนในการคิดวางแผน ออกแบบ และปรับปรุงใช้นวัตกรรมจากนักวิจัย รวมไปถึงการประเมินผล ทุกมิติตามเป้าหมายของแผนงาน เช่น การทำแผนที่ทางวัฒนธรรม และแผนความร่วมมือ การพัฒนาหรือสร้างผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนวัฒนธรรม และการสร้างและหนุนเสริมองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม

16. การประเมินตนเอง (Self-assessment) (เฉพาะชุดโครงการวิจัย/โครงการวิจัยเดียว)

16.1 ความสอดคล้องและความเป็นไปได้ในการตอบ OKR ของแผนด้าน ววน. ของประเทศ

- สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และตอบ KR ของ Platform
- ตอบ KR ของ Platform และ KR ของ Program
- ตอบเฉพาะ KR ของ Program
- ตอบเฉพาะตัวชี้วัดของโครงการ

16.2 ความสอดคล้องของโครงการวิจัยย่อยกับ KR ของชุดโครงการ (เฉพาะชุดโครงการวิจัย)

- สอดคล้องทุกโครงการ
 สอดคล้องบางโครงการ
 ไม่สอดคล้อง

16.3 ประสิทธิภาพการบริหารงานของหัวหน้าโครงการ ในการบริหารโครงการย้อนหลังไม่เกิน 5 ปี (โครงการที่เกิดผลกระทบสูง 5 ลำดับแรก) (เฉพาะชุดโครงการวิจัย/โครงการวิจัยเดี่ยว)

ชื่อโครงการวิจัย	ปีที่ได้รับงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)	การนำไปใช้ประโยชน์
การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมจากพฤติกรรม การใช้โทรศัพท์มือถือของเยาวชน จังหวัด นครศรีธรรมราช	2559	406,500	คืนความรู้โดยการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และนำความรู้กลับคืนสู่สถานศึกษา
แหล่งน้ำศักดิ์สิทธิ์ : มรดกทางวัฒนธรรมกับการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม นครศรีธรรมราช	2557	452,600	คืนความรู้โดยการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร
ภูมิปัญญาการทอผ้ายกเมืองนคร	2547	200,000	กลุ่มทอผ้าบ้านตรอกแค นำลายผ้าที่ได้ไปทอผ้า จนสามารถทำให้สมาชิกกลุ่มมือผ้ายกเมืองนครได้อย่างน้อย 3 ลาย

ลงนาม

(นางสาวสุดาวรรณ มีบัว)
หัวหน้าโครงการ

